

Zpěvník (šumařův)

2. června 2019

1 Semafor

Marnivá sestřenice

(Suchý & Šlitr)

Měla vlasy samou loknu, jé, je-je,
ráno přistoupila k oknu, jé je-je.

Vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela
a na nic víc nemyslela, jé, jé, jé.

C	G	C	C7	F
C	Ami	F	G	C

Nutno ještě podotknouti, jé, je-je,
že si vlasy kulmou kroutí, jé, je-je.

Nesuší si vlasy fénem nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem jé, jé, jé.

Jednou vlasy sežehla si jé, je-je,
tím pádem je konec krásy jé, je-je.

Když přistoupí ráno k oknu nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu jé, jé, jé.

O vlasy už nestará se jé, je-je,
a diví se světa kráse jé, je-je.

Vidí plno jinejch věcí a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci jé, jé, jé.

Krajina posedlá tmou

(Jiří Suchý)

Krajina posedlá tmou vzpomínky do sedla zvou

nutí mě vrátit se tam, kde budu navěky sám
kde místo úsměvů Tvých čeká jen řada snů zlých
a místo lásky nás dvou krajina posedlá tmou.

G C G, G C G
D7 C D7, D7 C D7
G H7 Emi
C Edim G C G
D7 G C G

Když západ v očích Ti plál s Tebou jsem naposled stál

i když jsi čekala víc přijel jsem tenkrát Ti říct
že mám Tě na každý pád, jedinou na světě rád
a pak jsem zase jel dál a západ v očích Ti plál.

Proč jsem se vracel tak rád proč jsem měl touhu se smát?

Když cestou řekli mi Joe ta nikdy nebude tvou
že láska mizí jak dým to dneska proklatě vím
jenom však musím se ptát proč jsem se vracel tak rád?

Honky Tonky Blues

(Suchý & Šlitr)

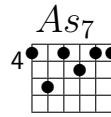
\widehat{F} Každý ráno na piáno hraje Jack, \widehat{F} hraje Jack
 \widehat{B} každý ráno \widehat{B}_7 na piáno \widehat{F} hraje Jack, \widehat{F} hraje Jack
 \widehat{C} honky-tonk \widehat{B} honky-tonk, \widehat{F} honky-tonky \widehat{F} blues. \widehat{C}_7

\widehat{A}_7 Nikomu v domě \widehat{Dmi} nevadí

\widehat{A}_7 že to piáno \widehat{Dmi} neladí

\widehat{G}_7 když hraje Jack, jak už jsem řek, svý \widehat{G}_7 honky-tonky \widehat{C}_7 blues.

Pramínek vlasů

(Suchý & Šlitr)

Když měsíc C rozlije Ami světlo své \widehat{F} po kra G ji
a hvězdy C řeknou, Ami že čas je jít \widehat{F} sp G 7át
pramínek C vla Ami sů jí ustřihnu \widehat{F} po G tají
komu, no C přece té, \widehat{F} kterou mám C rád. G 7

Pramínek vlasů jí ustřihnu potají

já blázen pod polštář chci si ho dát
ačkoliv sny se mi zásadně nezdají
věřím, že dnes v noci budou se zdát.

\mathfrak{R} : O sny mě \widehat{B} připraví teprve C svítání
zpěv ptáků v \widehat{B} oblacích a modré C nebe
od vlasů \widehat{F} jichž jsem se dotýkal C ve spaní
nový den $\widehat{As7}$ nůžkama odstřihne G tebe.

A na bílém polštáři do kroužku stočený

zbude tu po tobě pramínek vlasů
já nebudu vstávat – dál chci ležet zasněný
je totiž neděle a mám dost času.

Jako kotě si příst

(Jiří Grossmann)

C Měsíc snílek \widehat{F} stoupá nad ska C lou

a zpívá si svou Ami píseň poma G lou

je C podobná té, C_7 co jsem složil \widehat{F} sám

tak C poslouchej a G nehleď k hodi C nám.

\mathfrak{R} : Jako C kotě si příst a víčka mít zavřená \widehat{F} úna C vou

málo je míst, kde staré lásky D_7 naráz upla G vou

C jedním z nich je C_7 náruč tvá, a tudíž máš už \widehat{F} znát C

že jak kotě si příst a C víčka mít zavřená G chtěl bych C rád. F, C

Dnešní noc je stokrát ztřeštěná

a doznám, že jsem šťastný, že tě mám

už vítr vlahý stopy bázně svál

tak můžu říct, co léta jsem si přál.

Nevyznám se příliš v lichočkách

a občas se tak stydím, že bych plách

za blízký strom se ukrýt, a pak vím

že bych šeptal, ovšem hlasem dunivým.

D Přišel mi k svátku gratulovat Olda

Hmi a přinesl mi žlutý tulipán

Emi a pěknou reprodukci od Marolda

Gmi je na ní vidět bitva u Lipan. \widehat{A}_7

D Pověsil jsem si bitvu do pokoje

Hmi a tulipán jsem pod ní postavil

Emi jó, umění a *Gmi* kytky, to je moje

D pak jsem to s Oldou *Emi* všechno oslavil.

☹️

F#mi Proč nechal jsem tulipán pod obrazem, proč?

$\widehat{C}_7^\#$ Proč jsem ho radši nepostavil na zem, proč?

F#mi Když výstřel padne, $\widehat{F}_7^\#$ voják se kácí

Hmi tulipán vadne, barva se ztrácí

$\widehat{G}_7^\#$ i kytka pozná, že bitva hrozná $\widehat{C}_7^\#$ životu nesvědčí.

A proto tvrdím, že když kvůli pánům

se lidi začnou mezi sebou prát,

neprospívá to vůbec tulipánům

a, nezlobte se, já mám kytky rád.

Tři Tety

(Suchý & Šlitr)

Ami Mám jednu tetu v Bechyni jez *E* dí k nám na návš *Ami* těvu
Ami a hrabě se nám ve skříni a *E* na dráze má sle *Ami* vu
E7 druhou te *Ami* tu mám v *E7* Kolí *Ami* ně má *F* na náměstí *C* dům
H7 v něm sedí s kočkou *Emi* na klíně a *H7* při tom pije *Emi* rum.

Ami Nejpodivnější ze všech tet *E* je ale teta *Ami* třetí
Ami má jeden žaludeční vřed *E* a asi sedm *Ami* dětí
E7 ta pije *Ami* whisky se *E7* sodou *Ami* a *F* někdy taky *C* bez
☞ a **18** *C7* tahle **17** *H7* teta **16** *B7* náhodou **15** *A7*
má h **15** *D7* rozně ráda **13** *G7* jazz.

G7 Sousedí, *C* když jdou do kina tak teta světlo zhasíná
a do vzpomínek potichu se *G7* noří
potom se chápe trumpety na kterou strýček před lety
hrával při požárech svo *C* je „hoří“
E7 a v melodii *Ami* teskné se *E7* pokoj rozply *Ami* ne
E7 jak se ta t *Ami* rubka lesk *D7* ne a teta v *G7* kombiné.

G7 Sousedí, *C* když se vrací zpět nejpodivnější že všech tet
přestane hrát a tvá *C7* ří se za *F* s přísně
a v pokoji s ní *Fmi* zamčená zůs *C* tává tichá *A7* ozvěna
Dmi tý její smutný *D7* opuštěný *G7* pís *C* ně.

Jó, to jsem ještě žil

(Suchý & Šlitr)

*G*Jó vzduch byl plnej *D*boje, jak jsem *G*tak do něj pliv
ta *C*slina byla moje a já byl *G*ještě živ
a *D*barva stejnokroje mě hřála *G*na těle
*D*jó vzduch byl pln *A7*ej boje a byla neděle. *DD7*

R: *G*Jó to jsem ještě žil, *A7*jó to jsem ještě *D*žil
*C*pak ale přiletěla *G*lesklá a horká střela
*D*uprostřed mého čela *G*našla si *D*mrcha *G*cíl.

Náhle si nebe kleklo na poraženou zem
aniž by se co řeklo, smrt zjevila se všem
aniž by se co řeklo, pohasla slunce zář
rozpoutalo se peklo a Bůh si zakryl tvář.

Já nevěděl jsem přesně, proč do rány jsem vlít
ačkoliv jsem tak děsně chtěl milovat a žít
byť štěstí stálo těsně vedle mě celý čas
já nevěděl jsem přesně, proč náhle vzal ho d'as.

<i>G</i> <i>D</i> <i>G</i>
<i>C</i> <i>G</i>
<i>D</i> <i>G</i>
<i>D</i> <i>A7</i> <i>D</i> <i>D7</i>

Náš přeudatný oddíl se v jatka proměnil
a já se blátem brodil a o svý lásce snil
vždyť láska měla podíl i na tý smrti snad
kdybych se nenarodil, sotva bych asi pad.

Sotva bych asi žil, sotva bych asi žil
a kdyby přiletěla lesklá a horká střela
uprostřed mého čela sotva by našla cíl
sotva bych asi žil ...

Sbohem lásko

(Waldemar Matuška)

Ač bylo mně i jí tak šestnáct let,

zeleným údolím jsem si ji ved,
byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,
když na řasách slzu má velkou jako hrách.

C F G C Emi Dmi G7
C C7 F Ami G C F C
℞: C F Emi Ami Dmi
G7 C C7

℞: Sbohem lásko, nech mě jít,
nech mě jít, bude klid,
žádnej pláč už nespraví ty mý nohy toulavý,
já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,
nejsem žádněj ideál, nech mě jít zas o dům dál.

A tak šel čas a já se toulám dál,

v kolika údolích jsem takhle stál,
hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,
Bůh ví, co jsem to zač,
že přináším všem jenom pláč.

Rec.: Já nevím, kde se to v člověku bere,

ten neklid, co ho tahá z místa na místo,
co ho nenechá, aby byl sám se sebou spokojenej,
jako většina ostatních.

Aby se usadil, aby dělal jen to, co se má
a říkal co se od něj čeká.

Já prostě nemůžu zůstat na jednom místě,
nemůžu, opravdu, fakt.

Tisíc mil

C Ami Dmi F Dmi G C G

(Waldemar Matuška)

V nohách mám už tisíc mil,

stopy déšť a vítr smyl,
a můj kuň i já jsme cestou znavení.

R: Těch tisíc mil, těch tisíc mil,
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.

Je tam stráň a příkřej sráz,

modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej
dětskej snům.

R: .. ten starej známej bílej dům.

V nohách mám už tisíc mil,

teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám a ta se tam k nám nemění.

R: .. to malý bílý stavení.

Kousek dál a já to vím

uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.
+ **R:**

Eldorado

(Waldemar Matuška)

Ami V dálných **G** dálkách

Ami zámoří,

ční prý **G** zlaté po **Ami** hoří,
C příchozího po **Emi** hostí **Dmi**,
nád **F** herou a **C** hojností. **G E7**

Dík těm svůdným pověstím,
zástupy šly za štěstím,

chátra i ti bohatí
s vírou, že se vyplatí

R: **Ami** Jít a hledat Eldo **G** rádo,
zbave **C** né vší **D** bídy člově **G** cí, **E7**
Ami jít a hledat Eldo **G** rádo,
kde je **C** láska, **D** mír a bezpe **Emi** cí.

Báchorce té uvěří,
dávno už jen někteří,

spíš než zlatonosný štít,
nám teď rozum káže jít.

Nebe je modrý a zlatý, bílá je sluneční záře

horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře.

Vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná

kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Ami E,

℞: Dmi Ami E

℞: Žízeň je veliká, život mi utíká,

nechte mě příjemně snít,

ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

zpívat si s nima a pít.

La la-la-la la-la-la,

la la-la la, la-la la,

la la-la la, la-la-la lá,

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,

oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla.

Dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,

někdo má pletky rád, já radši sklenici vína.

Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný

mantily sváteční šaty, oči, jako dvě studny.

Zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jako zahrada stinná

kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Jó, třešně zrály

(Waldemar Matuška)

Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,

sladký třešně zrály a teplej vítr vál.

A já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,
sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

C G
C Ami Dmi G7 C

Tam jak je ta skála, ta velká bílá skála,

tak tam vám holka stála a bourák opodál.

A moc se na mě smála, zdálky už se smála
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,

dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal.

Ať nechám ty svý stáda, že léta pilně strádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

Pokud je mi známo, já řek jenom: Dámo,

milá hezká dámo, zač bych potom stál?

Ty můj typ nejsi, já mám svojí Gracey,
svojí malou Gracey a tý jsem srdce dal.

Tam u tý skály dál třešně zrály,

sladký třešně zrály a teplej vítr vál.

A já k horám v dáli, k těm modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, zas hnal svý stádo dál.

Jedu vám takhle stezkou dát koňům v řece pít

vtom potkám holku hezkou až jsem vám z koně slít.

Měla kytku žlutých květů snad růží co já vím

znám plno hezkejch ženskejch k světu ale tahle hraje prim.

R: Kdo si kazí smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou

dej si říct že kromě Texasu tyhle růže nerostou.

Ať máš kolčák nízko u pasu ať jsi třeba zloděj stád

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

D A D

R: G D A D

Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým

a hrozně ráda tančí teď zrovna nemá s kým

tak já se klidně nabíd že půjdu s ní a rád

a že se dám i zabít, když si to bude přát.

Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl

a dole teklo Rio Grande, po něm měsíc plul

když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát

ona byla milá štíhlá rovná, zkrátka akorát

Od těch dob své stádo koní sem vodím k řece pít

a myslím jenom na ni a chtěl bych si ji vzít

když večer banjo ladím a zpívám si tu svou

tak v duchu pořád hledím tu růži voňavou.

Čert ví, kdy kotvy zvednem Ami, G (Waldemar Matuška, Zdeněk Borovec, traditionál)

***Ami(G)* |:Náš lodivod už je zas jak kára:|**

náš lodivod už je zas jak kára, koukej, jak se klátí.

|:Čert ví, kdy kotvy zvednem:|

čert ví, kdy kotvy zvednem, když to s ním tak mlátí.

Čert ví, kdy kotvy zvednem, čert ví, kdy kotvy zvednem,

čert ví, kdy kotvy zvednem, když to s ním tak mlátí.

|:Hej, všechen rum rychle přes palubu:|

hej, všechen rum rychle přes palubu, ať nepije dále.

Čert ví, kdy kotvy zvednem, čert ví, kdy kotvy zvednem,

čert ví, kdy kotvy zvednem, nejdřív na Tři krále.

|:Náš lodivod už není jak kára:|

náš lodivod je fit a kárá námořníky hloupý.

Já vím, kdy kotvy zvednem, já vím, kdy kotvy zvednem,

já vím, kdy kotvy zvednem, až se rum zas koupí.

|:On ví, kdy kotvy zvednem:|

on ví, kdy kotvy zvednem, až se rum zas koupí.

Až se rum zas koupí, až se rum zas koupí,

až se rum **D** zas ko-ou-pí-**E**í.

What shall we do with a drunken sailor (The Irish Rovers)

Ami What shall we do with a drunken sailor

wh^{*G*}at shall we do with a drunken sailor

wh^{*Ami*}at shall we do with a drunken sailor

early ^{*Emi*}in the m^{*Ami*}orning?

℞: H^{*Ami*}ooray and up she rises h^{*G*}ooray and up she rises

h^{*Ami*}ooray and up she rises early ^{*Emi*}in the m^{*Ami*}orning.

Put him in the longboat till he's sober

put him in the longboat till he's sober

put him in the longboat till he's sober

early in the morning.

Pull out the plug and wet him all over

pull out the plug and wet him all over

pull out the plug and wet him all over

early in the morning.

Heave him by the leg in a runnin' bowlin' ...

Shave his belly with a rusty razor ...

Put 'im in bed with the Captain's daughter ...

Když máš v chalupě orchestrion (Waldemar Matuška)

G Když máš v chalupě orchestrion,

nevadí že do ní fičí.

D7 Naráz ustanou zloby a shon

i ten kůl v plotě zas vzklíčí. **G**

C Štěstí si nekoupíš za milion

a přece ti na dosah leží. **G**

A7 Když máš v chalupě orchestrion,

D7 přeslechneš rád i hodiny na věži.

Když máš v chalupě orchestrion

hned se ti dobře tam daří

naráz přestanou zloby a shon

posedí mladí i staří.

Štěstí nekoupíš za milion

a přece všem na dosah leží.

Když máš v chalupě orchestrion,

přeslechneš rád i hodiny na věži.

G D7 G
C G A7 D7

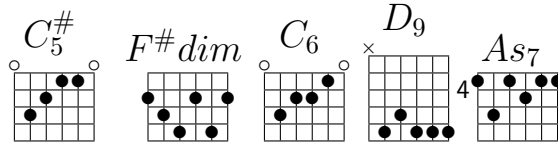
Štěstí nekoupíš za milion

a přece všem na dosah leží.

G Když máš v chalupě orchestrion,

C nevnímáš, jak **D7** ten čas běží. **G**

Tereza

(Waldemar Matuška)

C Tereza, A_{mi} jedině D_{mi} Tereza
 G měla by C slyšet E_7 píseň \widehat{F} mou,
 C_{dim}^{\circledast} ostatní C prominou, $C_5^{\#}$ nestojím A_{mi} o jinou,
 $C_5^{\#}$ jen pro tu C jedinou chci tady $F^{\#dim}$ žít a z \widehat{F} píva \widehat{G}_7 t.

Tereza, jedině Tereza
je toho pravou příčinou,
že tady statečně, hrdě a zbytečně
do větru C zpívám G_7 píseň s C vou.

G Možná, za rok, za dva že C pozná,
 A_7 kdo měl její úsměvy D_{mi} rád,
 D_7 láska že je sladká a C_6 hrozná,
když se dostaví $\mathbf{15!} \widehat{D}_9$ nečekaně \widehat{A}_{s7} a jednost \widehat{G}_7 ranně.

Terezo, přečti si, Terezo,
otázku, kterou v očích mám,
s nápísem tiskacím k tobě se obracím
a ty víš předem C , nač G_7 se C ptám.

Santiáno

(Waldemar Matuška)

Kdo *Dmi* o sobě chce říct, že je
námo *C* řník, měl by *Dmi* znát Santi *C* áno.
Gmi Bílou loď, co má *C* štíhlou *Ami* příd',
jak ty *Dmi* krásný *C* holky u nás
Dmi v Saint - Malo.

R: Sem *Dmi* s písničkou a doko *C* la,
joho *Dmi* hó Santi *C* áno.

Gmi Když Bůh dá tak už
C rá *Ami* no kotva
Dmi žbluňkne *C* doma *Dmi* u mola.

Jen *Dmi* koření od zádi až po špi *C* ci
veze *Dmi* k nám Santi *C* áno.

Gmi Celá loď voní *C* skoři *Ami* ci,
jak ty *Dmi* sladký holky u nás *C*
Dmi v Saint - Malo. + **R:**

A ten, kdo nešel spát slyší vítr hrát
v ráhnoví Santiána.

Zpívá mi tu, co já mám rád,
co ji zpívaj všechny holky u nás v Saint Málo. + **R:**

Tvou přídí zatím dál vlny zmítají,
ale já, Santiáno,
vidím, jak nás vítají
všechny holky u nás doma v Saint Malo.

<i>Dmi C</i>
<i>Dmi C</i>
<i>Gmi C Ami</i>
<i>Dmi</i>
<i>C Dmi</i>

R: Sem s písničkou a dokola
johoho, Santiáno,
když Bůh dá, máme vyhráno,
kotva žbluňkne doma u mola.

To všecko vodnes čas

(Waldemar Matuška)

Když C jsem byl chlapec malý, tak se mě vždycky ptali,
zdali bych chtěl pásat stáda \widehat{F} krav,
pročpak se mě ptali, když nakonec mě dali
 D_7 na loď starou a řekli mi: G plav!

\mathfrak{R} : To všechno vodnes' C čas, to všechno vodnes' \widehat{F} čas
a G hlavu za to dám, že nevrátí se nikdy k nám to,
 C co všechno \widehat{F} vodnes' C čas.

Na vezdejší pouti bylo jest mi plouti
tam, kde v moře vtéká řeky proud,
jel jsem proti proudu, když zřel jsem rodnou hroudu,
pohnutím jsem nemoh' z ní se hnout.

Za nejbližším rohem dal jsem lodi „sbohem“,
krásnou holku z ranče jsem si vzal,
a tak v žití shodě já dočkal jsem se koně,
všichni tři tu šťastně žijem dál.

Míle a míle jsou cest, které znám,

jdou trávou i úbočím skal,
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
a já na všech s vámi stál,
proč ale blátem nás kázali vést
a špínou si třísnilí šat?

R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
ten vítr, co začal právě vát.

Míle a míle se táhnou těch cest

a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou,
Bůh ví, co růží, jež dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivých cest?

Dejte mi stéblo a já budu rád,

i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás,
proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát.

3 Spirituál kvintet

Stará archa

D A

(Spirituál kvintet)

R: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
kocábku náram-, náramnou. :/

Pršelo a blejskalo se sedm neděl,

kocábku náram-, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
kocábku náram-, náramnou.

Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,

plaví se k Araratu na sever.

Šem, Ham a Jafet byli bratři rodní,

kocábku náram-, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní, kocábku ...

Kázal jim naložiti ptáky, savce,

kocábku náram-, náramnou,
„ryby nechte, zachrání se samy hladce,“ kocábku ...

Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,

kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla, kocábku ...

Na břehu pak vyložili náklad celý,

kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli, kocábku ...

Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří.

Víno máš a chvilku spánku, díky, díky verbíři.

Dříve, než se rozední,

kapitán k osedlání rozkaz dává,

ostruhami do slabin koně pohání.

Tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,

do výstřelů karabin zvon už vyzvání.

R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund batalion zamíří. Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky vám královští verbíři.

Rozprášen je batalion,

poslední vojáci se k zemi hroutí,

na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,

za královský hermelín padne každý rád.

R: (společně s úvodní částí ...)

Víno na kuráž a pomilovat markytánku,

zítra do Burgund batalion zamíří.

Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,

díky, díky vám královští verbíři.

Poutník a dívka

(Spirituál kvintet)

Kráčel krajem poutník, šel sám,

kráčel krajem poutník, šel sám,

kráčel krajem poutník, kráčel sám

tu potkal dívku, nesla džbán,

přistoupil k ní a pravil:

Barečka E A E

Gmi# Cmi# Fmi# H⁷

|:Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,:|

tak přistup blíže, nehodná, a dej mi pít, a ona:

Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,

já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?

Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,

pak se napil, ruku zdvih a kráčel dál.

Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,

v onu chvíli zazářil kovem ryzím.

Kráčel krajem poutník, šel sám,

ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

Diego

C Dmi F C

(Spirituál kvintet)

Diego, don Diego,
krásný koně máš,

Diego, don Diego,
proč máš v očích pláč?

Za to hříbě, don Diego,
tady nuggety mé
všechny máš,

za to hříbě, done Diego,
za tu malou bílou tvář.

Do očí pohled' svýmu koni,
až v nich uzříš ohňů zář,

pak skloň hlavu do jeho hřívý
a vzpomeň na těch chvil pár.

Recitativ: Tenkrát, tenkrát jsem ještě
nevěděl, staříčkový don Diego, co to hříbě
pro tebe znamená. Nevěděl jsem, že
se přihnalo štváno žárem až ke dveřím
tvého ranče s malým, ale živým uzlíčkem
u sedla.

Doney Gal

(Spirituál kvintet)

Kdo G ví,
proč to D hříbě
tak v C lásce G mám,

stádo mu D zbloudilo
 C Bůh ví G kam.

\mathcal{R} : G Ať sníh či déšť padá tmou,
 D já a můj G Doney Gal
 C nesmíme G snít,

stále dál cestou zlou D
já a můj G Doney Gal
 C musíme G jít.

V zádech už máme snad tisíce mil,
stále jen spolu jdeme, neznáme cíl.

Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
já ať to jsem, a ne můj Doney Gal.

Já o městě vím, tam chtěl bych žít hned,
má z kamene chrám a věží má pět,
pět má město věží, haleluja.

R: Ten, kdo chce uvěřit, věří,
ten, kdo chce uvěřit, věří,
ten, kdo chce uvěřit, věří,
pět má město věží, haleluja.

**Můžeš tam jít, odkud chceš
a tvoje kroky hradby střeží,**
jít, odkud chceš a tvoje kroky hradby střeží,
jít, odkud chceš a tvoje kroky hradby střeží,
pět má město věží, haleluja.

**Město tě přivítá,
ať pálí slunce nebo sněží,**
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
pět má město věží, haleluja.

**Šel bych tam rád,
jenom znát místo, kde to město leží,**
jenom znát místo, kde to město leží,
nikdo neví přesně, kudy se tam běží,
pět má město věží, haleluja.

Kočárem vrzavým

(Spirituál kvintet)

C Já se těším, já se těším,
haleluja, haleluja, ha **F** le **G** lu **C** ja.

C Zapřahejte pojedeme do daleka,
C kočárem **G** vrza **C** vým.

Uvidíme, co nás všechno v ráji čeká,
kočárem vrzavým.

R: |:Já se těším do nebe :|

Haleluja do nebe,

C pojedeme **D** me **C** kočárem **G** vrza **C** vým.

Čistá kuchyň a čisté nádobí

a hlavně všeho velké zásoby
rajská hudba v rajské zahradě
rajská šťáva teče po bradě.

Stůjte při mně všichni svatí

ať tam cent jako dolar platí
nejistota cloumá duší mou
jestlipak tam hezký holky jsou.

Na zemi jsem zkusila jen samé trápení, kočárem vrzavým.

V nebi se mi bída v radost promění
u nebeský brány nevěřím svým očím
zrezavělej zámeck a klíčem neotočím.

R: |:Já se těším domů :|

haleluja, domů pojedeme kočárem vrza **G**- vrza **G**- vrza **C** vým.

Zelené pláně

(Spirituál kvintet / T. Gilkyson, R. Dehr, F. Miller)

Ami Tam, kde zem *Dmi* duní *Ami* kopyty *E7* stád,
Ami znám plno *Dmi* vůní, co *C* dechám je tak *G* rád,
F čpí tam pot *G7* koní a *C* voní ty *Ami* án,
Dmi kouř obzor *G* cloní, jak *C* dolinou je *E7* hnán,
Ami rád žiju *Dmi* na ní, tý *Ami* plá *E7* ni ze *Ami* ný.

Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal,

já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.

R: *F* Dál čistím chlív a *G7* lovím v oře *C* ší,
F jenom jako dřív mě *G7* žití netě *C* ší,
Ami když hlídám stáj a *Dmi* slyším vítr dout,
Ami prosím, ať jí *Dmi* poví, že *H7* mám v srdci *E* troud.

Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,

dál že jen pro ni tu voní ty *Ami* án,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Když C kapky deště buší na roz F pálenou C zem,
já toužím celou duší dát F živou vodu C všem.
Už v knize knih je psáno: bez F vody G nelze C žít,
však ne každému je dáno F z řeky pravdy C pít.

R: Já mám G žízeň, věčnou C ží C_7 zeň,
stačí \widehat{F} říct, kde najdu C vláhu,
a zchladím \widehat{F} žáhu páli G vou.
Ó, já mám žízeň, věčnou C ží C_7 zeň,
stačí \widehat{F} říct, kde najdu C vláhu,
a zmi \widehat{F} zí ží C zeň, \widehat{F} ží C zeň, \widehat{F} ží C zeň...

Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená.
Mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor.
Ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

Mlýny

E A E G[#] A E H A (0 5 0 4 5 0 7 5)

E A E F[#] H E A E G[#] A E H E (0 5 0 2 7 0 5 0 4 5 0 7 0)

(Spirituál kvintet)

R: (0)Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
(5)slyším mlýnský kámen, jak se otáčí (0),
já slyším mlýnský kámen(4), jak se otáčí(5),
(0)otáčí, (7)otáčí, (5)otáčí.

(0)Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,

melou bez(5) výhod a melou (0)stejně všem,
melou doleva jen a melou doprava,
melou pravdu(2) i lež, když zrovna vyhrává(7),
melou otrokáře, melou otroky,
melou na (5)minuty, na hodiny, na roky(0),
melou (4)pomalou a (5)jistě, ale melou včas,
(0)já už slyším(7) jejich hlas(0).

Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,

pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

Širý proud

(Spirituál kvintet)

Ten širý proud jak přejít mám,

proč neumím se nad něj vznést,
ach, člun tak mít, ten řídit znám,
v něm lásku svou bych chtěla vézt.

C	F	C	Ami
Dmi	G7		
Emi	F	Emi	G C

Jak kamení, jež působí, že potápí se celý prám,

tak těžká zdá se, bůh to ví, má láska zlá, co v srdci mám.

Vždy, když se láska rozvíjí, rubínů zář se line z ní,

však jako krůpěj pomíjí pod letní výhni sluneční.

Až něžnou růži spatříš kvést, co trny zájem oplácí,

nenech se krásou klamnou svést, hled', ruka má teď krvácí.

Ten širý proud jak přejít mám,

proč neumím se nad něj vznést,
ach, člun tak mít, ten řídit znám,
v něm lásku svou bych chtěla vézt.

Za svou pravdou stát

(Spirituál kvintet)

Máš *Ami* všechny trumfy mládí
a *G*ruce čistý *Ami* máš,
jen *Dmi* na tobě teď *Ami* záleží, na *E7* jakou hru se *Ami* dáš.

R: Musíš za svou pravdou *E* stát, musíš *E7* za svou pravdou *Ami* stát,
musíš za svou pravdou *E* stát, musíš *E7* za svou pravdou *Ami* stát.

Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R: Že máš za svou pravdou stát...

Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R: Takhle za svou pravdou stát...

Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul – a ty mu zlámeš vaz!

R: Neměl za svou pravdou stát...

Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád,
to heslo, který dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

R: Musíš za svou pravdou stát...

Řekl Mojžíš jednou lidu svému: Přišel čas,
dnes v noci tiše vytratí se každý z nás,
mává, mává nám všem svobodná zem.

Já říkám rovnou, každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá,
mává, mává nám všem svobodná zem.

R: Kdo se bojí vodou jít,
ten podle tónů faraónů musí žít,
mává, mává nám všem svobodná zem.

Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat dát na fámy,
mává, mává nám všem svobodná zem.

Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže,
mává, mává nám všem svobodná zem.

Ten starý příběh z Bible vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám,
mává, mává nám všem svobodná zem.

Krutá válka

(Spirituál kvintet)

Tmou zn^Cí zvony z d^{Ami}álky, o č^{Dmi}em to, milý, sn^{Emi}íš,
hoří d^Fál plamen v^{Dmi}álky a r^Cán^Fo je bl^Gíž,
chci b^Cýt stále s t^{Ami}ebou, až tr^{Dmi}ubka začne zn^{Emi}ít,
lásko m^Fá, vem mě s s^{Dmi}ebou! N^Ce, to n^Fesmí b^Cýt!

Můj ^Cšál skryje proud ^{Ami}vlasů, na ^{Dmi}pás pak připnu ^{Emi}nůž,
poznáš ^Fjen podle ^{Dmi}hlasu, že ^Cjá ^Fnejsem ^Gmuž,
tvůj ^Ckapitán tě ^{Ami}čeká, pojd', ^{Dmi}musíme už ^{Emi}jít,
noc už ^Fsvůj kabát svléká ^{Dmi}... ^CNe, to ^Fnesmí ^Cbýt!

Až ^Cdým vítr stočí, ^{Ami}tvář změní ^{Dmi}pot a ^{Emi}prach,
do mých ^Fdívej se ^{Dmi}očí, ^Ctam ^Fnení ^Gstrach,
když ^Cvýstřel tě ^{Ami}raní, ^{Dmi}kdo dával by ti ^{Emi}pít,
hlavu vzal ^Fdo svých dlaní ^{Dmi}... ^CNe, to ^Fnesmí ^Cbýt!

Ach, ^Cmá láska sladká, ^{Ami}jak mám ^{Dmi}ti to jen ^{Emi}říct,
každá ^Fchvíle je ^{Dmi}krátká a ^Cjá ^Fnemám ^Gvíc,
já ^Cnemám nic než ^{Ami}tebe, můj ^{Dmi}dech jenom tvůj ^{Emi}zná,
nech mě jít ^Fvedle sebe ^{Dmi}... ^CPojd', ^Flásko ^Cmá!

Soudný den

(Spirituál kvintet)

Ami Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
G zdál se mi sen o poslední pouti,
Ami zdál se mi sen, že všechno seberou ti
v ten *Emi* soudný *Ami* den.

Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně, v ten soudný den.

Stůj, nechod' dál, času už je málo,
stůj, nechod' dál, míň, než by se zdálo,
stůj, nechod' dál, otevři se, skálo, v ten soudný den.

Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to v ten soudný den.

R: *Ami* Soudí, soudí pány, slouhy, *G* soudí, soudí hříšné touhy,
Ami soudí, soudí, výčet pouhý, á ... *E H̄ E* (nebo *Dmi E₇ Ami*)

Ami Vtom se probudíš, to byl jen sen,
F̄ vtom se probudíš, to byl jen sen,
Dmi vtom se probudíš, to byl jen sen, *Ami* jen *E* pouhý *Ami* sen.

Ami Zdál se mi sen, že se nebe hroutí, (1. sloka)

Ami Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,
G zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
Ami zdál se mi sen, *F̄* jen jedno vím jistě: *Ami* je *E* soudný *Ami* den!

4 Rangers a Plavci

Mám radost

(Plavci)

2x *C Emi Ami G7*

Vánek *Dmi* zlaté klasy *G7* hladí
a z *Dmi* dálky září *G7* bílé šaty *C* svatební *Emi Ami G7*
mák s *Dmi* modrou chrpou *G7* ladí
Dmi a já na cestě *G7* dříve plné *C* kamení. *Emi Ami G7*

Sám v *C* údivu si *Emi* šeptám:
Tak *C* tudy jsem cho *Emi* díval každý *Dmi* den. *Dmaj7 Dmi7 G7*
A *Dmi* pak se nahlas *G7* zeptám, jak *Dmi* tenkrát zase *G7* breptám:
„Mám *Dmi* radost, že jsem *G7* zůstal jaký *C* jsem.“ *Emi Ami G7*

C Emi Ami G7

Vždyť já *Dmi* vím, jak sláma *G7* voní,
kdy slunce *Dmi* chodí spát *G7* a hvězdy *C* vstávají. *Emi Ami G7*
Jak *Dmi* cinká postroj *G7* koní
a za *Dmi* letní *G7* noci zdi domů *C* sálají. *Emi Ami G7*
Žár *C* měmí barvu *Emi* slívám
a *C* když mráz *Emi* začne kouzlit *Dmi* do oken, *Dmaj7 Dmi7 G7*
sníh *Dmi* pláň polí *G7* odívá, a tak *Dmi* se kolem *G7* dívám,
mám *Dmi* radost, že jsem *G7* zůstal jaký *C* jsem. *Emi Ami G7...*

Nespěchám *Dmi* jak se *G7* sluší
a proč *Dmi* taky, když *G7* chci se dobře *C* podívat *Emi Ami G7*
na *Dmi* krásu, *G7* která vzruší
a *Dmi* pak si o ní *G7* třeba s dětmi *C* povídat. *Emi Ami G7*
Ob *C* jevit kytku v *Emi* lomu
prás *C* knout sebou *Emi* pod smrk na holou *Dmi* zem. *Dmaj7 Dmi7 G7*
[:Přem *Dmi* ýšlet, jak z vás teď komu *G7* prozradit, *Dmi* že díky *G7* tomu
mám *Dmi* radost, že *G7* jsem zůstal *C* jaký jsem *Emi Ami G7* :.]

Pole s bavlnou

(Rangers)

D Pane můj, co v nebi je
tvůj dům

má máma můj **G** život dala **D** katům
katům mým v polích s **A** bavlnou.

D Pane můj, co v nebi je tvůj dům
má máma můj **G** život dala **D** katům
katům mým v **A** polích s bavlnou.

R: Den za dnem kůže zná bič katů
vidíš jen černý záda bratrů
jak tam dřou v polích s bavlnou.
To, co znáš ty v Louisianě

černý záda znaj' i v Texakeně
i tam dřou v polích s bavlnou.
Já vím, brzy musí přijít soud
černý záda práva na něm vyhrajou
boží soud, v polích s bavlnou.

Chtěl bych jít na potem vlhký lány
tak řekni pane můj, komu zvoní hrany
katům mým v polích s bavlnou.

Dnes měj pane, co v nebi je tvůj dům
mou duši, když život patří katům
katům mým, v polích s bavlnou.

Zvedněte kotvy

(tradicional / Antonín Hájek / Rangers)

D Už vyplouvá loď John B.,

D už vyplouvá loď John B.,

okamžik malý jen,
než poplujem v **A7** dál,

nechte mě **D** plout,

tak nechte mě **G** plout,

D sil už málo mám **A7**,

tak nechte mě **D** plout.

Nejdřív jsem se napil,
na zdraví všem připil,

vím, že cesta má konec už má,
tak nechte mě plout, nechte mě plout,
tak nechte mě plout, nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal,
šerif John Stone, šerif John Stone,
šerif John Stone, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

5 Olympic

Vysokým nebem nad hlavou

(Olympic)

GVysokým nebem **C** nad hla**G**vou

Ghuňaté mráčky **C**pást se **G**jdou

Dvidím je s tíží, **G**píchá mě v kříži

Aa mám kapsu **D**děravou.

Pod modrým nebem nad hlavou

jdu i já chůzí houpavou

nohy mám v trávě a ve vsí slávě

šlapu si to doubravou.

R: **D**Nebe nad hla**G**vou, dýchám z plných plic

Gnebe nad hlavou, kráčím slunci vstříc

Gnebe nad hlavou, nad hlavou, nad hlavou

nad hlavou, nic **D**víc

nebe nad hla**G**vou, plné berán **G**7ků

k přípit **C**kům zve studánku

na pár **G**doušek oran **D**7žády z červán **G**ků.

V torně mám sny a v ruce hůl

na místo chleba jen tu sůl

koupelnu v tůni, kde leknín trůní

na pařezu skromný stůl.

I když je cesta rozbitá

a štěstí z nebe nelítá

cestu si chválím, křepelka z dále

pět peněz mi počítá.

R:

Slzy tvý mámy

(Olympic)

Nasadit nízko, v refrénu nepospíchat

Emi Chvilku vzpomínej, *Ami* je to všechno jen pár let

D na kytaru v duchu hrej, *G* tvoje parta je tu hned

Emi z cigaret je modrej dým, *E7* hraje magneták *Ami*

holka sedla na tvůj klín, *Emi* nevíš ani *Hmi* jak,

nevíš *Emi* jak. *D Emi D Emi*

Tvý roky bláznivý chtěly křídla pro svůj let

dneska už možná nevíš sám, proč tě tenkrát páčil svět

chtěl jsi prachy na mejdan, byl to hloupej špás

když jsi v noci vyšel ven, snad ses trochu třás, trochu třás.

E Když tě našel noční *D* hlídač byl by *C* to jen příběh *G* bláznivýho kluka

C nebejt nože *G* ve tvejch dětskej rukách

C nebejt strachu *G* mohlo to bejt *D* všechno *Emi* jináč. *H*

Ř: *Emi* Slzy tvý mámy *D* šedivý

Hmi stékají na *Emi* polštář

C kdo tě zná, se vůbec *D* nediví, že stárne *G* její tvář

Emi nečekej úsměv od ženy, který jsi *Ami* všechno vzal

jen pro tvý *Emi* touhy zborcený *D*, léta ztracený, *Hmi* ty oči *Emi* pláčou dál.

Když jsi vyšel ven, ze žalářních vrat

možná, že jsi tenkrát chtěl znovu začínat

poctivejma rukama, jako správnej chlap

snad se někdo ušklíb jen,

že jsi křivě šláp, křivě šláp.

I když byl někdo k tobě krutej

proč jsi znovu začal mezi svejma

tvůj pocit křivdy se pak těžko smejevá

když hledáš vinu vždycky jenom v druhejch.

Snad jsem to zavinil já

(Olympic)

Ami Zas jsi tak *C* smutná,
kdo se *D* má na to *Dmi* kou *E* kat
nic *Ami* jíst ti nechutná *C*,
v hlavě *D* máš asi *Dmi* brouka.

R: Tak *C* nezou *H* fej, *B* nic to
Ami není
C za chví *H* li *B* se to *Ami* změni
F snad jsem *G* to zavinil *C* já *E*

Ami já, *C* já, *D* já *Dmi* 7já,
Ami já, *C* já, *D* já *Dmi* 7já.

Ami Zkus zapo *C* menout
na všech *D* no, co je *Dmi* pou *E* hou
tou *Ami* tmou tvou obar *C* venou
na čer *D* no smutnou *Dmi* tou *E* hou.

Dej mi víc své lásky

(Olympic)

Vymyslel jsem spoustu nápadů a-ů,
co podporují dobrou náladu a-ů,
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradu.

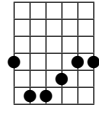
Dám si dvoje housle pod bradu, a-ů,
v bílé plachtě chodím pozadu a-ů,
úplně melancholicky s citem pro věc jako vždycky
vyřábím tu hradní záhadu a-ů.

R: Má drahá dej mi víc,
má drahá dej mi víc,
má drahá dej mi víc své lásky a-ů,
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic
já chci jen pohladit tvé vlásy a-ů.

<i>Ami</i> C
<i>Ami</i> G E7
<i>Ami</i> D <i>Dmi</i>
<i>Ami</i> E7 <i>Ami</i>
C E
<i>Ami</i> F C G7
C E
<i>Ami</i> F C E7

Nejlepší z těch divnejch nápadů a-ů,
mi dokonale zvednul náladu a-ů,
natrhám ti sedmikrásy,
tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů, a-ů, a-ů, a-ů.

As

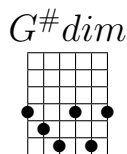

Hvězda na vrbě Pomalu! (K. Mareš, J. Štaidl, Olympic)

Kdo *Emi* *G* se *Ami* večer *Emi* hájem *Ami* vrací
 \widehat{F} ten ať *Ami* klopí *G* zra *C* ky
Emi ať *G* je *Ami* nikdy *Emi* neobra *Ami* cí
k \widehat{F} vrbě *Hmi* křivola *E* ký *A* *C*
Emi jina *G* k *Ami* jeho *Emi* oči *Ami* zjistí
i \widehat{F} když *Ami* se to *G* nez *C* dá,
Emi že *G* na *Ami* větvi *G* kromě *Ami* listí
☛ \widehat{F} visí |4| \widehat{As} malá *Ami* hvězda.

\mathfrak{R} : *C* Viděli jsme jednou v \widehat{F} lukách
plakat *C* na tý vrbě \widehat{F} kluka
☛ který |5| \widehat{Dmi} pevně věřil to |6| \widehat{B}_7 mu,
že ji |5| \widehat{D}_7 sundá z toho |3| \widehat{G} stromu.

Kdo o *Ami* hvězdy *G* jeví *Ami* zájem \widehat{F}
zem, když *Emi* večer *G* chlad *C* ne
Emi ať *G* jde *Ami* přesto *Emi* klidně *Ami* hájem
 \widehat{F} hvězda *Hmi* někdy *E* spadne *A* *C*
Emi Ať se *G* pro *Ami* ni *Emi* rosou *Ami* brodí
a \widehat{F} pak *Ami* vrbu *G* najde *C* si
Emi a pro *G* ty *Ami* co *G* kolem *Ami* chodí
 \widehat{F} na \widehat{As} tu *Ami* větev zavěsí.

Divoké koně

(Jaromír Nohavica)

Já viděl divoké koně

běželi soumrakem
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

Běželi běželi bez uzdy a sedla

krajinou řek a hor
sper to čert jaká touha je to vedla za obzor.

Snad vesmír nad vesmírem

snad lístek na věčnost
naše touhu ještě neumírej sil máme dost.

V nozdrách slábne zápach klisen

na břehu jezera
milování je divoká píseň večera.

Stébla trávy sklání hlavu

staví se do šiku
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.

Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet

nemyslet na návrat
s koňskými handlíři vyrazit dveře to bych rád.

Já viděl divoké koně ...

**Ami,Dmi,Ami,
C,Dmi,Ami,
Ami,Dmi,Ami,
C,Dmi,Ami**

**Dmi,Ami,Dmi,Ami
G#dim^④,F
Dmi,Ami,Dmi,Ami
E7,Ami**

****Nepospíchej*****

Ami Spatřil jsem kometu oblohou letěla,
Ami chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi zmizela jako laň **G** u lesa v remízku,
C v očích mi zbylo jen **E** pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

R: **Ami** O vodě o trávě **Dmi** o lese,
G o smrti **G** se kterou smířit **C** nejde se,
Ami o lásce o zradě **Dmi** o světě,
E₇ a o všech lidech co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech,
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje,
krev našich nadějí vesmírem putuje.

Spatřil jsem kometu byla jak reliéf,
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mě vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru,
stál jsem a hleděl jsem hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

O vodě o trávě o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě.

Dmi Až obuju si ***A₇*** rano černe papirove ***Dmi*** boty,
až i ***F̂*** moja stara ***C₇*** pochopi že ***F̂*** nejdu do roboty,
až ***Ĝmi*** vyjde dluhy pruvod smutečních hostu,
na ***Dmi*** Slezsku Ostravu od Sikorova mostu,
A₇ až to se mnu sekne,
Dmi to bude ***D₇*** pěkne ***Ĝmi*** pěkne fajne ***Dmi*** a pěkne,
A₇ až to se mnu de ***Dmi*** finitivně sekne.

Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak sem nesnašel šlendryjan ve výrobě,
nebudu ho trpět, ani co sem v hrobě,
to bude pěkne, pěkne, fajne a pěkne,
až to se mnu definitivně sekne.

S někerym to seka, že až nevíš co se robi,
jestli pomohla by deka, nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnu šlahne, tajak se starym Magdonem,
to bude pěkne, pěkne, fajne a pěkne,
až to se mnu definitivně sekne.

Jedine co nevím, jestli Startku nebo Spartu,
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
na každý pad s sebu беру bandasku s rumem,
bo rum nemuže uškodit když pije se s rozumem,
to bude pěkne, pěkne, fajne a pěkne
až to se mnu definitivně sekne.

Já vím, že Bože nejsi, ale kdybys třeba byl, tak,
hod' mě na cimru, kde leží stary Lojza Miltag,
s Lojzu chodili sme do Orlove na zakladni školu,
farali sme dolu, tak už doklepem to spolu,
až to se mnu sekne, pěkne to bude pěkne,
až to se mnu definitivně sekne.

Až obuju si rano černe papirove boty,
až i moja stara pochopi že nejdu do roboty,
kdybych co chtěl dělal, všechno malo platne,
mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
až to se mnu sekne,
kdybych co chtěl dělal, všechno malo platne,
mohlo to byt horši nebylo to špatne.

Ve Slezském muzeu v oddělení třetihor

je bílý krokodýl a medvěd a liška a kamenní trilobiti
chodí se tam jen tak co noha nohu mine
abys viděl jak ten život plyne
jaké je to všechno pomíjivé živobytí.
Pak vyjdeš do parku a celou noc
se touláš noční Opavou
a opájíš se představou
jaké to bude v ráji.

R: V pět třicet pět jednou z pravidelných linek
sedm zastávek do Kateřinek
ukončete nástup, dveře se zavírají.

Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat

složíš-li svoje maturity vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči
dostaneš krásnou knihu
s věnováním zaručeně.
A ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla
po řece Nil a volat Tutanchámon Vivat! Vivat!
po egyptském kraji.

Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku

ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu
na politém stole na ubruse
píšeš svou rýmovanou Odysseu
nežli přijde někdo, abys šel už domů.
Ale není žádné doma jako není žádné venku
není žádné venku to jsou jenom slova
která obrátit se dle libosti dají.

Možná si k tobě někdo přisedne

a možná to zrovna bude muž, který osobně znal Egypt'ana Sinuheta
dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy
rytmus metronomu
který tady klepe od počátku světa.
Nebyli jsme nebudem a nebyli jsme nebudem
a co budem až nebudem
jen navezená mrva v boží stáji.

Žena doma pláče a děti doma pláčí

pes potřebuje venčit a stát potřebuje daň z přidané hodnoty
a ty si koupíš krejčovský metr
a pak nůžkama odstříháváš
pondělí úterý středy čtvrtky pátky soboty.
V neděli zajdeš do Slezského muzea
podívat se na vitrínu
kterou tam pro tebe už mají.

DKdyž jsem byl malý, říkali mi naši:

“Dobře se uč a jez chytrou kaši,

Gaž jednou vyrosteš, **A**budeš doktorem **D**práv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,”

Gjá jim ale na to řekl:“Ch**A**ci být hlídačem **D**krav”.

R: Já chci **D**mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

God rána po celý **A**den zpívat si **D**jen,

zpívat si: pam pam pam **G**, **A**, **D** ...

K vánocům mi kupovali hromady knih,

co jsem ale vědět chtěl, to nevyčetl jsem z nich:

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Dnes už jsem starší a vím, co vím,

mnohé věci nemůžu a mnohé smím,

a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.

S nohama křížem a s rukama za hlavou

koukám nahoru na oblohu modravou,

kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Transpozice do E dur: E,A,H,E

Dokud se zpívá ještě se neumřelo (Jaromír Nohavica)

C Z Těšína *Emi* vyjíždí *Dmi7* vlaky co *F* čtvrthodinu, *C Emi Dmi7 G*
C včera jsem *Emi* nespal a *Dmi7* ani dnes *F* nespočinu, *C Emi Dmi7 G*
F svatý *G* Medard, můj *C* patron, ťuká si na *Ami* če *G* lo,
ale *F* dokud se *G* zpívá, *F* ještě se *G* neumřelo. *C Emi Dmi7 GC*

C Ve stánku *Emi* koupím si *Dmi7* housku *F* a slané tyčky, *C Emi Dmi7 G*
C srdce mám pro *Emi* lásku a *Dmi7* hlavu pro *F* písničky, *C Emi Dmi7 G*
F ze *G* školy dobře vím, *C* co by se dělat *Ami* mě *G* lo,
ale *F* dokud se *G* zpívá, *F* ještě se *G* neumřelo. *C Emi Dmi7 GC*

C Do alba *Emi* jízdenek *Dmi7* lepím si *F* další jednu, *C Emi Dmi7 G*
C vyjel jsem *Emi* před chvílí, *Dmi7* konec je *F* v nedohlednu, *C Emi Dmi7 G*
F za oknem *G* míhá se *C* život jak *Ami* leporelo *G*,
ale *F* dokud se *G* zpívá, *F* ještě se *G* neumřelo. *C Emi Dmi7 GC*

C Stokrát jsem *Emi* prohloupil a *Dmi7* stokrát *F* platil draze, *C Emi Dmi7 G*
C houpe to, *Emi* houpe to *Dmi7* na housenkové *F* dráze, *C Emi Dmi7 G*
F i kdyby *G* supi se *C* slítali na mé *Ami* tělo *G*,
ale *F* dokud se *G* zpívá, *F* ještě se *G* neumřelo. *C Emi Dmi7 GC*

C Z Těšína *Emi* vyjíždí vlaky *Dmi7* až na kraj *F* světa, *C Emi Dmi7 G*
C zvedl jsem *Emi* telefon a *Dmi7* ptám se: „Lidi, jste *F* tam?“ *C Emi Dmi7 G*
F A z velké *G* dálky do *C* uší mi zaznělo *Ami*,
|:ale *F* dokud se *G* zpívá, *F* ještě se *G* neumřelo. *C Emi Dmi7 GC*:/

Potulní kejklíři

(Jaromír Nohavica)

Ami Potulní kejklíři *Emi* jdou zasněženou plá *Ami* ní,
Emi

v *Ami* obitém talíři *Emi* vaří vítr ke snída *Ami* ní, *Emi*

s *C* cvičenou opičkou *G* na rameni,

Dmi životem malinko unaveni, *E*₇

Ami potulní kejklíři *Emi* jdou bílou plá *Ami* ní. *Emi*, *Ami*, *Emi*

V kovárně na kraji vsi všechn sních už ztál,

dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,

sláma je postelí i peřinou

a oni jeden k druhému se přivinou

a zítra na návsi začíná candrbál.

R: *Ami* Kejklíři, *Emi* kejklíři *Ami* jdou. *Emi*, *Ami*, *Emi*, *C*, *G*

Po schodech kostela poskakuje míč,

muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč

a krásná dívka jménem Marína

zatančí tanec pohanského bůžka Odina

a zítra po polednách budou zase pryč.

Vozíček z lipových dřev po hlíně drkotá,

červená nepokojná krev je erbem života,

všechno, co chceme, leží před námi

za devatero poli, devatero řekami,

nad zimní krajinou slunce blikotá.

Zítř ráno v pět

(Jaromír Nohavica)

Až mě *Ami* zítř ráno v pět *C* ke zdi postaví,
je *Dmi* ště si napo *G7* sled dám *C* vodku *Emi* na zdra *Ami* ví,
z očí *Dmi* pásku strhnu *G7* si, to abych *C* viděl *Emi* na ne *Ami* be,
a *Dmi* pak vzpomenu *E* si, má *Ami* lásko, na tebe,
na na ... *Dmi G7 C Emi Ami*
a *Dmi* pak vzpomenu *E* si na te *Ami* be.

Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
na na ...
a co jsem si nadrobil, si vypiju.

Až zítř ráno v pět poručík řekne: „Pal!“,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
na na ...
že tě, lásko, nechávám, na zemi.

Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na na ...
na mě nezapomeň a žij ...

Když mě brali za vojáka

(Jaromír Nohavica)

Ami Když mě brali za vo**C**jáka

G stříhali mě doho**C**la.

Já **Dmi** vypadal jsem jako **Ami** blbec

E jak ti všichni doko**F**la,

Gla, **C**la, **G**la, **Ami**

jak ti všichni **E** doko**Ami**la.

Zavřeli mě do kasáren,

začali mě učit

jak má správný voják žít

a svou zemi chránit.

Na pokoji po večerce,

ke zdi jsem se přitulil.

já vzpomněl jsem si na svou milou

krásně jsem si zabulil.

Když přijela po půl roce,

měl jsem zrovna zápal plic,

po chodbě furt někdo chodil,

tak nebylo z toho nic

Neplačte, vy oči moje,

ona za to nemohla,

protože mladá holka lásku potřebuje,

a tak si k lásce pomohla.

Major nosí velkou hvězdu,

před branou ho potkala,

řek jí, že má zrovna volnej kvartýr,

tak se sbalit nechala.

Co je komu do vojáka,

když ho holka zradila,

na shledanou, pane Fráňo Šrámku,

písnička už skončila.

La, la, la, jakpak se Vám líbila?

La, la, la, no nic moc extra nebyla.

Ami,C

G,C

Dmi,Ami

E,F,G,C,G,

Ami,E,Ami

Tři čuníci

C,Ami,Dmi,G7

(Jaromír Nohavica)

V řadě za sebou

tři čuníci jdou
tápají si v blátě
cestou necestou
kufry nemají
cestu neznají
vyšli prostě do světa
a vesele si zpívají.

R: Ui-ui ui-ui úí

Levá pravá teď

přední zadní už
tři čuníci jdou jdou
jako jeden muž
lidé zírají
důvod neznají
proč ti malí čuníci
tak vesele si zpívají.

Auta jezdí tam

nákladáky sem
tři čuníci jdou, jdou
rovnou za nosem
ušima bimbají
žito chřoupají
vyšli prostě do světa
a vesele si zpívají.

Když se spustí dešť

roztrhne se mrak
k sobě přitisknou se
čumák na čumák
blesky blýskají
kapky pleskají
oni v dešti v nepohodě
vesele si zpívají.

R: Ui-ui ui-ui úí

Když kopýtko pálí

když jim dojde dech
sednou ke studánce
na vysoký břeh
do vody koukají
kopýtko máchají
chvilinku si odpočinou
a pak dál se vydají.

Za tu spoustu let

co je světem svět
přešli zeměkouli
třikrát tam a zpět
v řadě za sebou
hele - támhle jdou
pojd'me s nima zazpívat si
jejich píseň veselou.

$F^{\#dim}$

Darmoděj

(Jaromír Nohavica)

Ami Šel včera městem *Emi* muž a šel po hlavní *Ami* třídě, *Emi*
Ami šel včera městem *Emi* muž a já ho z okna *Ami* viděl *Emi*,
C na flétnu chorál *G* hrál, znělo to jako *Ami* zvon
a byl v tom všechen *Emi* žal, ten krásný dlouhý *F* tón,
a já jsem náhle $F^{\#dim}^{\circledast}$ věděl: Ano, to je *E7* on, to je *Ami* on.

Ami Vyběh' jsem do *Emi* ulic jen v noční *Ami* košili, *Emi*
Ami v odpadcích z popel *Emi* nic krysy *Ami* se honily *Emi*
C a v teplých postelích *G* lásky i *Ami* nelásky
tiše se vrtěly *Emi* rodinné \widehat{F} obrázky,
a já chtěl $F^{\#dim}^{\circledast}$ odpověď na *E7* svoje otázky, *Ami* otázky.

\mathfrak{R} : Na na na *Ami Emi C G Ami F F^{\#dim}^{\circledast} E7*
Ami Emi C G Ami F F^{\#dim}^{\circledast} E7

Ami Dohnal jsem toho *Emi* muže a *Ami* chytl za *Emi* kabát,
Ami měl kabát z hadí *Emi* kůže, šel z něho *Ami* divný chlad *Emi*,
C a on se otočil, *G* a oči plné *Ami* vran,
a jizvy u očí, *Emi* celý byl \widehat{F} pobodán,
a já jsem náhle $F^{\#dim}^{\circledast}$ věděl, kdo *E7* je onen pán, onen *Ami* pán.

Ami Celý se strachem *Emi* chvěl, když jsem tak k němu *Ami* došel, *Emi*
Ami a v ústech flétnu *Emi* měl od *Ami* Hieronyma Bosche, *Emi*
C stál měsíc nad *G* domy, jak čírka *Ami* ve vodě,
jak moje *Emi* svědomí, když \widehat{F} zvrací v záchodě,
a já jsem náhle *F#dim*² věděl:
to je Darmoděj *E7*, můj *Ami* Darmoděj.

R: Ami Můj Darmoděj, *Emi* vagabund *C* osudů *G* a lásek,
Ami jenž prochází \widehat{F} všemi *F#dim*² sny, ale dnům *E7* vyhýbá se,
Ami můj Darmoděj *Emi*, krásné zlo, *C* jed má pod *G* jazykem,
Ami když prodává \widehat{F} po domech jehly *F#dim*² se slovníkem *E7*...

Ami Šel včera městem *Emi* muž, podomní *Ami* obchodník, *Emi*
Ami šel, ale nejde *Emi* už, krev *Ami* skápla na chodník, *Emi*
C já jeho flétnu *G* vzal a zněla *Ami* jako zvon
a byl v tom *Emi* všecken žal, ten krásný \widehat{F} dlouhý tón,
a já jsem náhle *F#dim*² věděl:
ano, já jsem on *E7*, já jsem *Ami* on.

R: Ami Váš Darmoděj, *Emi* vagabund *C* osudů a *G* lásek, *Ami* jenž prochází
 \widehat{F} všemi *F#dim*² sny, ale *E7* dnům vyhýbá se,
Ami váš Darmoděj *Emi* krásné zlo, *C* jed mám pod *G* jazykem, *Ami* když
prodávám po \widehat{F} domech jehly *F#dim*² se slovníkem. *E7*

Jdou po mně jdou

(Jaromír Nohavica)

Býval jsem D chudý jak G kostelní D myš,
na půdě $F^\#mi$ půdy jsem Hmi míval svou A skryš,
|: G pak jednou v D létě A řek' jsem si: \widehat{Hmi} at',
 \widehat{G} svět facku D je tě, a G tak mu to D vrat'. :|

Když mi dát D nechceš, já G vezmu si D sám,
zámek $F^\#mi$ jde lehce a Hmi adresu A znám,
|: G zlato jak D zlato, A dolar či \widehat{Hmi} frank,
 \widehat{G} tak jsem šel D na to do G National D Bank. :|

\mathfrak{R} : Jdou po mně, D jdou, G jdou, D jdou,
na každém $F^\#mi$ rohu ma Hmi jí fotku A mou,
 G kdyby mě D chytli, A jó, byl by \widehat{Hmi} ring,
 \widehat{G} tma jako v D pytli je v C celách Sing G Sing. $ADGD$

Ve státě D Iowa byl od G poldů D klid,
chudička $F^\#mi$ vdova mi Hmi nabídla A byt,
|: G jó, byla to D kráska, A já měl \widehat{Hmi} peníze,
 \widehat{G} tak začla D láska jak z G televize D . :|

Však půl D roku nato řekla G mi: D "Dost,
tobě $F^\#mi$ došlo zlato, Hmi mně trpěli A vost,
|: G sbal svých D pár švestek a A běž si, kam \widehat{Hmi} chceš,"
 \widehat{G} tak jsem na D cestě a chudý G jak D veš. :|

Klenotník D Smith mi do G očí D lhal,
dvě $F^\#mi$ facky slíz' a Hmi dal, vše mi A dal,
|: G a pak jsem D vzal nohy na A ramena \widehat{Hmi} ,
 \widehat{G} ten, kdo nemá D vlohy, nic G neznamená D . :|

Ted' ve D státě Utah žiju G spokojen D ,
pípu $F^\#mi$ jsem utáh' a Hmi straním se A žen,
|: G jó, kladou D mi pasti a A do pastí \widehat{Hmi} špek,
 \widehat{G} já na ně D mastím, jen ať G mají D vztek. :|

\mathfrak{R} : Jdou po mně D jdou, G jdou, D jdou,
na nočních $F^\#mi$ stolcích mají Hmi fotku A mou,
 G kdyby mě D klofly, A jó, byl by \widehat{Hmi} ring,
 \widehat{G} být pod D pantoflí je C hůř než v G Sing Sing. $ADGD$

\widehat{G} Až budu starým ***Hmi*** mužem,
budu staré knihy ***Emi*** číst

a mla ***C*** dé ví ***D*** no lisovat,

\widehat{G} až budu starým ***Hmi*** mužem, budu ***Emi*** si konečně jist
tím, ***C*** koho ch ***D*** ci milovat,

\widehat{G} koupím si perga ***Hmi*** men a štětec a tuš

a jako ***Emi*** čínský mudrc sed ***D*** nu na břeh řeky

a budu **\widehat{G}** starý ***Hmi*** muž ***Emi***, ***C*** sta ***D*** rý **\widehat{G}** muž. ***Hmi***, ***Emi***, ***C***, ***D***

**Až budu starým mužem,
pořídím si starý byt**

a jedno staré rádio,

až budu starým mužem, budu svoje místo mít

u okna kavárny Avion,

koupím si pergamen, štětec a tuš

a budu pozorovat lidi, kam jdou asi,

a budu starý muž, a budu starý muž.

**Až budu starým mužem,
budu černý oblek mít**

a šedou vázanku,

až budu starým mužem, budu místo vody pít

lahodné víno ze džbánku,

koupím si pergamen, štětec a tuš

a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo vědí už,

starý muž, starý muž.

Bláznivá Markéta

(Jaromír Nohavica)

Ami Bláznivá Marké*E*ta

v *E7* podchodu těšíns*Ami* kého nádraží

Dmi zpí*Ami* vá, *Ddim*³ zpí*Ami* vá,

E7 zpí*Ami* vá a za *E7* me*Ami* tá,

Je to princezna zakletá,

s erární metlou jen tak pod paží,

když zpívá, zpívá, zpívá a zametá.

R: Vajglové blues, rumový song, jízdenková *E7* symfonieta,

pach piva z *Ami* úst a oči plonk, to zpívá *E7* Markéta,

C bláznivá *E7* Marké*Ami* ta, *Dmi* na *Ami* na *Ddim*³ na *Ami* na

*Ddim*³ na *Ami* na na na *E7* ná *Ami* na na. *A2*, *Ami*, *A2*

Famózní subreta

na scéně válečného šantánu

byla, byla krásná k zbláznění.

Líza i Rosetta,

lechtivé snění zdejších plebánů,

byla, byla, byla, a není.

<i>Ami</i> , <i>E</i>
<i>E7</i> <i>Ami</i>
<i>Dmi</i> <i>Ami</i>
<i>Ddim</i> <i>Ami</i>
<i>E7</i> <i>Ami</i>
<i>E7</i> <i>Ami</i>

V nádražním podchodu

jak v chrámu katedrály v Remeši ticho, ticho, Markéta housku jí.

Pak v kanclu u vchodu

své oranžové blůzy rozvěší, a já ji, a já ji, a já ji pořád miluji...

C Jsem příliš starý na to, abych věřil v revoluci,
G a svoji velkou hlavu těžko skryju pod kapuci
Ami a nechutná mi, když se *F* vaří předvařená rýže,
C v náprsní kapse nosím *G* Ventinol na potíže.
Ami Jak to tak vidím, asi těžko projdu uchem jehly
F a lesem běhám tak, a *C* by mě vlci nedoběhli,
Dmi a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
C mám jizvu na rtu, *G* když při mně stál. *C*

C Sako mám od popílků, na kravatě saze,
G mé hrubé prsty neumí uzly na provaze
Ami a když mi občas tečou slzy, *F* hned je polykám
C a tančím jen tak rychle, *G* jak hraje muzika.
Ami Mé oči mnohé viděly a ruce mnohé měly
F a srdce stydělo se, když salvy slávy zněly
Dmi a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
C tak mám jizvu na rtu, *G* když při mně stál. *C*

C Mluvil jsem s prezidenty, potkal jsem vrahy,
G nahý jsem na svět přišel a odejdu nahý,
Ami v patnácti viděl jsem, *F* jak kolem jely ruské tanky
C a v padesáti nechával si *G* věštit od cikánky
Ami a dříve, než mě přijme svatý Petr u komise,
F básníkům české země chtěl *C* bych uklonit se
Dmi a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
C tak mám jizvu na rtu, *G* když při mně stál. *C*

Pomalů

C V Paříži četl jsem si ruskou verzi L'Humanité
G a z bible zatím pochopil jen věty nerozvité,
Ami v New Yorku chyt jsem **F** koutek od plastových lžiček,
C ale nejlepší káva je v **G** Hypernově U rybiček,
Ami trumfové eso v mariáši hážu do talónu
F a chtěl bych vidět Baník, **C** jak poráží Barcelonu
Dmi a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
C tak mám jizvu na rtu, **G** když při mně stál. **C**

C Někteří lidi mají fakt divné chutě,
G ale já, láska má, stále stejně miluju tě,
Ami když hážeš bílé **F** křemenáče na cibulku,
C když zvedáš prst jako **G** dirigentskou hůlku.
Ami A i když mě to táhne tam a tebe občas jinam,
F na špatné věci pro ty **C** dobré zapomínám
Dmi a kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
C tak mám jizvu na rtu, **G** když při mně stál **C**,
...když při mně stál
...on při mně stál.

Řeka zapomnění

(Jaromír Nohavica)

Emi Po Nilu pluje loď, nad lodí vůně vonná.

Na přídi stojí choť mrtvého faraóna.

Ami Ve stínu pyramid *Emi* po břehu běhá lid.

C A smutek otroků *H₇* se nedá zastavit.

R: A v řece *Emi* zapomnění, co bylo, *Ami* to už není.

Valí se *C* ke kaskádám voda, jež *H₇* do tmy padá.

Po Nilu plují lodě, my na té kalné vodě
plyneme zvolna s nimi dlouhými staletími.

Po Nilu pluje loď, má jméno Kleopatra.

Neokouňej a foť, to stará říše chátrá.

Nová se narodí, až racek nad lodí

zakrouží potřetí a smutně odletí.

R: V té řece zapomnění ..

Po tvářích stéká pot, s ním barvy líčidel.

To čas je lodivod v konvoji plavidel.

Dav tančí na zádi, nikomu nevadí.

Dav tančí na přídi a nikdo neřídí.

O Jakobovi

A,D,A

(Jaromír Nohavica)

Naše **A** první lásky jsou jako **D** báby bezzu^{**A**} bé,
jako báby bezzubé, když oli^{**D**} zují cukr^{**A**} látka.
Naše **A** první lásky jsou jako **D** báby bezzu^{**A**} bé,
jako báby bezzubé, když oli^{**D**} zují cukr^{**A**} látka.

R1 2x: Proč se nám **F[#]mi** směješ,
ty můj malý, nero^{**E**} zumný Jakube^{**A**},
že to snad ve^{**D**} meš jiným směrem,
vemeš hopem^{**E**}, vemeš zkrátka^{**A**}.

Pejsek (člověk) zaštěká, a už mu na nos dají náhubek,
misku guláše mu podstrčí a zarýglují vrátka.
Pejsek (člověk) zaštěká, a už mu na nos dají náhubek,
misku guláše mu podstrčí a zarýglují vrátka.

R1 2x: Proč ...

R2: **D** Jakube, Jakube, Jaku^{**E**} be, Jaku^{**A**} be,
no to jsem **D** zvědav, jak ti bude, až ti **E** roků **A** přibude,
D Jakube, Jakube, Jaku^{**E**} be, Jaku^{**A**} be,
věř mi, že už kdysi **D** všechno bylo **E** a zase bu^{**A**} de.

Když není co do huby, tak se bije na buben,
špejle z jitrnic se předělávají na párátka.
Když není co do huby, tak se bije na buben,
špejle z jitrnic se předělávají na párátka.

R1 2x: Proč ...

Tolik trubačů a hasičmajstrů dulo do trubek,
až z té kupy moudrosti světa vyrašila bradka

R1 2x: Proč ... **R**2: Jakube ..

Vlaštovko leť

(Jaromír Nohavica)

C Vlaštovko, leť *Ami* přes Čínskou zed',
F přes písek pouště Go *G* bi,
C oblétni zem, *Ami* vyleť až sem,
F jen ať se císař zlo *G* bí.
Emi Dnes v noci zdál se mi *Ami* sen,
F že ti zrní nasypal *G* Ludwig van Beethoven,
C vlaštovko, leť, *Ami* nás, chudé, ved' *F*, *G*, *C*.

C Zeptej se ryb, *Ami* kde je jim líp,
F zeptej se *G* plameňáků,
C kdo závidí, *Ami* nic nevidí
F z té krásy *G* zpod oblaků.
Emi Až spatříš nad sebou *Ami* stín,
F věz, že ti mává sám pan *G* Jurij Gagarin,
C vlaštovko, leť, *Ami* nás, chudé, ved' *F**G**C*

C Vlaštovko, leť *Ami* rychle a teď,
F nesu tři *G* zlaté groše,
C první je můj, *Ami* druhý je tvůj,
F třetí pro *G* světloňoše.
Emi Až budeš unavená *Ami*,
F pírká ti pofouká *G* Máří Magdaléna,
C vlaštovko, leť, *Ami* nás, chudé, ved' *F*, *G*, *C*,
vlaštovko, leť, *Ami* nás, chudé, ved',
C vlaštovko, leť ...

Ukolébavka

(Jaromír Nohavica)

G Den už se zešeril,
už jste si dost užili,
tak *Ami* hajdy do peřin,
a ne abyste tam moc řádili.

G Zítřka je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
Ami přejte si hezký sen a kéž by se vám to splnilo,
G na na na, *Emi* ná ná ná *Hmi* na na ná *Emi* ná,
aby huř *Ami* nebylo, to by nám *D7* stačilo.

R:G Hajduly, *C* dajduly, *G* aby víčka *D7* sklapnuly, *G*
hajduly, dajdy, každý svou peřinu najdi,
G ha ja ja ja ja ja *D7* ja *G* já,
Kuba, Lenka, máma *D7* a *G* já,
dřív, než zítřka slunce *C* začne *G* hrát,
dobrou *D7* noc a *G* spát.

G V noci někdy chodí strach,
a srdce náhle dělá buch, buchy,
Ami nebojte se, já spím na dosah,
a když zavoláte, zbiju zlé duchy,
G zítřka je taky den, Slunko mi to dneska slíbilo,
Ami přejme si hezký sen a kéž by se vám to splnilo.
Na, na ,ná ...

Jiné to nebude

(Jaromír Nohavica)

Emi Zdá se mi ja *C* ko bych házel *G* hrách na stě *H7* nu,
Emi ať dělám, co *C* dělám, včerej *G* šek nedože *H7* nu,
Ami a to, co mi zítřek přine *Emi* se,
Ami skryto je za *Edim*² tmavým závě *H7* sem.

Emi Sloka za slokou *C* a refrén *G* k refré *H7* nu,
Emi někde z dálky *C* slyším houkat *G* siré *H7* nu,
Ami nebe hvězdama je pose *Emi* to,
Ami kde se touláš, *Edim*² moje Marké *H7* to?

R: Jiné *Emi* to nebu *Ami* de, *H7*
 děkuju Ti osude,
 za všechno, co se stalo,
 co nám *C* na dně šálku po vypití *H7* kávy zůstalo.

Emi Vítr to, *C* co navál, *G* sice odva *H7* ne,
Emi ale všechny *C* naše slzy, *G* ty jsou někde schov *H7* ané,
Ami no a ten, kdo je tam *Emi* počítá,
Ami ten ví nejlíp, jak je *Edim*² láska složi *H7* tá.

Emi Slova jsou *C* jak suché *G* třísky do pe *H7* cí,
Emi škrtněš sirkou *C* a už nelze *G* uté *H7* cí,
Ami všude samý prach a *Emi* bodláčí,
Ami lidem to fakt *Edim*² jednou nesta *H7* čí.

R:

Emi Za obzorem v *C* dálce jedou *G* kombaj *H₇*ny,
Emi postavme se *C* kamarádi do *G* laj *H₇*ny,
Ami jeden rok anebo už *Emi* jen den,
Ami na koho to slovo *Edim*^② padne, půjde *H₇*ven.

Emi S počasím a s *C* pitomcema *G* nervu *H₇*se,
Emi to jsou ta *C* moje dlouhá *G* léta v cirku *H₇*se,
Ami ať už horor nebo *Emi* pohádku,
Ami čtu to všechno *Edim*^② pěkně řádek po řád *H₇*ku.

R: Pozpátku *Emi* to *Ami* nepůjde, *H₇*
děkuju ti osude,
za všecko, co se stalo,
co nám na *C* dně šálku po vypití *H₇*kávy zůstalo.
Jiný to nebude, děkuju ti osude (4x)
Jiný to, finýto

Přítel

nejlepší/bývalý/jediný

(Jaromír Nohavica)

Jestlipak **A**vzpomínáš si ještě na ten **E**čas,
táhlo nám **D**na dvacet a slunko bylo v **E**nás,
Hmivrabci nám jedli z ruky,
Dživot šel bez záruky,
Aale taky bez příkras **E**.

Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nam opojný, jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání
plnila se na počkání, anebo rovnou hned.

R: **Hmi**Kam jsme se poděli, **D**kam jsme se to poděli,
Akde je ti **E**konec, můj **F#mi**jediný příteli,
Hmizmizels' mi, nevím **E**kam,
F#mi⁷sám, sám, **D**sám, jsem tady **A**sám. **EDAE**

Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy nebýt tebe, tak z mých
dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.

Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to d'as.

R: **Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,**
kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, peru se teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reproboden
přes moře jak přes potok.

Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda vzala nám, co jí kdo dal,
a tobě i to poslední.

Ř: Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj bývalý příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka,
kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.

A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společný slunko nesvítí.

Ř: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.

Zbloudilý koráb

(Jaromír Nohavica)

Ami Nad hlavou nebe mám
C pode mnou se moře vzdouvá
G vyplul jsem, nevím kam
Ami daleko je břeh.

Ami Můj kompas ztratil směr
C a koráb do tmy vplouvá
G mořský ďáble ber
Ami ber anebo nech.

R: Zbloudi *Ami* lý koráb můj,
na vl *Dmi*₇ nách se kymácí
a *E*₇ já zapomněl *Ami* signál
volací.

Ami Zbloudilý koráb můj
pluje černým *Dmi*₇ orkánem
*E*₇ když jednou padneme,
Ami nevstanem.

Ami Hřebeny mořských vln
C jsou tvoje plavé vlasy
G když jsem se lásko bil
Ami jako Scaramouche.

Ami Na hrudi amulet
C mi připomíná časy
G kdy jsem tak šťastný byl
Ami a co nevrátí se už.

R:

Ami Za černým obzorem
C jehož konce nedohlédnu
G je moje nová zem
Ami můj azyl po boji.

Ami Koráb vratký je
C on přídí míří ke dnu
G jenom ten přežije
Ami kdo se smrti nebojí.

R:

Minulost

(Jaromír Nohavica)

D Jako když k půlnoci na dveře zaklepe **A** nezvaný host
Emi stejně tak na tebe za rohem čeká **G** tvoje minu**A**lost
šaty má tytéž, vlasy má tytéž, a boty kožené
pomalu kulhavě za tebou pajdá, až tě dožene.
A řekne ... **R**: **D** tak mě tu máš, **A** tak si mě zvaž
Hmi pozvi mě dál, **A** jestli mě znáš, jsem tvoje **D** minulost.

V kapse máš kapesník, který jsi před léty zavázal na uzel
dávno jsi zapomněl to, co jsi koupit měl v samoobsluze
všechno, cos po cestě poztrácel, zmizelo jak vlaky na trati
ta holka nese to v batohu na zádech, ale nevrátí.

Jen říká + **R**

Stromy jsou vyšší a tráva je nižší a na louce roste pýr
červené tramvaje jedoucí do Kunčic svítí jak pionýr
jenom ta tvá pyšná hlava ti nakonec zůstala na šíji
průvodčí, kteří tě vozili před léty dávno nežijí. + **R**

D A
Emi G A

Na větvích jabloní nerostou fíky a z kopřiv nevzroste les
to, co jsi nesnědl včera a předvčírem musíš dojít dnes
solené mandle i nasládlé hrozny máčené do medu
ty sedíš u stolu a ona nese ti jídlo k obědu.

A říká + **R**

Rozestel postel a ke zdi si lehni, ona se přitulí
dneska tě navštíví ti, kteří byli a ti, kteří už minuli
každého po jménu oslovíš, neboť si vzpomeneš na jména
ráno se probudíš a ona u tebe v klubíčku schoulená.
Řekne ti ... **R**: tak mě tu máš, tak si mě zvaž
pozval's mě dál, teď už mě znáš, jsem tvoje minulost.

V moři je místa dost

(Jaromír Nohavica)

\mathfrak{R} : V C moři je místa dost,
v Dmi moři je místa G_7 dost,
v C moři je místa, Ami_7 místa, ach, místa,
v Dmi_7 moři je G_7 místa C dost.

C Podmořský koník kluše s nákladem mořské pěny,
 \widehat{F} cesta je velmi mokrá, G_7 koník je popletený,
 C za první vlnou vlevo okolo mořských patníků,
 \widehat{F} za rohem v Golfském proudu G_7 už vidí Afriku. \mathfrak{R}

Medúzy průhledné jak výkladní skříň,
čím blíže jsou k hladině, tím vidět jsou míň,
na vlnách houpají se a když je nikdo nevidí,
štouchají do lehátek, strkají do lidí. \mathfrak{R}

V chaluhách pod hladinou perou se chobotnice,
na každém chapadle boxerská rukavice,
perou se, melou se, padají, vstávají
a všechny ryby kolem ploutvemi pleskají. \mathfrak{R}

C	
\widehat{F}	G_7
C	
\widehat{F}	G_7

Rejnoci placatí jak kuchyňské utěrky
šestého každý měsíc dobijou baterky,
na mořských křižovatkách blikají světlama,
aby se nesrazily ryby s rybama. \mathfrak{R}

Půjdu, kam chci

(Radůza)

Pokoj *Dmi* rozvoněl se vínem, minem se neminem
jako *A* ty mě nemá nikdo rád.

Bůh na zemi hvězdu shodil, když po nebi chodil, teď si můžeš něco *Dmi* přát.
Papírový draky, slunce, hory, mraky umět chtít to, co *A* mám,
poznat, když se mýlím, opustit v tu chvíli pro neznámé to, co *Dmi* znám.

R: *Gmi* Já půjdu, kam chci a nikdy mě *Dmi* nedoženou,
musím jen *A* přiznat, oplakat, *Dmi* zapome *F* nout,
Gmi půjdu, kam chci a nikdy mě *Dmi* nedoženou,
A musím jen zapome *Dmi* nout.

**Ty můj ubrečený křivdy nestaly se nikdy,
to jen sen se mi zdál**

to jen moje chtění cestu kroutí, mění to jen cíl je mnohem dál.

To jen neznám sebe samu z lenosti se klamu, zbytečně mám někdy strach,
často mě i zviklá, to na co jsem zvyklá, pomni, že jsi jenom prach.

R: Půjdu, kam chci ...

Pokoj rozvoněl se vínem ...

R: Půjdu, kam chci ...

Emi Možná, že člověk časem *Hmi* ohne se,

Dmi to aby blíž k zemi *Ami* měl *H7*

Emi a potom sám zemí *Hmi* stane se

a *Dmi* všechno, co kdy *Ami* chtěl. *E7*

R: Větre *Ami* duj, každý můj, každý *Dmi* krok a každý vdech,

je jen *G* Tvůj při mně stůj, *C* ještě mě chvíli *E7* nech,

na ten *Ami* mech slunce dech až *Dmi* kopce rozhrne.

Bože *G* můj, Bože můj, ať je *C* vidím jak popr *E7* vé. *AmiH7*

Emi Štěstí hledá každý *Hmi* stvoření,

Dmi každéj chce lásku a *Ami* klid, *H7*

Emi a možná, že bolest srdce *Hmi* přemění,

Dmi jak vždycky *Ami* chtěls' ho mít. *E7*

R: Větre duj...

Možná, že člověk časem ohne se,

to, aby viděl věci líp,

Emi vzpomínám lásky, co kdy měla *Hmi* jsem

Dmi nebo *Ami* chtěla mít. *E7*

R: Větre duj...

V nohách \widehat{Cmi} mám, mám už G kopec \widehat{Cmi} nejeden
i prudkou tu stráň G tam, pod Ještědem \widehat{Cmi} ,
v uších \widehat{Fmi} zní mi píseň, co \widehat{Cmi} dřív jsem neznala G ,
je \widehat{Cmi} za mnou, je pryč, co G jsem kdy zpackala \widehat{Cmi} .

Znám tu, znám každý stromu zachvění,
v zubech prach mám a paty odřený,
ale teď, když mrazivej vzduch do plic nabírám,
co bylo, už není a zem se otvírá.

\mathfrak{R} : Kdy \widehat{Fmi} jindy mám na cestu se \widehat{Cmi} vypravit,
kdy \widehat{Fmi} jindy než to dnešní ráno G sychravý?

Ta cesta a píseň, ty mě spojují
se světem a se vším, co tolik miluji,
a teď, když do tváře mi buší zmrzlej déšť,
můj Bože, na mou duši, co bylo, vem to nešť. + \mathfrak{R}

Znám tu, znám i pár bludnejch balvanů
a příkopů a křovin a kroků na stranu,
ale teď, když do tváře mě šlehá první sníh,
můj Bože, na mou duši, uslyšíš můj šťastnej smích,
ale teď, když do tváře mě šlehá první sníh,
můj Bože, na mou duši, teď uslyšíš můj smích. + \mathfrak{R}

V nohách mám, mám už kopec nejeden
i prudkou tu stráň tam, pod Ještědem,
s vichrem křičim tu píseň, co dřív jsem neznala,
je za mnou, je pryč, co jsem kdy zpackala.

At' není mi líto

(Radůza)

At' není mi *Dmi* líto, tak jako *Gmi* ted',
at' srdce, můj *C* přítel vede mě *A* vpřed.
At' za každou *Dmi* vášní
na vodě *Gmi* kruh,
láska, jak *C* znáš ji, hořký je *A* druh.

R: Živote *Dmi* můj,
má krásná předs *Gmi* tavo,
železo *C* kuj,
dřív, než by *A* žhnout přestalo.

At' za každou vášní na vodě kruh,
láska, jak znáš ji, hořký je druh.

At' všechnen můj soucit se obrátí ven,
na bytosti jsou i čekající jen.

At' za každou ránou na vodě kruh,
plachta a ráhno a čistý je vzduch.
+ *R*: Živote můj ...

At' za každou ránou na vodě kruh,
plachta a ráhno a volný je duch.

At' není mi líto, tak jako ted', ...
At' za každou vášní na vodě kruh, ...

Jednou to pomine

(Radůza)

Emi Jednou to pomine, dobrý, zlý, jen my *D* ne,
jednou to přebolí, *Emi* at' je to coko *H* li.
Emi Jednou se vyhrabem z každého trápe *D* ní,
mezi zemí, nebem, *Emi* nic na věky *D* není.

R: *Emi* Nad *D* rá *Emi* nem, domů, *D* do Dej *G* vic,
G nezapo *Emi* meň, na věky *G* sám *H* nejsi *Emi* nic.

Jednou se zbavíme, všeho, co vlečeme,
nějak to přežijme, těžko a přece ne.
Jednou nás opustí, co jsme si nalhali,
křídla zašustí káž je to za námi. + *R*: Nad ránem...

Pandora

(Radůza)

S každou $C\widehat{mi}$ ztrátou
zapadlo moje srdce $F\widehat{mi}$ hloub,
 G zná to, koho život v žebra $C\widehat{mi}$ dloub. G
Snad jen $C\widehat{mi}$ maně C skříňku otevřela $F\widehat{mi}$ Pandora,
až $C\widehat{mi}$ na dně G byla moje poko $C\widehat{mi}$ ra. G

A tak z pýchy

nechala jsem se často zmást,
je tichý, kdo cestu k světlu zná.
Oči sklopí, to aby plamen skryl,
jenž skropil zem dřív, než tys tu byl.

Cmi
Fmi
G Cmi G
Cmi C Fmi
Cmi G Cmi G

℞: |: $F\widehat{mi}$ Stačím-li do kuropění

$C\widehat{mi}$ ze slámy upříst zlatou nit

$F\widehat{mi}$ připoutanost a lpění

$C\widehat{mi}$ za lásku G vymě $C\widehat{mi}$ nit. C_7 :|

S každou touhou,

kterou nechala jsem jít,
dobu dlouhou chtělo moje srdce bít.
A to málo, co dovedla jsem oželet,
mě stálo mnoho sil a mnoho let.

℞:

Madeleine

(Radůza)

Oh, ma *Ami* petite Made^{*F*}leine
nad na^{*C*}ší zahra^{*G*}dou
nebe *Ami* modrý jako ^{*F*}len
i nad ze^{*C*}mí, kam zahra^{*G*}bou
všechny *Ami* dny, které s ^{*F*}tebou ^{*C*}prožít jsem ^{*G*}chtěl
ze všech *Ami* snů a živo^{*F*}tů, jsou jen ^{*C*}tisíce *Emi* těl
a nad tím ^{*F*}vším, nebe jako ^{*C*}len,
podí ^{*G*}vej, podívej, Made *Ami*lenie.

V Paříži začal den s šuměním kolonád
je daleko na Verdun ke hřmění kanonád
ale tady všude kolem jen zákopů pruh
ani kříž nemá kdo stlouct, rovem druhu je druh
a na to všechno, Madeleine
odněkud shora Bůh dívá se jen.

R: Kdo má tu *Dmi* moc, *E*tavit srdce *Ami* zvonů
slyším tě *Dmi* šeptat: „Miláčku, *E*nechod', jsi *Ami* můj!“
Made ^{*F*}leine, oni ^{*G*}nám to udělají *Ami* znovu
a to co ^{*F*}nám, *Emi* stane se i našim *Ami* synům.

Na druhé straně linie
oči dvě pod přilbou,
jako já, člověk je
noci a dny pod palbou
kdybych ho jinde potkal,
dal bych mu cigaretu
a teď se modlí,
aby skončil jen v lazaretu
vždyť i oni, Madeleine
jsou jako my –
les soldats inconnus (neznámý vojín)
vždyť i oni, Madeleine
jsou jako my –
muži neznámých jmen.

Oh, ma petite Madeleine
nad naší zahradou
nebe modrý jako len
i nad zemí,
kam zahrabou
všechny dny,
které s tebou prožít jsem chtěl
místo v tvém náručí
spím pod mohylou těl
a nad tím vším
nebe jako len
odpusť mi,
odpusť mi Madeleine.

8 Pavel Žalman Lohonka a spol.

Jdem zpátky do lesů

(Pavel Žalman Lohonka)

Ami Sedím na kolejích, *D* které nikam neve *G* dou, *C G*
Ami koukám na kopretinu, jak *D* miluje se s lebe *G* dou. *C G*
Ami Mraky vzaly slunce *D* zase pod svou ochra *G* nu, *Emi*
Ami jen ty nejdeš, holka zlatá, *D* kdypak já tě dosta *G* nu? *D*

R: *G* Z ráje, my vyhnání *Emi* z ráje,
kde není už *Ami* místa, *C7* prej něco se *G* chystá. *D*
G Z ráje, nablýskanejch *Emi* plesů,
jdem zpátky do *Ami* lesů *C7* za nějaký *G* čas. *D*

Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,

málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.

Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí,

i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

Už tě vidím z dálky, jak máváš na mně korunou,

jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.

Zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,

v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Svatá Kateřina

C,Gmi,F,C

(Pavel Žalman Lohonka)

C Svata Kateřina
Gmi hudcům housle bere,
Emi bílý koně žene do strá **G7** ní,
F pryč z našeho domu,
C až na samou horu
G7 písňe z duše vyhá **C** ní.

Svatá Kateřina
housle zavěsila.

od našeho domu odchází.

Abysme nemohli
vyndat jiný z truhly,
všechny klíče rozhází.

Svatá Kateřino,
přines hudcům jaro,

až za pecí budeš se jim zdát,
klekni na tu horu,
vyžeň spáče dolů,
aby mohli spolu hrát.

Na rozloučenou

(Pavel Žalman Lohonka)

C Kolikrát **F#mi** jsem to už **Hmi** vzdal,
A kolikrát na hanbu **H** šel,
G do pekla **A** však nepři **D** šel. **A**

Kolikrát z pravdy jsem zběh,
kolika lžím vrátil zrak,
kolikrát ujel mi vlak.

R: **D7** Na časy **G** blýská **A** se
a my **D** stále dál **Hmi**
Emi táhnem ten
A dřevěnej **D** prám,

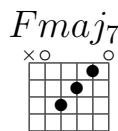
D7 a komu **G** stýská **A** se,
dlouho **D** na kraji stál, **Hmi**
Emi sedne si **A** ke stolu k **G** nám.

Kolikrát pomoh' mi strach,
kolikrát zradil mě sen,
našel mě zas bílej den.

Kolika hvězd já se ptal,
kolikrát vlastně jsem žil,
kolikrát nepochopil..., že ..

R:

Všech vandráků múza

(Pavel Žalman Lohonka)

G Přišla k nám znenadání, **Fmaj7**
hubená, až **G** hrůza, a **Fmaj7** řekla, že je **G** múza
Fmaj7 všech vandráků **C** z Čech

To nebyl hřích, po nocích, než po kytáře sáhla,
tak nám chleba kradla a čmárala po **Emi** zdech.

R: **Emi** Ha **D** le **G** luja, **C** zavírá se **G** brána,
my **C** zpívat chcem do **G** rána,
C než napadá **G** sníh.

Haleluja, kteroupak si dáme,
než skončíme s ránem
na hřbitově obutých.

Na Moravě z demižónu dobré víno pila,

tak mezi námi žila spousty hezkejch dní.

Až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
budeš mi holka sloužit, a oženil se s ní. +**R**

Každou noc po milování skládala mu hity

a kašlala na city, na obyčejnej lid.

Za pár let tahle múza, dneska služka Mici,
skončila na ulici a pod mostem má byt. +**R**

Vraťte nám, vraťte nám,

tu všech vandráků múzu,

má roztrhanou blůzu... na, na, na, naaá.

Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

℞: Ho ho Watanay,
ho ho Watanay,
ho ho Watanay,
kiokena, kiokena.

Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

Kdyby tady byla C, G7,C,F,G,G7 (Pavel Žalman Lohonka)

Kdyby tady byla taková panenka,

která by mě chtěla.

Která by mě chtěla, syna vychovala,

přitom pannou byla.

Kdybych já ti měla syna vychovati,

přitom pannou býti.

Ty by jsi mně musel, kolíbku dělati,

do dřeva netíti.

Kdybych já ti musel kolíbku dělati,

do dřeva netíti.

ty bys mně musela, košiličku šíti,

bez jahly a nití.

Kdybych já ti měla košiličku šíti,

bez jahly a nití.

Ty by jsi mě musel žebřík udělati,

až k nebeské výši.

Kdybych já ti musel žebřík udělati,

až k nebeské výši,

lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,

byl by konec žití.

Ráno bylo stejný

(Pavel Žalman Lohonka)

G Stál na zastávce s vypůj **Hmi**čenou kyta **D**rou,
v dru **Ami**hý ruce holku, **D**to zavazadlo **G**svý,
Emia tý holce v sáčku řek': **D**Dobrytro, miláčku,
Cpodívej se **G**do dále, **E7**uvidíš dvě smutný kole **Ami**je **D7**na silni **G**ci.

Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,

ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.

R: **D**Ráno bylo stejný, **C**nesváteč **G**ní, **C, G**
Dna tvářích počasí **C**proměnlivý, **G, C, G**
Drádio hlásilo: **C**na blatech **G**svítá,
E7každej byl tak trochu **Ami7**sám, **D7**hm. **G**

Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,

pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

G Je nás **C** víc, než vloni, **D**

G oby **C** čejnejch pěšá **D** ků,

Hmi chodíme hledat **C** víru svou, v dlažbě **G** ukrytou,
jsme děti **D** ulice.

**Ráno bývají smutný nádraží,
lásky odjížděj se vdát,**

na peróně stojí schoulený, s dálkou snoubený,
pěšáci silnice.

R: **F** Má svou jistou **G** píseň,

s ko **F** šilí kdo spí drátě **G** nou,

Hmi ó, lidé tiše **C** půjdem,

do starý **G** vrby zvolat,

he **D** lou, jdem dál, he **G** lou.

**Jednou pěšák zuje boty svý,
na šachovnici světa rád,**

vykouří doutník, lehne si, do stoky pod širák,
a bude snít.

**O malých dětech na nádraží,
co hledají mámu a duši svou,**

ptáci pod křídly je ukryjou, a pak v objetí,
s nima odletí.

**Půlnoční vítr už vyhrává,
píseň malých pěšáků,**

ulicí smutkem dlážděnou, tichou dálnicí, tichou dálnicí,
půjdem dál.

Já písnička

(Pavel Žalman Lohonka, Jíšová)

To *Ami* já, zrozená z nemocných *G* básníků,
z tichých *Emi* vět po nocích utkaná, *Ami*
to já, zrozená není mi do smíchu,
když mám být pod cenou prodaná.

R: Kdo *C* vás obléká do šatů *G* svatebních,
holky *Ami* mý, ztracený, ztracený, *E*
ženich *Ami* spí na růži, až *G* někam pod kůži
se můj *Emi* strach do klína schovává. *Ami*

To já, zrozená v hospodách na tácku
raněných ospalých milenců,
to já, zrozená vyrytá na placku
směju se po stěnách cizincům. + *R*:

<i>Ami G</i> <i>Emi Ami</i>

To já, písnička ležím tu před vámi,
jenom tak spoutaná tolikrát,
to já, písnička provdaná za pány,
kteří smí o lásku se mnou hrát. + *R*

Dej mi tón

(Pavel Žalman Lohonka)

Dej mi **G**tón, budu zpívat a **C**hrát píseň zisků a ztrát,
tyhle šlágry mi **D**jdou,
dej mi **G**tón, může falešný **C**být jak omšelý **G**hit,
jako **D**mizerná s **G**how.

R: **C**Znám velký mínus těch **G**nocí a dní,
velký **D**mínus těch dal a má **G**dát,
Cjak vlastně žít, abych **G**vyčítat nemusel **D**vínu,
že mám je tak **G**rád?

Dej mi tón, možná spíš budu spát, s písni, kterou mám rád,
vždycky líp se mi sní,
dej mi tón, teď mám žízeň jak trám, ráno sodu si dám,
a pak sejdu se s ní.

R: Znám velký mínus těch nocí a dní,
velký mínus těch dal a má dát,
nač vlastně pít a pak vyčítat vínu
svou vínu a falešně hrát,
svou **D**vínu a falešně h**C**rát? **G**, **D**, **G**

Severní vítr

C G C D G

G C G Ami D,...

(Pavel Žalman Lohonka)

Kolik tónů vítr zná, když zpívá tam u nás,

a je-li láska na prodej, lásky, ptám se vás,
a dá se koupit slunce jen, tak vzít ho do dlaní,
když prochází se oblohou, s ním vítr severní.

A kolik barev vítr zná, když kreslí lidem tvář,

jedněm vrásky, druhým žal, těm třetím svatozář,
a proč chudým nedá nic, když vstávají na ranní,
jen provází je oblohou ten vítr severní.

A kolik přání vítr má, když listy otvírá,

po nocích někde při svíčkách všem větrům předcítá,
a když se ráno podívám do schránky poštovní,
zas po rukou mi utíká jen vítr severní.

Tak si létá v údolí, nad městem zatočí,

stále se nám vyhýbá a směje do očí,
|:když ho chytím za rukáv, dá se se mnou do praní,
chce být stále svobodnej, můj vítr severní.:|

Rána v trávě

(Pavel Žalman Lohonka)

℞: *Ami* Každý ráno boty *G* zouval,
Ami orosil si nohy v *G* trávě,
Ami že se lidi mají rádi *G* doufal,
Ami a pro *Emi* citli *Ami* právě.
Každý ráno dlouze *G* zíval,
Ami utřel čelo do ru *G* kávu,
Ami a při chůzi tělem sem tam *G* kýval,
Ami před se *Emi* bou sta *Ami* sáhů.

C Poznal *G* Mora *F* věnku *C* krásnou,
Ami a ví *G* něčko *C* ze zlata,
v Čechách *G* slávu *F* muzi *C* kantů,
Ami uma *Emi* zanou *Ami* od bláta. + ℞

Toužil najít studánečku,
a do ní se podívat,
by mu řekla proč holečku,
musíš světem chodívat,

Studánečka promluvila,
to ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses jindy narodit. + ℞

Fénix

(Nezmaři)

G Vlak smutně **D** zahoukal, čas do **C** klusu se **G₇** dává,
Ami osud se rozběhnul a já to **D** nevěděl,
G tenkrát jsem v okně **D** čekal na **C** volání **G** sláva,
Ami v nádražním bufetu pak jsem **D** sám pose **D₇** děl.

R: Posí **G** lám ti pozdrav z **D** dálky blázni **Emi** vý
a **C** můj **Hmi** stín o tebe jako **Ami** pává, **D₇**
jsem **G** tu sám, nad hlavou **D** mraky šedi **Emi** vý **A₇**
a **C** Bůh ví, **D₇** jestli se vrátím k **G** vám.

Mládí se zdá, jak sluncem prozářený ráno,

sem tam bouřkaj ale to už k věci náleží
a nikdo neví, že je v předpovědi psáno,
že se i před večerem někdy sešerí.

Já přesto věřím, co v moudrých knihách bývá,

i to, že naděje naposled umírá
a že se ten, kdo v duši spáleniště mívá,
ze svého popela jak Fénix posbírá.

G D C G
Ami D
G D C G
Ami D D₇

C Modravý *F* dým z cigaret *C* stoupá,
za oknem *F* mým nebe se *C* houpá,
z plakátů *G* cár po dešti *F* zbyl,
pomalu *C* svítá, pomalu *G* svítá. *C*

R: *Ami* Místo *D* lampy večer *G* ní,
Ami čekám *D* až se rozed *G* ní,
Dmi den louče *E* ní,

Čaj poslední v hrníčku míchám.

na stěně stín dnes nespíchá,
snad je to tím že dnešní den,
pomalu svítá, pomalu svítá,

R: Místo lampy večerní,

Bodláky ve vlasech

(Nezmaři)

Do vla^Asů bláznivej **F#mi** kluk mi **Hmi** bodláky **E** dával,
F#mi za tuhle **D** kytku pak **G** všechno chtěl **E** mít,
☞ svateb^A ní menu **E** et mi **F#mi** na stýblo **C#** hrával,
D že prej se **E** musíme **A** vzít. **E**

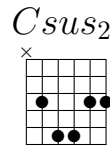
℞: Zele^A ný, voňa **F#mi** vý, dva **Hmi** prstýnky z **E** trávy,
F#mi copak si **D** holka víc **G** může tak **E** přát,
A doznívá menu **E** et – čím **F#mi** dál míň mě **C#** baví,
D na tichou **E** poštu si **A** hrát.

☞ **F#mi** Bez bolesti divný **E** trápení, **F#mi** suchej pramen těžko **E** pít,
A zbytečně **D** slova do **Cdim** kamení **C#** sít,
A7 na košili našich **D** zvyků, **G7** vlajou nitě od knof **C** líků,
F jeden je **D** muset a **F** druhej je **A** chtít. **A+**

Do vla^Dsů (1. sloka mi → ti)

℞: Zele^D ný, voňa **Hmi** vý, dva **Emi** prstýnky z **A** trávy,
Hmi nejsem si **G** jistej, že víc **C** umím **E** dát,
D vracím se zkrouše **A** nej, ale **Hmi** dobrý mám **F#7** zprávy,
G o tom, že **A** dál tě mám **D** rád. **E**

℞: Zele^A ný, voňa **F#mi** vý, dva **Hmi** prstýnky z **E** trávy,
F#mi copak si **D** my dva víc **G** můžeme **E** přát,
A dál nám zní menu **E** et a tím **F#mi** míň nás **C#** baví,
D na tichou **E** poštu si **A** hrát.

Čas rozhodů

(Kamelot)

Ve G čer si chystá síť, $G(Csus_2)G$ dívej,
 a chytnul Emi i nás Emi
 ještě chvíli se mnou Ami zpívej,
 než odejdu D zas.

Z neonů proudy světla pálí

a mění tvou tvář,
 víš to, že dávno nejsme malí
 a nenosíme svatozář.

\mathfrak{R} : D_7 Čas rozhodů, ten bolí víc G krát,
 i když se tomu nevě C ří,
 lásku nedokážeš Ami vyhrát,
 nemůžeš chytnout D_7 pápěří,
 co vítr ke slunci G už odvál
 a na prach jistě C rozmetal,
 svému slibu Ami taky dostal
 D_7 vítr, co letí někam G dál.

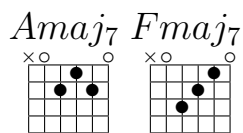
Neboj se, čas, ten rány zhojí,

je nejlepší fáč,
 pokaždý rvát se za něj stojí,
 ať jsi snílek nebo rváč.

Ztracená víra se ti vrátí,

až překročím práh,
 proud slzí zadržet se krátí,
 sypou se jako z lusku hrách.

Setři si slzy z očí

(Kamelot)

Když **A**babí léto přichází,

svou **Amaj7** tvář mi odvrací

A7 jedna z mých posledních lá **F7#** sek,

čas **Hmi** náhle karty otočí,

bijící **Dmi7** srdce úročí

skryté **A**city na požár.

Až ze sna vyjde ze rtů vzdech

a deštěm prorezaví plech

u závor poblíž nádraží,

Pošlu telegram bez adresy,

ani nevím kdepak jsi,

tak ti píšu veršů pár.

R: **C** Setři si slzy z očí, **Fmaj7** dá-li Bůh, se cesty pot **C** kají,

Fmaj7 ve **C** zme nás život kočí,

Fmaj7 nitě a vlákna, ty se pro **Emi** tkají

do **Ami** sítí – pak si **Dmi** nachytáme prach,

co nám se souhvězdí **G** Vah na **A** padá.

Až oheň zvolna dohoří

a uletí za pohoří

v noci na jih další čáp,

tiše rozezní se varhany,

co roztrhne balvany

mých smutků napořád.

Zachraňte koně

(Kamelot)

Emi Ami₇ D G H₇ Emi Ami₇ D G H₇

Emi Peklo byl ráj, když hořela stáj, *Ami₇* přáteli,
C věř mi, koně *D* pláčou, poví *G* dám. *H₇*

Emi To byla půlnoc, vtom křik o pomoc, už *Ami₇* letěly
C hejna kohoutů *D* a bůhví *G* kam *H₇*.

R: *G* Zachraňte koně, *Hmi* křičel jsem tisíc *C* krát,
G žil jsem jen pro ně, *Hmi* bránil je nejvíc *C* krát,
než přišla *Ami* chvíle, kdy hřívy *C* bílé
pročesal *Ami* plamen, spálil na *H₇* troud.

Ohrady a stáj a v plamenech kraj, už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá.
Klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

R: Zachraňte koně, ...
.. spálil na tro *H₇* ud.

Emi Ami₇ D G H₇ Emi Ami₇ D G H₇

Jarní tání

(Brontosauři)

Když první *Hmi* tání *Emi* cestu sněhu *D* zkříží
 a *G* nad le *Emi* dem se *F#mi* voda obje *Hmi* ví.
 Voňavá zem se *Emi* sněhem tiše *D* plíží,
G tak nějak *Emi* líp si *F#mi* balím, proč, Bůh *Hmi* ví.

R: Přišel čas *G* slunce, zrození a *D* tratí,
 na kterejch *G* potkáš kluky ze všech *D* stran.
 |: Hubenej *Hmi* Joe, Čára, Ušoun se ti *Emi* vrátí,
 oživne *G* kemp, *F#mi* jaro vítej k *Hmi* nám. :|

Kdo ví, jak voní země, když se budí,
 pocit má vždy jak zrodil by se sám.
 Jaro je lék na řeči, co nás nudí,
 na lidi, co chtěj zkazit život nám.

<i>Hmi</i>	<i>Emi</i>	<i>D</i>
<i>G</i>	<i>Emi</i>	<i>F#mi</i>
<i>Hmi</i>		
<i>Emi</i>	<i>D</i>	
<i>G</i>	<i>Emi</i>	<i>F#mi</i>
<i>Hmi</i>		

Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
 srdce těch pánů, co je jim vše fuk.
 Pak bych měl naději, že i příští jaro
 bude má země zdravá jako buk.

Tulácký ráno

(Nedvědi)

Posvátný je mi každý ráno,

když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
a přezky chřestí o skalnatou mez.

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,
za chvíli půjdem toulat se dál
a vodou z říčky oheň se zhasí,
tak zase půjdem toulat se dál.

Posvátný je mi každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět.
Tam mnohý z pánů měl by se kouknout,
a hned by viděl, jaký chcem svět.

Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš.
Bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

Dmi
Ami Dmi
Dmi
Ami Dmi

R: *Dmi*
B̂ C F̂
Dmi
B̂ C Dmi

Stánky

(Brontosauři)

U stánků na levnou krásu
postávaj a smějou se času,
s cigaretou a holkou, co nemá kam jít.

Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

R: Jen zahlídli svět,
maj' na duši vrásky,
tak málo je, málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů poznávám,
jak málo jsme jim stačili dát.

D,G
D,Gmi
D,A,D

R: **G,A**
D,Gmi
D,A,D

Růže z papíru

(Brontosauři)

Do Tvých očí jsem se zbláznil

a teď nemám, nemám klid,
hlava třestí, asi Tě mám rád.
Stále někdo říká, vzbud' se,
věčně trhá nit,
studenou sprchu měl bych si dát.

Dmi E Gmi Ami Dmi

D7 Gmi C C7 F A7
Dmi Gmi Ami Dmi

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů,
kde hladívám Tě já,
v tomhle smutným světě
jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

Přines' jsem Ti kytku,
no, co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš.
Možná trochu zvláštní
v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

Na kameni kámen

C...

(Brontosauři)

Jako suchej starej strom,

jako vše ničící hrom, jak v poli tráva,
připadá mi ten náš svět,
plnej řečí a čím víc, tím líp se mám.

℞: Budem o něco se rvát,
až tu nezůstane stát
na kameni kámen.

A jestli není žádněj Bůh,
tak nás vezme země, vzduch,
no, a potom amen.

A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

Možná jen se mi to zdá
a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

Frankie Dlouhán

(Jan Nedvěd, Glen Campbell)

Kolik je smutného, když mraky černé jdou

lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád,
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
a každej, kdo s ním chvílku byl, tak dlouho se pak smál.

D G D A G D
A G D G D A
G D Hmi
G A G A D

Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,

slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.

A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,

jeho srdce spí, tiše, smutně spí.

Bůhví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Signály

(Nedvědi)

C Cesty jsou
blátem posed^{E7}lý,
vzduch jarní vůní zavo^F ní
z kouřovejch signá^C lů.
A bílý stopy ve ska^{E7} lách
umyje slunce jako ^Fprach
na cestách tulá^C ků.

R: Zas bude teplej vítr ^{C7}vát
a slunce ^Fskály kempu ^Chřát.

Tak ahoj, Slunce, vítej k ^{E7}nám,
písničku první tobě ^Fdám
a budu ^Chrát.

V noci je ještě trochu chlad
a rána nedočkavý snad,
no, já mám čas.
Stejně se zimě krátí dech,
pod stromy narůstá už mech
a já mám čas.

Slunovrat

(Nedvědi)

Ami Stíny nad obzorem pomalu ^Hjdou,
Emi noc se **Ami** snáší,
paseky osvítlí zář borovejch klád zapále^{Emi} nejch.

R: **Ami** Sešli se zapome^C nout **G** a zvednout hlavu, to **Dmi** stačí,
Ami jen trochu popadnout ^{Emi}dech, než půjdou zas **Ami** dál.

Ohnutý lžíce a nůž, dům z igelitu, lístek zpátky,
boudy na zastávkách, kde potkáváš lidi, co potkat jsi chtěl.

Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá,
šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp, opuštěnej.

Toronto

(Nedvědi)

Na Dmi břehu řeky Sázavy je A tichý klidný kraj,
na Dmi břehu řeky modravý, tam A osadu prej maj.
Když Gmi měsíc kraj ten ozáří a Dmi peřej zašumí,
tu kamarádi z osady si s A lesem rozu D mí.

\mathfrak{R} : Každý, kdo patříš mezi D_7 nás, G víš, co je kama D rád,
každý kdo's musel odejít, tak E_7 vrátil by ses A_7 rád.
 G Toronto, má osado, s tím D krajem kouzelným,
říčko moje, Sázavo, jen G u vás je A dobře, to já D vím.

Ozvěna hlasy navrátí, když soumrak přišel tam,
tu kamarádi z osady nechtěj' být nikdo sám.
Oheň zaplál černou tmou a píseň lesem zní,
mraky letí oblohou, jen stromy tiše spí.

Valčíček

(Nedvědi)

Tuhle C písničku
chtěl bych ti, G_7 lásko, dát,
ať ti každéj den připomí C ná,
|:toho, kdo je tvůj,
 C_7 cí ty jsi \widehat{F} a kdo má C rád,
ať ti každéj den G_7 připomí C ná :| G, C

Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já.

Dej mi ruku, pojd',
půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá. + \mathfrak{R} :

Fakt mi nevadí,
že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš
a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál. + \mathfrak{R} :

Ptáčata

(Brontosauři)

G Na kolejích stála
za uchem květ,
vlasy trávou zavázaný,
C s kytarou na zádech **G** strun už jen pět,
D₇ hezký oči uplakaný. **G**

**Opuštěnej ptáčat
plnej je svět,**

hnízda hledaj, neví co dál,
C vyšlápli jsme ránem a v **G** nědeli zpět,
D₇ za tejdén jsem u trati stál. **G**

R: **C** Víš, holky těžší to maj', **G**
Ami víš, **C** holky těžší to maj'. **G**

**Říkal jsem jí
„štístko zatoulaný“,**
vždycky smála se a začala hrát,
o potocích v trávě
a o znameních, co lidi uměj'
ze zloby dát.

Kytka

(Nedvědi)

C Otvírám **F** lásku
na **C** stránce **G** rád,

přišel jsem milá má něco ti dát,
zeptat se co děláš a jakej byl den,
pohladit tvář tu kytku si vem.

R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
jestli má touha tě neporaní,

Ty jsi tak jiná, pojd' ruku mi dej,
s Tebou je celej svět jak vyměněnej.

**Sedíme tu spolu
a slova si jdou,**

propletený prsty ležej na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí tiše už dost.

G Stál tam na stráni **Hmi** dům, v něm židle a **Emi** stůl,
pár kůží a **G** krb, co dřevo z něj **Ami** voní.

D S jarem, když máj rozdá barvy svý,
tu sosna krásná nad chajdou se **G** skloní **D**
G a říčka, když stříbrným **Hmi** hávem
se přikryje s **Emi** ránem,
svý ahoj jí **G** dáš a pak je tu **E** den.

R: **C** Zazní údolím kytara **Emi** tvá, ta **C** píseň ráno **Emi** uvítá
D svět s ním, **G** svět s ním.

Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš

a koruny stromů tě uvítaj rosou,
víš, že času je dost, to znáš
a možná potkáš někde dívku bosou.
Po slůvkách, který se říkaj',
po dnech plných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den.

Však táhlé volání náhlé ti přeruší snění

a oznámí všem – je poslední den.
Voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí.
Ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náruči romantické.

R: Zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá
svět s ním, svět s ním.

Ami Příroda se k spánku chystá,
hnědne listí, zima jistá,
přesto slyšíš na cestách tu **G**lácký písň **Ami** hrát.

Svetr navíc, rána studí,
když tě první mrazík vzbudí,
teplej čaj, než rozhlédneš se, a zas o kousek dál.

R: Tak jako **C** vítr, trochu jak **G** blázen,
ženeš to **Dmi** nocí, ostatní **Ami** spí,
nevidíš **C** nebe, nevidíš **G** na zem,
vidíš pár **F** lidí, co pocho-**Ami** pí.

Z poezie paneláků,
šedejch zdí a metra vlaků
na nádraží pospícháš, aby sis spravil chuť.

Když se mlhy v lese zvednou,
známé tváře k ohni sednou,
ze smutného Babylonu zbyde jenom suť.

Sotva se narodíš

(Hop Trop)

|: D Sotva se A_7 narodíš, D už ti koně A_7 kovou, :|
 |: G šavli D ti A chystají D ocelovou, :|
 A ocelovou, $HmiE\widehat{mi}$ bez parády, A_7
 |: G co D kmáni A_7 dostávají' D u armády. :|

Sotva se narodíš, už si verbíř píše,
 že nejsi ze zámku, ale z chýše,
 ale z chýše pod horama,
 těžko se vyplácet šestákama.

Sotva se narodíš, už ti kulku lijou,
 kdo strelí dřív, toho nezabijou,
 nezabijou, a pak možná,
 jakej maj' mrzáci život, pozná.

Sotva se narodíš, už ti šijou kabát,
 kterej si voblíkneš jednou-dvakrát,
 jednou-dvakrát, naposledy,
 zelený sukno je zkrvavený.

E Kdejakej H_7 generál, E kdejakej H_7 kaprál
 s A flintama E lidi by \widehat{H} do pole E hnal,
 \widehat{H} do pole hnal $C^\#mi$ proti sobě H_7 ,
 A komu jsou E metály H_7 platný v hrobě? $E/C^\#\widehat{mi}$

Amazonka

(Hop Trop)

Gmi G Hmi Fmi Ami

Gmi G Ami D

℞: G E Ami/D

Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, i když si tak neříká.

℞: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly tvoje oči džínový.

Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
„Amazonka“ říkávali, a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo „Amazonka“ neříká.

Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.

Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

Už *D* dlouho nejel *Emi* žádněj vlak,
já *D* ležel v náspu *Emi* jenom tak
D pod zpola vyvrá *Hmi* cenou tabu *Emi* lí, *A*
tam *D* nápis dávno *Emi* sloupal čas,
kde *D* jsem, to věděl *Emi* jenom d'as,
a *D* já hladovej *Hmi* cpal se hrstí *E7* hořkejch bobu *A7* lí.
Vtom nákej hlas a druhej s ním
byl slyšet divným nádražím,
já v týle cejtil strach, co do mě vjel,
dva muži, mladší pozdravil
a starší žertem: „Copaks' pil
a proč tu ležíš, zeptat jako bych se tě směl?“

R: *D* Tak rád já ruku svoji vložil
Hmi do dlaně, co ke mě vz *E* táh,
D čert vem, co dávno už jsem prožil,
E7 zase stojím pevně na no *A* hách.

Tak jsem jim teda všechno řek',
jak vydal jsem se hledat flek
a chtěl se domů vrátit jako král,
jak na dráze jsem zprvu dřel
a ztrhanej jel na sever
a co kdo chtěl, tam na kytaru za pár šupů hrál.

Já rozmejšlel se spoustů dní:

mám chytit si vlak nákladní,
anebo pod něj lepší byl by skok,
vždyť na něm, čertví, kam bych jel,
ale pod ním nic nevěděl,
co bude zejtra, za měsíc a nebo příští rok.

Já na \widehat{Gmi} plachtu svýho vozu

jako \widehat{F} každej jsem si D psal:

„Hrab a \widehat{Gmi} dří anebo umři!“ a pak \widehat{F} na západ se D hnál,
z plachty A dávno jsou už cáry, ale G heslo platí D dál,
mě G vítá Kali D fornie, tak nač bych A_7 umí D ral D_7 .

\mathfrak{R} : Betty, G vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolкну \widehat{Ami} špunt,
upíchnem se právě tady, v ruce D žmoulám slibnej G grunt,
doufám, že to s nima zmáknu, vodsad' dál už nepu \widehat{Ami} dem,
navěky snad přece smůla nebu D de mým osu G dem.

Zarazíme \widehat{Gmi} první kolík,

druhý \widehat{F} támhle musí D bejt,

za potok dej \widehat{Gmi} ty dva další, budeme \widehat{F} v něm zlato D mejt,
 A jedu sehnat ňakej ouřad, Betty, pojd' mě G vobejmout D ,
tebe G přiklepli mi D tenkrát, teď i dílec A_7 přiklep D nou D_7 .

Bláto na botách

(Hop Trop)

C Vlídnej **Dmi** mech,

\widehat{F} vůní **C** dech \widehat{B} podhoubí a mokrý hlíny,

\widehat{F} jehličí a smůly boro **C** vý, **G[#], G**

žádnej **Dmi** spěch, \widehat{F} příkřej **C** břeh smáčí \widehat{B} ubrečený ráno,

když se \widehat{F} nízko válej' mraky syro **C** vý. **G[#], G**

R: **G** Máš bláto **Emi** na botách a **C** neholenou **G** tvář,

Emi na trati v **Ami** údolí to **Emi** každěj šutrák **Ami** poví,

že z **G** pátku k **Emi** neděli se k **C** vechtru doflin **G** káš,

Emi čekáš na **Ami** vlak a hrb tě **D** bolí.

Pět dní dřeš **Dmi, pak zas jdeš**

zpátky tam, kde cejtíš vůni jehličí a smůly borový,

a když chceš, línej jseš, lehneš si a koukáš,

jak se nízko válej' mraky syrový.

Poslední kabriolet

(J. S. Lenk)

Úvod: G Ami Hmi C (Bare 3 5 7 8)

Polykám *G* nasucho a zahřívá mě *D* dech,
říkám si: „*Ami* Tak už toho jednou provždy *D* nech,“
vždyť zase *G* nepřijde a bude si *D* plést
rafičky *Ami* hodinek a ulice *D* měst,
nikdy nic *G* neřekne a nechce si *Emi* číst, *E*
když marně *Ami* posílám jí za listem *D* list,
a kdyby viděla, tak bude se *G* smát,
jak růže *D* kradený *Ami* strkám za ka *D* bát.

R: Poslední *G* kabriolet, *Emi* oho *Ami* hó,
jsem já, a *D* je mi sto let,
jsem křeslo s *G* tíhou hosta,
oho *Emi* hó, od jedné *Ami* sčítám do *D* sta,
poslední *G* Juan jsem *Emi* Don, zvon zvoní „*Ami* don-diri-*D* don“
a hvězdy nad mou *Ami* hlavou *D* střídají levou – *G* pravou.

Zůstávám sám nad sebou v údivu stát,

z jakýchž dalek lze mít někoho rád,
někdo by plakal, jiný do něma pil,
někomu v počítači náhodou zbyl,
možná nás dělí jen pár směšných pater
a je to něco jako pravidla her,
vždyť každá víra staví do prázdna most,
a spadlých mostů – těch už bylo dost.

℞: *Ami* Pam pa da dam,... D F E Ami E Ami, D F E Ami

Ami V devět hodin dvacet pět *D* mě opustilo štěstí,

ten *F* vlak, co jsem jím měl jet, na koleji *E* dávno nestál.

V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

Tvá *A* zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

že *Dmi* stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G zadní otevřená, *E* zadní otevřená.

Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

že jsi unavená, ze mě unavená.

Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,

může za to vinný sklep, že člověk často sleví.

Já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,

já čekala jsem dobu dlouhou víc než dost, kolik přesně, nevím.

Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé,

já měla jsem dřív vědět, že vidět chci tě zase,

láska nerezaví, láska nerezaví.

Ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,

byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,

už to nenapravím, už to nenapravím.

DPodběl mi z pangejtů *Emi* mává
šedivým ránem přikry^D tej,
mrholí a z mlhy *Emi* závoj
je na mě schválně uši^D tej.

Mizerně skrz něj se kouká,

už celou noc mám za sebou,
abych neusnul, tak si broukám,
a dýzl klepe pode mnou.

R: Ráno, **G** až se slunce nad obzorem ukáže
a **D** všem hospodskem u silnice poví,
C že by sis chtěl u nich kafe **D** dát,
G tak si dodej ještě trochu kuráže,
jseš **D** chlap, kterej čas neúnavně honí
|: **C** a svou káru musí taky **D** hnát. :|

Den už se pomalu blíží

a tma je špatnej společník,
nejhorší ve chvíly zrádný,
na jaký dávno jsem si zvyk'.

Až zvednu od čáry bílý

konečně oči znavený,
pohladím tu, co na mě čeká,
a budu patřit jenom jí.

Nehrálo se o ceny

(Hop Trop)

F[#]mi Měli jsme bundy ze **C[#]mi** ný,
D někomu občas lezly **A** krkem,
Hmi kdekdo si o nás myslel **E₇** svý,
Hmi jako by nikdy nebyl **E₇** klukem.

Vod lidí pohled kyselej
a kam jet, to nám bylo volný,
každej už hrozně dospělej,
i když to věkem bylo sporný.

R: Když **D** na nádraží při pátku
nám čekání se kdysi zdálo **A** dlouhý,
víc **D** než milión v prasátku
bylo nabídnutí cigarety **A** pouhý,
tam **Hmi** vo zábradlí vopřeny dvě kytary
a syrovej sbor **E₇** hlasů,
tam **Hmi** nehrálo se o ceny,
ale pro radost a ukřácení ča **E₇** su.

Jméno si každej vysloužil

a bral ho stejně jako pravý,
vždyť na tom, jakěj kdo z nás byl,
stálo, jak bude přiléhavý.

Přesto, že každej jinam šel

životem úspěchů i pádů,
těžko by asi zapomněl
na partu dobrejch kamarádů,
těžko by asi zapomněl
na partu dobrejch kama **A** rádů.

Ami Kytara se mnou učňovský prošla *F7* léta,
Ami vojenský taky, dávno je po nich *F7* veta,
E splnilo se mi přání, *Ami* to když jsem propad' hraní
a *F7* mával kytarou jak mistr *E* světa.

Možná i mohla za moji první lásku,

i když jsem hrál jen písničky opsaný z pásku,
pak psal jsem vlastní pro ni, my love že létem voní,
a marně hledal pro rým správnou hlásku.

R: *C* Vím, že má pro nás velkej význam
do rána hrát, a rád to *Dmi7* přiznám,
dumky večer *G7* ní, když *Dmi7* ráno rozměl *G7* ní,
Dmi7 spát jdu na zem, tlačí záda,
G prsty bolí, *G7* hlava padá,
C dál budu zpívat, na co stačím,
nespěchám nikam, není *Dmi7* za čím,
když kolem poled *G7* ne mě *C* slunce nadzved *Ami* ne,
F hraju dál a *G7* nohy sotva *C* vláčím.

Anglicky řval jsem se čtyřmi akordy Michelle,

smál by se jistě Angličan, kdyby mě slyšel,
k češtině jsem se vrátil, pubertu čas když krátil,
dobrý to bylo, s léty jsem na leccos přišel.

<i>Ami F7</i>
<i>Ami F7</i>
<i>E Ami</i>
<i>F7 E</i>

Že je to fuška, když mají ladit dva hlasy,

a není nutný mít půl metru dlouhý vlasy,
že je to prostě krása, když přesně šlape basa
a zrovna teď že je to ono, no teda asi.

Dvě noty půlový

(Hop Trop)

U **D** chaty v údolí dvě **G** noty půlový

A₇ vandrák si na basu **D** hrál,

bylo to žůžový, **G** nikdo však nepoví,

A₇ komu a kde basu **D** vzal,

Emi pučeje na rukou **A₇** měl, **D** jak celej zpocenej **Hmi** dřel,

Emi do blba zíral a **A₇** na lesy zpíval,

že **D** trnul, kdo **A₇** vokolo **D** šel.

R: **D** Nebylo v chajdě hnutí,

když **G** do drátů jsem **D** sáh',

a tak svý dřevo dutý **G** vytáh' jsem na **D** práh,

má **Emi** chajda sotva stojí, už **A**ňáký léta má,

a **D** kdo se zpívat bojí, ten **G** ať ji podpí **D** rá.

Bylo to náhodou, právě se za vodou

ansámbel do kupy dal,

hosпода šilela, kapela kvílela,

čert aby do toho pral,

a ten co se za celej den naučil dvě noty jen,

tu hrůzu uslyšel, vzal basu a přišel, taky se do díla dal.

D,G,A7,D

D G,A7,D

Emi,A7,D,Hmi

Emi,A7,D,A7,D

E Nevadí, že jsme slabí, ne **A** zrovna ako **E** rát,

a že svý songy žabí chceme **A** do svítání **E** hrát,

kdo **F[#]mi** plíce má, ať zpívá, a **H** klíd' o celej den,

a kdo **E** snad nudou zívá, |:ať **A** přijde zpívat **E** sem ...:|

Tak už to v *Emi* ře a chlapi *D* vostrý jsou jak *C* meče
a že maj' vz *G* tek, tak pijou, *D* co jen trochu *G* teče,
na lodi *D* jak by měla *Ami* přijít velká *H7* bouře,
to, co se *Emi* děje, skoro *D* podobá se vz *C* pouře. *Emi*

Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,

za který držet by ho měli v pevný kleci,
říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

R: *Emi* Jasný jak *G* facka, země je *D* placka
a kolem *Ami* dokola jen oce *G* án,
do tisíc *Emi* láter, tvrdil to *A* páter,
a to je *C* víc než kapi *F* tán, *D* ***(protáhnout)***
ten když si *G* nahne, hned ho to *D* táhne
pořád na *Ami* západ do In *G* die,
po zlatě *Emi* prahne, skončí na *A* ráhně
a dýl než *C* tejdén nepřeži *G* je.

<i>Emi,D,C,</i> <i>G,D,G</i> <i>D,Ami,H7</i> <i>Emi,D,C,Emi</i>
--

Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu

přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu,
že kdo se jednou vydal do neznámejch proudů,
dostal se zaručeně k poslednímu soudu.

Tři kříže

(Hop Trop)

Dmi C Ami Dmi C Ami Dmi

℞: F C Ami Dmi

Dávám sbohem všem břehům proklatejm,

který v drápech má ďábel sám.

Bílou přídí šalupa „My grave“

míří k útesům, který znám.

℞: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.

Slzy v očích měl a v ruce znavený

lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,

samý pití a rvačky jen.

Chřestot nožů, při kterým přejde smích,

srdce kámen a jméno „Stan“.

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,

štěkot psa zněl, když jsem se smál.

Druhej kříž mám a spím pod zemí,

že jsem falešný karty hrál.

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,

Fatty Rodgers těm dvoum život vzal.

Svědomy měl, vedle nich si klek:

Rec.: Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský. Snad mi tedy Bůh odpustí.

Jen tři kříže z bílýho kamení

jsem jim do písku poskládal.

Slzy v očích měl a v ruce znavený

lodní deník a v něm, co jsem psal.

Slunce *C* rozpálilo *F* střechy kodr *Ami* cáku,
Emi špinavej plech nám záda *G* hřál,
kolejí *C* spojky počí *F* taly kola *Ami* vlaku,
jelo se *G* dál, va *D* gón to vodkej *G* val.

V kapse jenom tupej zavírák a lžíci,
nic, vo co člověk by se bál,
nikdy jsme nebyli vážení cestující,
co znamenaj' pro dráhu kapitál.

R: Říkal mi *Ami* brácho, a já měl ho proto *Emi* rád,
a naše *Gmi* jména byly zkrátka vedlej *C* ší,
oba jsme *Ami* měli víc, než moh' by si kdo *Emi* přát:
společný *Gmi* nebe, dny a cesty včerej *G* ší.

Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý
poznám na dálku za tratí,
přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý,
že dobrej chlap se prostě neztratí.

Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý
poznám na dálku za tratí,
přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý,
že dobrej *Dmi* chlap se *G* prostě neztra *C* tí.

Nád *Ami* raží večerní,
kde \widehat{F} nikdo z lidí úsměv neop *Ami* lácet,
vlak, co jsme jeli s ním, tady \widehat{F} končil a zas do města se *C* vracel,
a my dva s *Emi* bráchou šli jsme *Ami* dál,
s *Emi* bráchou šli jsme *Ami* dál.

Nás budil v trávě den,
my vídali, jak stromy ráno brečí,
a do plamínků jen mlčivali spolu stejnou řečí,
je to tak dávno a čas to vzal, dávno a čas to vzal.

\mathfrak{R} : Už *C* dávno bez koní, dva *Dmi* stíny opěšalejch námoř *Ami* níků,
pos *C* tavy shrbený, co *Dmi* při hledání zašlejch okam \widehat{F} žiků
chtěly se *Emi* toulat po hvěz *Ami* dách,
Emi toulat po hvěz *Ami* dách

Písničky vohraný,
co zpíval se mnou, opsal z mého bloku,
mý hlavě děravý napovídal občas nákou sloku,
léta je sbíral a všechny znal, léta všechny znal.

Náš vymyšlenej svět
byl bez tupců a taky bez chytráků,
šlo v něm i nacházet, co sehnat nejde v žádným obchoďáku,
třeba jen volnost na cestách, volnost na cestách...

\mathfrak{R} :

ASvět byl krásnej, umytej,
jak pěkná holka, co má **Hmi** dvacet,
a já sám celtou přikry **D**tej
E7chystal se dál, pročpak se **A**vracet. **D A**

Petr nás máchal celou noc

a co my jsme mu dali jmen,
uhasil oheň, zlej byl moc,
daleko dřív, než přišel den.

R: **F#mi** Bylo to **C#mi** po stý a **D** jako prvně **A** znovu,
F#mi znám chvíle **C#mi** prostý, v **D** noci slýchám **A** sovu,
F#mi spali jsme **C#mi** pod stromy, v **F#7** čekárnách, podél drá **Hmi** hy,
H7 promrzlí doufali, že rozední se **E7** záhy.

Les kouřil jako ranní čaj

a slunci nechtělo se vstávat,
počasí, jak by nebyl máj,
trpěl jsem jednou ze svých nálad.

Pak píseň napsal na papír,

kritik by šílel, dejme tomu,
nebyl v ní chýr a netopýr,
jen smutek, že už musím domů.

Smrti

(Vlasta Rédl)

Byl *D* tě je *Emi* den *A7* člo *D* věk,

byl *F#mi* tě je *G* den člo *A* věk, *A7*

by *G* lo mu *Hmi7* jak kol *A* věk, *A*

by *D* lo mu *Emi* jak *A7* kol *D* věk.

Šel od role k roli – obhlídat obilí,

obilíčko moje, co jsi jest tak pěkné,

obilíčko moje, co jsi jest tak pěkné.

D Potkala ho smrti *Dmi* na pěkné silnici,

D Co děláš, můj choti ? *Dmi* Mám s tebou mluvití...

Nech mě milá smrti, mám já co činiti,

dám já ti peněz dosti, co můžeš unésti,

dám já ti peněz dosti, co můžeš unésti.

Zanechaj obilé – stroj sa v rúcho bílé,

už ty musíš jíti, všecko opustiti.

Běda mně, hříšnému, jsem dlužen každému,

ale najvjéc jednému – Pánu Bohu svému,

ale najvjéc jednému – Pánu Bohu svému.

Ami Nadešel asi **Dmi**₇ poslední den,

podí **G** vej celá planeta **Emi** blázní

a já **Ami** neuroním ani **Dmi**₇ slzu pro ni,

jenom **G** zamknu dům.

A půjdu **Ami** po kolejích až **Dmi**₇ na konečnou,

hle, jak **G** mám krok vojensky ráz **Emi** ný

a **Ami** nezastavím ani **Dmi**₇ na červenou,

natruc **G** předpisům.

R: **Ami** Tak tady mně **G** máš, **Ami**

Dnes můžeš **G** říkat klidně co **C** chceš,

zbylo tak málo vět,

tak **Ami** málo slov, co **G** nelžou.

Už si nebudeme hrát na romány,

setři růž, nikdo nás nenatáčí,

je poslední den a zbyla nám jen,

miska cukroví.

Ahť všechny hospody dnes doženou plán,

ať svět z posledního pije a tančí,

já nebudu pít, nechám naplno znít,

v hlavě všechno, co mám.

Žádný slib z těch, co jsem ti dal,

Nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,

tak ať točí se svět mladší o deset let,

na desce Jethro Tull.

Ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal,

Carpe diem život je krátký,

v tvých očích je klid,

a nemám chuť snít, co by bylo dál.

G Když jsi tehdy přinesla **Hmi** na talířku **E₇** křupky,
Ami musel jsem se zasmát **C^{mi}** tomu, co má být **D** dál, **D**
G ta křupavá srdíčka a **Hmi₇** zapálená **E₇** svíčka,
mi **Ami** prozradily, že zas nejde o víc,
než o zaběha **D₇** ný ritu **G** ál.

R: Tak to má **C** být,
sklenku **Fmaj₇** vína na dobrou **G** noc,
k tomu pár **C** vět o tom, jak **Fmaj₇** vzácný jsem **G₇** host.
Tak to má **C** být,
když tma **Fmaj₇** nad městem převezme **F^{mi}** moc,
a chce se **Emi₇** žít **Ami₇** žít – **Dmi₇** víc, **G₇** než jen **C** dost.

Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát,
a ty's mi sáhla dlaní na čelo,
v tu chvíli moc ti to slušelo,
a navíc venku trochu přšelo,
a tak jsem zůstal, a rád.

R: To se přece nedělá, chtít víc, než dá se dát,
to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
to není fér, chtít jít, když je čas spát,
a chce se létat, létat i bez křídel.

Pak jsem si skládal na stůl srdíčka
až mi z nich vyšla osmička,
hle – nekonečno ze dvou malých, vypečených nul,
a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven,
a vzniklo srdce z malých srdíček a já ho rychle propíchnul.

R: Tak to má být,
sklenku vína na dobrou noc,
k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem host,
tak to má být, když tma nad městem převezme moc,
a chce se žít, žít, víc než jen dost.

Sbohem, Galánečko

(Vlasta Redl)

C Sbohem, galá *Ami* nečko, *Dmi* já už musím *G7* jí *C* ti,
G sbohem, galá *Emi* nečko, *Ami* já už musím *D* jítí. *G*
|: *Dmi* Kyselé ví *G7* nečko,
C kyselé ví *Ami* neč *Dmi* ko *C* Podalas mně k *G* pi *C* tí :|

|: Sbohem ,galánečko, rozlučme sa v pánu :|

|: Kyselé vínečko, kyselé vínečko, podalas mně v džbánu. :|

|: Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil :|

|: Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím, co jsem všechno tropil. :|

|: Ale sa nehněvám , žes' mňa ošidila :|

|: To ta moja žízeň, to ta moja žízeň, ta to zavinila :|

|: **A** Čí že ste, husličky, **D** čijé, **A**
Hmi kdo vás tu **F#mi** zanech **E** al:|
Hmi na trávě pová **A** lané ,
Hmi na trávě **E** pová **A** lané, **D**
Hmi u paty **F#mi** oře **E** cha? **Hmi F#mi E**

A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy,
a kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy,
že ste, husličky, samé
že ste, husličky, samé na světě zůstaly?

A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát,
a který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát,
co sa mu v noci zdálo, bože,
co sa mu enem zdálo, že už vjec nechtěl hrát?

Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela,
zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela,
až sa tá bude trápít,
až sa tá bude trápít, která ho nechtěla.

Carpe Diem

(Ginevra)

R1: *Emi* Kolem nás zní života *G* proud,
kde putují *D* andělé stráž lidských *C* pout,
každý rok *Emi* slétnou na bolavou *G* zem,
proč do písku *D* píší Carpe *C* Diem? ... *Hmi* (Carpe Diem)

Ami Jeden je čistý a *Emi* bílý jak sníh,
G voní nadě *D* jí,
Ami druhý má mnoho ran na *Emi* křídlech svých,
G jsou špínou posetá a *H7* nenávidí,
C varuj se lidí, ty *G* neuhlídáš *Hmi*,
Ami nejsou jak ovce s *Hmi* rokem poznáš. . .

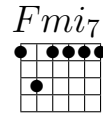
R1: 2x

Po dlouhé pouti *Ami* se k místu *Emi* vracím, kde *G* láska *D* přebývá,
tisíce sirotků *Ami*, vdovy pláčí, *Emi* zlé rány z bitev *G* mu proud omývá *H7*,
zdrčený *C* poklekl a do *G* písku *Hmi* psal – dvě slova *Ami* víc nemohl *Hmi* dát

R2: Kolem nás zní života proud,
v něm bílá se ztrácí a černá chce plout,
ať zas mohou létat na modrou zem,
pak napíší víc než Carpe Diem. . . (Carpe Diem)

<i>EmiG</i>
<i>DC</i>
<i>EmiG</i>
<i>DC(Hmi)</i>

R1: **R2:**

Jaro nad Bretaní

(Pacifik)

Příli^{Ami}vem hučí ^Gskály,
nový ^{Ami}den z^{Emi}ačín^{Ami}á

Roztáčí vítr ^Gmlýny a o^Fpojnými víny
^EVoní zem a ^{Fmi7}jaro ^Gnad Bre^{Ami}taní

Voní zem, dívky v krojích písni den vítají

Kraji zní z věží zvony a k díkům hlavu skloní
Ten kdo zná jen jaro nad Bretaní

R: Du^Cdácká ka^Gpela ^{Ami}hraje na ná^{Emi}městí
^{Ami}Děti si z ob^{Emi}lázků ^{Ami}staví ^{Emi}svůj ^{Ami}dům
^CKraj, který o^Gpředem po^{Ami}divnou po^{Emi}věstí
Ot^{Ami}vírá ná^{Emi}ruč, ty ^{Ami}uvěř^{Emi}š s^{Ami}nům

Ami G Ami Emi Ami
G F
E Fmi7 G Ami

Rybářské čluny míří kolem skal slunci blíž

Tvrdý chléb loučení a lásku v očích ženy
Dobře zná jen jaro nad Bretaní

Moře má jenom dálky, lidská touha má víc

Ta, která lásku hledá, vzít naději si nedá
Jak to zná jen jaro nad Bretaní

R: *C* Blátivou, blátivou, blátiv*Emi*ou, blátivou.

Cestou *F̄* dál nechceš *C* jít

kde jen *F̄* máš touhu *C* blázniv*Emi*ou

kde jen *Dmi* máš, co chtěl jsi *G* mít!

Ami **A** tak se kou*G*káš jak si ko*Ami*lem hrajou děti,

C ve slunci ko*G*tě usín*C*á,

a *F̄* jak si *G* před hospodou *C* vyprávějí km*Ami*eti

D život prej stále začí*G*ná.

Z města tě vyhánějí ocelové stíny,

jak dříve šel bys asi rád.

Z bejvalej cest ti zbyly otrhaný džíny,

čas běží je to ale znát!

Na poli pokoseným přepočítáš snopy,

do trávy hlavu položíš.

Zdá se ti o holkách co oči vždycky klopí,

po jinejch ani netoužíš.

Měkký jsou stíny dole zrcadlí se řeka,

nad jezem kolébá se prám.

Kolem je ticho že i vlastní stín tě leká

a přesto necítíš se sám.

Tvůj čas jen hvězdy měří \widehat{H}_7 : sedmý pražec (Pacifik)

Tvůj E čas jen hvězdy $C^\#mi$ měří, tvůj E čas má někde $C^\#mi$ cíl,
ten E hledat budeš $C^\#mi$ stěží přes $F_7^\#$ kameny a \widehat{H}_7 jít,
☛ pojd', \widehat{A} trosečníku \widehat{H}_7 bludný, a \widehat{A} dál se se mnou \widehat{H}_7 dej,
jsou E dálky tolik $C^\#mi$ svůdný, tak \widehat{A} víc už \widehat{H}_7 nevá E hej.

\mathfrak{R} : Neváhej E jít, ať šilencem A_7 jsi E cest,
neváhej snít pod $C_7^\#$ nebem plným $F_7^\#$ hvězd, \widehat{H}_7
dej ruku E svou do dlaní $\widehat{A}s_7$ tý tvojí \widehat{A} dálce na hraní $F_7^\#$
a dej se E vést, a H_7 dej se E vést.

Tvůj E čas má sloky $C^\#mi$ krátký a E mlhu před $C^\#mi$ sebou,
tvý E kroky jsou tak $C^\#mi$ vratký, když $F_7^\#$ stíny kolem \widehat{H}_7 jdou,
tam na konci \widehat{A} zní zvony, \widehat{H}_7 a pak se \widehat{A} dobře \widehat{H}_7 měj,
tvý E cesty dálkou $C^\#mi$ voní, tak \widehat{A} víc už H_7 neváhej E .

Ještě jedno kafe

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

Máš *Emi* sladkej dech a oči, kterým *D* patří svatozář,
 a *C* vlasy máš jak hedvábí, když je *H₇* vhodíš na polštář,
 ale *Emi* já se o tvou lásku ani *D* vděčnost neprosím,
 ty *C* děkuješ jen hvězdám a jseš *H₇* věrná jenom jim.

R: *C* Ještě jedno kafe bych si *H₇* dal,
C ještě jedno kafe, kruci *H₇* nál, než pojedu *Emi* dál.

Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh

a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
 a taky házet nožem a držet pospolu
 a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

Emi D
C H₇

Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet

a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
 a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
 jen tvý srdce je jak moře – samý tajemství a tma.

Panenka

(Poutníci)

Co *G* skrýváš za *C* víčky a *G* plameny *C* svíčky,
 snad *G* houf bílých holubic nebo jen *D* žal.
 Tak *C* odplul ten *G* prvý, den *C* zmáčený *G* krví,
 ani pouťovou panenku *D* nezane *G* chal.

Praha bolestivosti Ne barečka (Robert Křesťan a Druhá tráva)

(*Ami*) Rád bych si byl \widehat{F} jist, zda známe hrani^Cci,
kdy jsme čistý \widehat{F} list a kdy jsme vini^Cci,
když tobě chce se \widehat{B} řvát a mlčíš doce^{Ami}la,
jsi trpělivá \widehat{B} snad, anebo zbabě^{Ami}lá?
Když bozi sesho^Gra překračují \widehat{F} práh,
kdy končí poko^Cra a kdy začíná strach, \widehat{F} *Ami* \widehat{F} *C* *G*
usmívej ^{*Dmi*}se, všímej si ^{*Ami*}hostí,
jsme za pra ^{\widehat{B}} hem, jsme za Prahou bolesti^{*Ami*}vosti ...

Pojďme se napít

(Poutníci)

Pěkně tě ^{*C*}vítám,
 \widehat{F} láska ^{*G*}má^{*C*},
tak trochu ^{*Emi*}zbitá
 \widehat{F} a víc ^{*C*}soukromá, ^{*G*}
pěkně tě vítám^{*C*},
 \widehat{F} a čemu vděčím
za tak ^{*Emi*}vzácnou chvíli ^{*Ami*}
 \widehat{F} jednou ^{*Emi*}za ^{*Dmi*}^{*C*}sto ^{*G*}let? ^{*G*}₇

R: Pojďme se napít
^{*CC*}₇, pojďme se napít \widehat{F} ^{*Emi*}^{*Dmi*},
ať nám ^{*C*}mají
^{*Dmi*}z čeho slzy \widehat{F} týct. ^{*C*}

V nohách ti dřepí
bílej pták,

už nejsme slepí a zlí, naopak,
už nejsme slepí a rozdejchaní,
jako když se spěchá
bránou vítězství.

V očích ti svítí
a slábne dech

a něco k pití tu ční na stolech,
a něco k pití, a nepospíchej,
stoletá má láska,
když už nemáš kam.

Než zazvoní hrana

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

Emi Povídá mi ta *C* moje, prej: “Dej si *H₇* bacha!”

a *Emi* narovná si *C* pásek z hadiny *H₇*,

jestli *D* prej se někdy dotknu nákejch bab, *AmiCFmi*

Emi hubu že mi rozvalí *H₇*,

a za pár minut nato zvoní brácha a za ním náký vzdušný holčiny

a říká: když s ním nevobjedu, nejsem chlap, těhle vosum Mařen z Magdaly.

R: Ale *G* já přece *D* nejsem jenom *Ami* tak nákej *Emi* “dej sem“,

ale *G* já přece *D* nejsem jenom tak *AmiGD* nákej *C* ostrov. *Emi*

Někde v patře hrajou věčný hrátky mládí,

tančí a strop je houští kastanět,

a přitom tiše šeptá poklopec tu velikou lež jako věž,

jen se směju, ale stejně mi to vadí, a ptám se: ”Matko, kolik je mi vlastně let?”

Říká právem: “No, to už není moje věc, oblíkní se, nastyďteš.” + **R:**

Mám rád *Ami* každého a *F* milován jsem *E* všemi

a s *Ami* vojskem sobě *F* rovných překročím *E*

všechny *G* meze, všechny zákony a *Dmi* cíle,

všechno *Ami* dobrý, všechno zlý si *E* ochočím.

Ať zvoní zvony na nahatý zemi, ať světlometry perou do očí,

ať každéj ví, že přišla moje chvíle, ať to každéj ví a chystá obročí.

Sólo: C G Dmi Ami C G Dmi Ami ... C G Dmi Ami C G Dmi Ami G C

Slyším: někde snad se stala chyba,

někdo zalhal, někdo zapomněl či spal,

bylo horko, nebo možná velkej mráz, a někdo ukrad’ peřinu,

víš, nejsem delfín, ale ani malá ryba, a už dlouho nemám, proč bych sobě lhal,

bude ráno a ty říkáš: “Dej mi čas,” a já nemám ani vteřinu.

R: + jenom tak *Ami* nákej ostrov *Emi* ...

Ještě není tma

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

Angelika 3.3.2012 ve Strážném, že dá na saxík nějakého Křesťana do svého 45. roku.

E Padají stíny, ale *A* není kam se *E*hnout,
nedá se spát ani *A*zapome*E*nout,
H mám pocit, *A* jako bych měl *G#mi* duši z oce*E*li
C#mi a že mé jiz*H*vy ani *A*slunce nezce*E*lí.
H Není kam *A*jít, i když by *G#mi* bylo na ča*E*se,
C#mi ještě není *H*tma, ale *A*stmívá se *E*.

Svůj pocit lidství jsem nechal někde v polích,
jako by za vším, co je krásné, bylo něco, co bolí,
přišel mi dopis, tak milý, samý cit,
napsala prostě, co měla na srdci.
A já už ani nevím, jestli ji poznám po hlase,
ještě není tma, ale stmívá se.

Viděl jsem Londýn i Paříž pozdě k ránu,
šel podél řeky až k břehům oceánu,
padl jsem na dno světa, níž než umím říct,
a v lidských očích už nehledám vůbec nic.
Jako by pravda byla vadou na kráse,
ještě není tma, ale stmívá se.

Přišel jsem na svět a zemřu, aniž bych chtěl,
všem se zdá, že se hýbám, jenže jako bych otupěl,
jen stojím a myšlenky mi běží Buhvíkam,
už ani nevím, před čím sem utíkám.
I modlitba mi zní jen jako vítr ve vlasech,
ještě není tma, ale stmívá se.

Podobenství o náramcích

(Poutníci)

J^Gestlipak zp^Dívali zp^Gěváci sm^Dělí,
G^Garabský p^Díšťaly j^Gestlipak zn^Děly,
zd^Cali si všimli tam v^Fe víru d^Coby,
co m^Gatkám a m^Dilenkám z^Gápěstí zd^Dobí:
šv^Gartnový n^Dáramky j^Gak smůla č^Derný.

Před časem na stráni seděli tepci,
na srdcích orvaní, ve tvářích hebcí,
vsadili kabáty i nový džíny,
kdo za zlaté prodá ty náramky z hlíny,
švartnový náramky jak smůla černý.

G	D	G	D
G	D	G	D
C	F	C	
G	D	G	D
G	D	G	D

Matky i milenky s důvěrou vstaly,
synové zemřeli, milenci spali
a ženy, když vstoupili do prázdných lóží,
zlatníkům skoupily veškerý zboží,
švartnový náramky jak smůla černý.

Napsal jsem jméno své na zdi

(Poutníci)

N^Capsal jsem jm^Géno své n^Ca zdi,
n^Fa všechny zdi, který zn^Cám,
n^Gapsal jsem jm^Féno své n^Ca zdi
r^Fáno, než ^Cotevřu kr^Gám,
př^Ced léty v^Ge stejnou chv^Cíli
v pr^Favici držel jsem n^Cůž
a vš^Gichni ti, c^Fo po něm zb^Cyli,
s nadšením hr^Gáli mi t^Cuš.

V okolí týhletý války
tenkrát už stávala zed',
a popsany popravčí špalky
stály tam, co stojí teď,
slyším zas slavičí hlasy
a na tváři rozlitéj hněv,
jak barvičky tý jejich krásy,
která nám tak pije krev.

Př^Fiklušou zdáli
tím v^Cečerním t^Gíchem,
k z^Femi se svalí
a d^Cusí se sm^Gíchem,
l^Fíce si hladí,
než sp^Cálí je pl^Gamen,
a s^Fetřesou mládí
jak zl^Cou tíhu z r^Gamen.

Z půlnoci rána jak kyjem
a najednou, kdo by to řek',
jsme chytří a trochu moc pijem
a bijem své děti, ten vztek,
napsal jsem jméno své na zdi
a čekám, až setře je čas,
napsal jsem jméno své na zdi,
|:stejně jak každého z vás. :|

Až uslyším hvízdání

(Poutníci)

Emi Pověz mi, můj příteli, co *D* uděláš, když rozdělí
tě s *C* někým *D* jeho *Ami* smích jak žhavý *Hmi* klín,
Emi a on si myslí, jak se zdá, že *D* postačí, když zahvízdá,
hned *C* něhou *D* změkneš *Ami* jako para *Hmi* fín.

G Až uslyším *C* hvíz *G* dá *D* ní,
C až uslyším *F* hvíz *C* dá *G* ní, *G*
až uslyším *C* hvíz *G* dá *D* ní,

*R*1: *Ami* ukryji své zklamání za *G* nekonečnou hrou a mlhou *D* ranní,
Ami ukryji své zklamání za *G* rozzářenou tvář a pous *D* mání,
Ami ukryji své zklamání a *G* vezmu jeho hlavu do svých *D* dlaní. *Emi*

A pověz mi, jak lámeš mříž, co uděláš, když nevěříš,
že kroužkovaní ptáci zpívají,
oni hvízdají a pyšní jsou, že létat mohou nad tebou
a na zemi ti z ruky zobají.

*R*2: Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,
ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,
ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,
ukryji své zklamání a narovnáám jim křídla, když se zraní.

Poslyš, když mi nevěříš, ty také chceš jít stále výš
a slunce je tak zlaté, až se vlní,
pak se můžeš, když chceš výš, spálit víc, než pochopíš,
a budeš rád, když nenajdeš jen trní.

*R*1:

To ráno

(Druhá tráva)

\widehat{F} To C ráno se \widehat{F} zdálo
jak C největší \widehat{F} C z dárců G
jediný G blázen těch C chvil \widehat{F} bohu C žel
 C není to má \widehat{F} lo C
když karneva \widehat{F} l C starců G
ještě tu G tančil a C zněl \widehat{F}

\Re : C Ten \widehat{F} sbor bledých \widehat{F} pánů
už C přechá \widehat{F} zí C řeku
ta G hladí jak G listí co C na klíně \widehat{F} mám C
chci \widehat{F} zůstat v tom \widehat{F} ránu
 C , \widehat{F} , C až do konce věků
 G zpívat a G rozbít se C tam \widehat{F} , C

To ráno se chvělo

jak hospodský dveře
když uvnitř se zpívá, pije a jí
jen zpocený tělo
a klíč k nedůvěře
z nocí mi přebývají

\Re

Prostři mi plátnem

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

R: Prostři mi C plátnem z babích \widehat{F} let,
ustel mi C sítí z říčních G řas,
prostři mi Ami plátnem, ustel \widehat{F} sítí,
požehnej C sluncem G hodným z n \widehat{F} ás.

C Ty, kdož jsi Ami dal mým \widehat{F} statkům G účel,
mým skutkům Ami řád, mým krokům s G měř,
mým lodím Ami vítr, ústům d \widehat{F} ech,
mým loktům C krajku z G alčích C per.

R:

Ty, kdož se scház Ami íš s paní pl \widehat{F} áště G ,
kdož jsi dal Ami dlouhým nocím p G ráh,
mým očím žízeň Ami , dlaním \widehat{F} cit
a stíny C kouzliš G po stře C chách,

R:

Řada snů

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

C Vzpomněl | G jsem si na řadu C snů,
kde nic | G nemá rytmus a C řád,
kde si všechno | G líže staré C rány
a dělá to | už napo \widehat{F} řád.
Nebyly to | C žádné konkrétnosti
jako C ve snu | plném předáto \widehat{F} rů,
žádná věda, | C žádné složitosti,
jen jsem si | v G zpomněl na řadu C snů.

Vzpomněl | jsem si na řadu snů, | kde čas | letí o sféru výš
a nikde | nejsou okna ani dveře | kromě těch, | které neuvidíš.
Nebyly v tom | žádné spojitosti, | vůbec nic | pro záři reflektorů,
odolal jsem | svodům obraznosti, | jen jsem si | vzpomněl na řadu snů.

\mathfrak{R} : Ami Snů, \widehat{F} kde je život horská C dráha,
 Ami snů, \widehat{F} kde ti chybí C štít,
 Ami snů, \widehat{F} kde je každá rada C drahá
kromě těch, které nesmíš G vzít.

V jednom | prostě hořela čísla, | v jiném | jsem zas neměl co říct,
v jednom | jsem jen běžel a v dalším | jsem stoupal | a dál už nic víc.
Žádné vize, | žádná bitva u La Rochelle, | nezacházel | jsem do extrémů,
tuhle cestu | jsem už dávno celou prošel, | jen sem si | vzpomněl na řadu snů.

\mathfrak{R}

tuhle cestu jsem už dávno celou prošel,
|:jen sem si vzpomněl na řadu snů.:|

Až si jednou

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

Až mi C čas řekne stůj
až si \widehat{F} jednou sundám C boty
až mi \widehat{F} smích kolejí C nic
řekne příteli G skoč
až mi C zesvětští dlaň
jako \widehat{F} kachel z tera C koty
až se \widehat{F} posadím k tvým C dveřím
prosím ne G ptej se C proč

Až mi prach z věčných cest
zhladí jizvu na mé tváři
až budu vědět věci
které líp nevědět
až mi poslední verš
zplaní v starém makuláři
snad to bude pozdě
ale jistě naposled

** o tón výš ***

Až pak D vítr a déšť
smyjí G stopy u Gol D goty
až se G dým spále D nišť
nakonec rozply A ne
až si D odepnu pás
až si G jednou sundám D boty
až G nezbude mi D nic
možná tobě A taky D_5 ne

Zas padne noc

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

\widehat{F} Někdy se zdá, \widehat{B} že všechno se \widehat{F} změní,
že každá chvíle \widehat{B} je praocce \widehat{F} án,
že C blaženost bez okouzlení
jsou jen \widehat{F} výkřiky \widehat{B} sibiřských \widehat{F} vran.

\widehat{F} Někdy se zdá, \widehat{B} že to, co nás \widehat{F} hřeje,
je jistě cesta, která \widehat{B} musí mít \widehat{F} cíl,
jenže ta C benátská tvář z kontrfeje
je další \widehat{F} práh, co jsem \widehat{B} nepřekro \widehat{F} čil:

\mathfrak{R} : Zas padne \widehat{B} noc a svíčka se \widehat{F} skácí,
zvedne se \widehat{B} vítr jak z \widehat{F} pradávných C let,
zas padne \widehat{B} noc a šílení \widehat{F} ptáci
obsadí bránu do C přístavu \widehat{F} Svět.

\widehat{F} Ulice Penzy dnes \widehat{B} svítily de \widehat{F} štěm,
břízy se chvěly \widehat{B} v suchově \widehat{F} ji,
jako by C opilým přály víc než těm,
kdo se \widehat{F} bezbranní \widehat{B} probouze \widehat{F} jí.

\mathfrak{R} :

\widehat{F} Někdy se zdá, \widehat{B} že polnice \widehat{F} znějí,
že každá chvíle \widehat{B} je nebeská \widehat{F} bář,
že každá C láska je hráz beznaději,
jenže \widehat{F} čas – to je \widehat{B} nelidská \widehat{F} zbraň.

\mathfrak{R} :

Komu mám lhát

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

D Nechci se *A* vzdát
a *G* dotýkat *D* stínů
D chtěl bych tě *A* brát
jak *G* správně se *D* má
jenže *D* komu mám *A* lhát
Emi a dávat mu *D* vinu
za *G* větší lhá *D* ře než já *A*

R: *D* Lžou ženy *G* z brokátů
D faráři z *G* ornátů
D o lásce *D* k nám oba *F#mi* lžou *A*
Emi o zlatých *D* vláscích
G o ryzích *D* očích
G lžou matky *D* okouzle *A* né
o *D* svých duších *G* nesmělých
D lžou dívky *G* v postelích
a *D* rty mají *A* přibarvené *D*, *G*, *D*

Tak komu lhát smím
za větší lháře
dětem snad svým
nebo jen vám
které ptáte se čím
a červené tváře
svítí vám přes paraván

Marcipán z Toleda

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

*D*Slepý a s hlavou prázdnou jak *G*schránka na no *D*ty,
*D*perem a rukou *F#mi*rážnou *G*děsím se samo *D*ty.
*D*Píšu pozdě k *A*ránu, *G*dobývám předmos *D*tí,
*D*rozez *G*nívám *F#mi*zlatou *A*hranu *G*omylné všednos *D*ti.

Píšu jí něžná slova, snít budu později,
pohrobek Oblomova, zpíjím se nadějí.
S věčností přes rameno sám na rohu ulice
vyvolávám slavné jméno pradávnej svěťice.

Kdysi jsem hledal krásu, na sobě havelok,
v mraveništích času i v labyrintech slok.
Až jsem potkal kněze, nahý byl jak psí kost.
Prý že žádná katecheze nesmaže minulost.

<i>DGD</i>
<i>F#miGD</i>
<i>AGD</i>
<i>EmiF#miAGD</i>

Končí další září a já, Hvízdavý Dan,
s lacinou svatozáří projíždím Irian.
Ani v té daleké zemi však poklady nehledám,
vím, že jednou přiveze mi marcipán z Toleda.

Dívka ze Severu

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

G Až půjdeš *Hmi* tam,
kde *C* není skoro *G* nic,
kde *Hmi* vítr vždycky,
C samým sněhem *G* hrál.
Pozdra *Hmi* vuj,
jednu *C* dívku u hra *G* nic,
kterou *Hmi* jsem,
kdysi *C* hrozně milo *G* val.

Až začnou, zuřit bouře na pláních
a řeky znehybní tvrdý led.
Doufám jen, že ji ochrání,
před vichřicí a zimou teplý pléd.

Vlasy má doufám pořád vlnité
a dlouhé tak, že ji po pás splývají.
Vlasy má doufám pořád vlnité
ty mi ji nejvíc připomínají.

Až půjdeš tam, kde není skoro nic,
kde vítr, vždycky samým sněhem hrál.
Pozdravuj, jednu dívku u hranic,
kterou jsem, kdysi hrozně miloval.

Pověz mi

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

Ami Pověz mi *F̂* příte *C* li, *Ami*
se srdcem *Ami* z křeme *Dmi* ne
Dmi s pamětí *C* z oce *G* li
Ami ohněm pře *F̂* čištěné *C*

Nedřímej nečinně
pýchy se oprostí
pověz mi o vině
a spravedlnosti

Koho jsem v oné z chvil
miloval upřímně?
koho jsem nezradila kdo nezradil mě?

Noc

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

Emi Ozvěna *Emi* od Svatého *Ami*₇ Pavla *Ami*₇
*H*₇ zalétla *H*₇ i k nám do pokoj *Emi* *Emi*_e
Emi z příšeří *Emi* jsi na mě *Ami*₇ mávla *Ami*₇
*H*₇ úsměvem *H*₇ lorda Fauntleroye *Emi* *Emi*
Emi Zpod toho *Emi* prastarého *Ami*₇ gesta *Ami*₇
ti *H*₇ ve tváři *H*₇ vykvetl s *Emi* *Emi*_{ad}
a *Emi* po střeách *Emi* věčného *Ami*₇ města *Ami*₇
*H*₇ kráčela noc *H*₇ jako aristok *Emi*_{rat} *Emi*

V podkroví starého domu
s blaženou nevinností
palčivou chuť kardamomu
chutnali jsme si do sytosti
Až dvojhlasem zavřískly žestě
a v nesvatém slunci Hirošimy
smíření ve svatém městě
jsme nakonec dospěli i my

Ráno jsi vypila kávu
a odešla dřív než jsem vstal
ani jsem nezdvihl hlavu
ani jsem nezamával
To jen zvoníci zmámili mě
prvními tóny velikonoc
to nás jen v hotelu v Římě
na pár chvil spojila noc

Infielo

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

$D_{\text{Infi}} G_e D_{\text{lo}} G$
 Gmi_7 s prsty z \widehat{F} ptačích \widehat{B} per,
 Dmi dnes jsem G umí C ral
 \widehat{Gmi} stokrát za večer A .

V spárech tyrana,
v božím objetí,
v d'áblu, ve jménu
 C věčné obě D ti.

G Ráno C odplouvám G
od rajských vod Cartage D ny,
od bá G jných bran D inferna $E mi C$,
 G vděčný a D smířený G .

Ráno odplouvám
a právě se rozetmělo,
krásná nevěrná
Infielo.

D Infielo,
nebyli jsme snad
v sobě ztraceni
nespočetněkrát?
Čistí v prostotě,
v lásce nečistí,
božští v nahotě,
lidští v závisti?

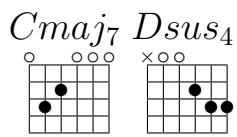
$DGDG$

$\widehat{Gmi}\widehat{F}\widehat{B}$

$DmiGC$

$\widehat{Gmi}A$

$\ddot{C}D$

Každé zrnko písku

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

Když **G** přepadá mě **Cmaj7** tíseň a když **G** hledám odpo **Cmaj7** věď,
 když **G** všechny klíčky **Cmaj7** naděje ve mně **D** dusí **Dsus4** slzy a **D** sněť,
 někde **G** hluboko se **Cmaj7** zvedá slabý **G** hlas, co mocně **Cmaj7** zní,
G navzdor proti **Cmaj7** venství a **D** morálce **Dsus4** zoufalst **D** ví.

Nerad obracím se **D7** zpátky a měřím **G** své pochybnou **D** sti,
 jako Kain se **D7** musím postavit té **G** lavině událo **D** stí. **C**
 A v **G** té hektické **Cmaj7** chvíli vidím **G** ruku věčných **Cmaj7** sil
 v **G** každém zrnku **Cmaj7** písku, v každé **D** kapce, **A:D9sus4** již jsem **G** pil.

Ty žhavé květy slabosti a planá minulost
 jak vrazi setly svědomí a každou patrnou ctnost,
 ale slunce jak louč času nám ukazuje směr
 a tlumí bolest z nicoty a z dekadentních her.

Upírám své oči do plamenů pokušení
 a vždycky, když chci vstoupit, něco se ve mně změní
 a začínám zas chápat, k čemu patří každý z nás,
 každé zrnko písku i každý spadlý vlas.

V smutných nocích prošel jsem od bídy k bohatství,
 v divokých snech léta i ve světle mrazivých zim,
 v hořkém tanci samoty, který mizí vesmírem,
 v lesklých střepech čistoty za každým nevinným snem.

Slyším dávné kroky jako údery o vlnolam,
 někdy cítím něčí blízkost a někdy jsem úplně sám,
 potácím se na hraně světa lidí, je to tak,
 jako každé zrnko písku, jako každý padlý pták.

Na španělských schodech

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

*D*Na Španělských *A*schodech se *G*stmívá,
*D*v zátylku *A*světa zní *G*zvon,
jsi nenápad *D*ná a nepůvab *A*ná,
ale *D*chtívá jak *A*Napole *G*on.

*G*Prá *D*vě se *A*protrhly *G*hráze.
Prá *D*vě teď *A*nevím co s *G*tím.
Prá *D*vě jsem *A*zaplatil *G*draze.
Prá *D*vě jsem *A*zapálil *G*SŘím.

Vždycky jsem chtěl stavět lodě,
po mořích plout, s větrem snít:
ta neodbytná a nenasytná
touha se nepotopit.

Právě jsem objevil Zemi.
Právě jsem překročil Don.
Právě jsem hýčkaný všemi.
Právě já historión.

V sedanských blindážích sládně
i náš hořký a ztracený svět:
ta nedůtklivá a věčně živá
nevůle odpovědět.

Právě vzdal jsem se zlému.
Právě tak vzdám se i vám.
Právě jsem uvěřil všemu.
Právě se připozdívá,
připozdívá.

Ossian

(Robert Křesťan a Druhá tráva)

V *Ami* starodávném světě, kdesi *D* u podmořských *Ami* bran
jednoho dne zmizel slavný *D* vladař Ossi-*Ami* an,
v zemi zlatých hřebců, věčných *D* žen a temných *Ami* slastí
s dcerou krále moří, s bohy *D* čtyř světových st-*Ami* ran.

R: *C* Hej, ty dávná noci, dávná *G* matko *A* tlan *C* tid,
není dnes v mé moci s tebou z *G* jedné studně *D* pít.

Tři sta let tam tančil, život plný epitet,
a když se vrátil na Zem, když si vybral její střed,
celá Země ztěžkla, všichni císařové zběhli,
ani on už nebyl Ossian, jen osamělý kmet.

Ty si myslíš, že jsem přítel, tvoje skála, milý host,
ale možná, že ti pomáhám sám sobě pro radost,
zrovna včera jsem si koupil nové boty a plášť z kůže,
flakon drahé vůně, tobě nic a psovi kost.

R: Hej, genie loci, dávný pane z Tir nan Gwydd,
to já za dnešní noci budu z vaší studně pít.

Námořnická

(Karel Plíhal)

DMaličký námořník v **G**krabičce od mýdla**D**vydal se **A₇**napříč va **D**nou.Bez mapy, buzoly, **G**vesel a kormidla**D**pluje za **A₇**krásnou Ja **D**nou.**R**:**F[#]mi**Za modrým **Hmi**obzorem **F[#]mi**dva mysy **Hmi**naděje**E**lákají odvážné **A₇**kluky.**D**Snad právě na něho **G**šťěstí se usměje,**D**cíl má už **A₇**na dosah **D**ruky.

Maličký námořník v krabičce od mýdla

zpocený tričko si svlíká,

moře je neklidný, Jana je nastydlá,

kašle a loďkou to smýká. + **R**

Maličký námořník s vlnami zápasí,

polyká mýdlovou pěnu,

loďka se potápí, v takovémto počasí

je těžké dobývat ženu.

R: Za modrým obzorem dva mysy naděje

čekají na další kluky,

maličký námořník i študák z koleje

mají cíl na dosah ruky.

Když jsi smutná

(Karel Plíhal)

Když jsi s *C*mutná, tak i *Fmaj7* kapky deště *C* bol *Fmaj7*í,
rány se *C*otevřou a n *Fmaj7*aplň se s *A7*olí,
držím tě *Dmi* za ruku a n *G*emám žádnou z *Emi*áruk *Ami*u,
že n *Fmaj7*ezůstanu *C*o žebrácké h *Fmaj7*oli.

**Když jsi smutná,
tak mi něco ruce sváže,**

do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,
všechny mé nápady
hned zahánějí do řady
a střílí puškou té nejtěžší ráže.

**Když jsi smutná,
tak i sochy v parku brečí,**

stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,
|:a náhle si víc svoje, nežli něčí ... :|

Vzpomínky

Naladit refrémem

(Karel Plíhal)

*D*Vlastní krví slunce kreslí
*Ami*na skla oken krajinky,

*Hmi*odevšad se na zem snesly *A*utahané vzpomínky,

*D*otvírám jim do předsíně, *Ami*zouvají si botičky,

*Hmi*hned se ženou do kuchyně *A*na slaninu s vajíčky.

R: Každá *Hmi* má jméno *G*holky, se kte *A*rou jsem někdy *D*chodil, každá

*Hmi*zná všechna *G*přání, co jsem *A*za ta léta *D*měl,

každá *Hmi*ví, kdy jsem *G*pomáhal a *A*kdy jsem zase *D*škodil,

každá *Hmi*z nich je tou *G*láskou s velkým *A*eL.

Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,

snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily.

Vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,

dokud nás čas nezažene jít se řádně nasnídat.

D Ami Hmi A

D Ami Hmi A

Hejkal

(Wabi Daněk)

Ami Divnej jekot po lesích se prohání,
 až v *Dmi*žilách tuhne *Ami* krev a zuby *F* cvakaj' *E* SOS,
Ami utichá až u potoka pod strání,
 jó, *Dmi* takovýhle *Ami* řvaní by *E* nesnes' ani *Ami* pes.
Dmi Žhavý rudý *Ami* oči a *Dmi* drápy krva *Ami* vý,
F kosti chřestěj' v rytmu kasta *E* nět,
Dmi strašidelný *Ami* vytí a *Dmi* skřeky chrapla *Ami* vý,
 tak *F* to je hejkal, na to vemte *E* j' *Ami* ed.

R: U nás *C* hej, *F* hej, *C* hejkal straší v lese,
 jen ten, kdo něco snese, tam *D*₇ může v noci *G* jít,
 jeho *C* hej, *F* hej, *C* hejkání se nese,
 kaž' *F* dej se strachy *C* třese, k ohni *F* nesedne *C* me se,
 ne *F* boť za boudou v *C* lese zase *G* hejkal začal *C* výt. *E*

Ami Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,
Dmi ten může u nás *Ami* přespát, *F* až se *E* zastaví,
Ami nevystřčí špičku nosu ze dveří
Dmi a bude jásat, *Ami* že se dožil *E* rána ve *Ami* zdraví.
Dmi Jenom kalný *Ami* oči a *Dmi* rysy *Ami* ztrhaný,
F kalhoty si bude muset prát, *E*
Dmi a děs a hrůza v *Ami* hlase, jó, *Dmi* to mu *Ami* zůstane,
F až koktavě bude povídat, *E* že: *Ami*

R: ne *F* boť za boudou v *C* lese zase *G* hejkal začal *C* výt, hej!

Ami,C,G
F,Ami

Ten kdo nezná hukot vody lopatkama zvířený, |:jako já:|.

Kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený

Ať se na Hudsonský šífy najmout dá, Johoho

Ten kdo nepřekládal uhlí šíf když na mělčinu vjel, |:málo zná:|.

Ten kdo neměl tělo ztuhlý až se nočním chladem chvěl

Ať se na Hudsonský šífy najmout dá, Johoho

℞: Ahoj, páru tam hod'

ať do pekla se dříve dohrabem

Johoho, johoho

Ten kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků, |:jako já:|.

Ten kdo cejtí se bejt chlapem umí dělat rutyku

Ať se na Hudsonský šífy najmout dá, Johoho

Ten kdo má na bradě mlíko kdo se rumem neopil, |:málo zná:|

Kdo necejtil hrůzu z vody kde se málem utopil

Ať se na Hudsonský šífy najmout dá, Johoho

Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad, |:jako já:|

Kdo chce celý noci čuchat pekelnýho ohně smrad

Ať se na Hudsonský šífy najmout dá, Johoho

Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk kdo je sám,
 |:jako já:|

Kdo má srdce v správném místě, kdo je prostě prima kluk

Ať se na Hudsonský šífy najmout dá, Johoho

Zvláštní znamení touha

(Wabi Ryvola)

Z^{Ami}ase vidím za soumraku
n^{Dmi}a pozadí šedejch mraků
m^{E7}lčenlivej zástup kamar^{Ami}ádů,
siluety hor a stromů, st^{Dmi}arejch opuštěnejch lomů
bl^Gíží se s duněním vodop^Cádů.
T^Aáhnou krajinou strží a t^{Dmi}ůní,
m^Guži z Shakespearových sonet^Ců,
p^{Ami}ostavy divnejch tvarů a v^{Dmi}ůní,
př^{Ami}ízraky červ^{E7}enejch baret^{Ami}ů.

℞: Zvl^Cáštní znamení t^{Emi}ouha, l^{Ami}oukám prostřenej st^Eůl,
d^Fálka ruku ti p^{Dmi}odá, chleba a s^Aůl,
zvl^Cáštní znamení t^{Emi}ouha (woodcraft), v n^{Ami}ohách tisíce m^Eil,
^Fobzor kdo v očích n^{Dmi}emá, nic nepochop^Ail.

Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,

vichřice a sníh je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočíma našich hor a strání.
Táhnou krajinou podivný stíny,
muži z Shakespearových sonetů,
za nechtama smutek rodný hlíny,
přízraky červenejch baretů.

Ami
Dmi
E7 Ami
Dmi
G C
A Dmi
G C
Ami Dmi
Ami E7 Ami

Outsider Waltz

(Wabi Daněk)

D Dnes *G* ráno když bylo půl, při *Hmi* pravidelný hygieně,
Ami poklesl's hodně v ceně, když jsi *C* zahlíd svůj *D* zjev
Ami Už nejsi, co jsi *D7* býval, tu *G* tvář nespraví ti *Emi* masáž,
C marně se hochu *D7* kasáš, už nejsi *G* lev a velký *D7* šéf.

☛ *G* Máš svůj svět a *Emi* ten se ti hroučí, to *G* dávno znám, já *E7* prožil
to sám
Ami kráčíš *D7* dál a *Ami* cesta se *D7* kroučí, až *Ami7* potkáš nás *Hmi* na ní,
tak *D7* přidej se *G* k nám. *E*

☛ *A* Jsi *A* z vojny doma čtrnáct dnů a *C#mi* na radnici velká sláva,
Hmi to se ti holka vdává, cos jí *D* dva roky *E* psal.
Hmi Ulicí tiše *E7* krouží ten divnej *A* motiv z Lohen *F#mi* grina,
D není ta, bude *E7* jiná, dopisy *A* spal a jde se *E7* dál.

A Máš svůj svět a *F#mi* ten se ti hroučí, to *A* dávno znám, já *F#7* prožil to
sám
Hmi kráčíš *E7* dál a *Hmi* cesta se *E7* kroučí, až *Hmi7* potkáš nás *C#mi* na ní,
tak *E7* přidej se *A* k nám. *G*

C Za sebou máš třicet let a *Emi* zejtra ráno třetí stání
Dmi a nemáš ani zdání, jak to *F* potáhneš *G* dál.
Dmi Ten, komus' kdysi *G7* hrával, se *C* znenadání někam *Ami* ztratil,
F už nemáš čím bys *G7* platil, no tak se *C* sbal a šlapej *G7* dál.

C Máš svůj svět a *Ami* ten se ti hroučí, to *C* dávno znám, já *A7* prožil to
sám
Dmi kráčíš *G7* dál a *Dmi* cesta se *G7* kroučí, až *Dmi7* potkáš nás *Emi* na ní,
tak *G7* přidej se *C* k nám.

EMávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej **E**₇jen,
nic **A**nepomůže, že tu stojíš sama skoro celý **E**den,
tak jen si **H**₇mávej, mávej, **A**mávej, mávej a **E**dávej **A**sbo**E**hem.

Jó, Anemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
když **E**prásknu do kočáru a rukou zamávám
a **H**₇cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",
tak **E**tohle je to pravý, jó, **H**₇já už nechci **E**víc.

Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
a na jazyku noty a pod pažema sůl
a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
a žlutý pero žlůví, jó, to je život můj.

+ tak jen si **H**₇mávej, mávej,
Amávej, mávej a **E**dávej **A**sbo**E**hem.

C Dunění **F̂** kopyt večer **C** slýchávám,
údolím jarní **Emi** kurýr jede **E** k nám,
v peřej **Ami** ích řeka **G** zvoní a **F̂** jarem vítr **E₇** voní,
přijí **Ami** ždí jarní **G** kurýr, **F̂** dob **E₇** ře ho **Ami** znám,
Ví, celej **G** kraj to ví,
F̂ veze nám **G** jaro **F̂** v brašně **E₇** sedlo **Ami** vý.

Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
Já mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.

Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

Tak už mi má holka mává

(Hoboes)

P^{Emi}osledních p^Dár minut zb^Cejvá j^{Emi}en,
máš teplou dl^Daň, už se stm^Aív^{Emi}á,
těžký je ř^Díct, že se k^Cončí d^{Emi}en,
vlak posledn^Dí vagón m^Aív^Cá. **E**

R: T^Gak už mi má holka mává, ve vočích má slzy p^Fáliv^Dý,
ž^{Emi}ivot jde dál, to se st^Cává, j^A7á to v^D7ím,
t^Gak už mi má holka mává, výpravčí zelenou d^Fáv^Dá,
tak j^{Emi}ed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed', tak jed'.

Koleje jsou cejchem loučení,

holkám se ve vočích strádá,
smutek je šátek osamění,
co mužskejm na cestu mává.

Za zády zůstal mi pláč a smích

do tmy se můj vlak ted' řítí
zmizela holka jak loňskej sníh
a světla měst v dálce svítí.

Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,

stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.

Stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč,

tu kravatu co nosím, mi navlík soudce lynč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,

jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká

do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,

tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,

postavil bych malej dům na louce ukrytý.

Postavil bych malej dům, z vokna koukal ven,

chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben.

Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl prát,

nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.

Moh si někde v suchu tu svojí whisky pít,

nemusel si hochu na krku laso mít.

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,

do krku ti zůstane jen dirka mrňavá.

Jenom dirka mrňavá, k smrti jenom krok,

má to smutnej a whisky ani lok.

Ved' mě dál

(Pavel Bobek)

*C*Někde v dálce *Ami*cesty končí,
*G*každá prý však \widehat{F} cíl svůj *C*skrývá
 Někde v dálce *Ami*každá má svůj cíl
*G*ať je pár chvil dlouhá \widehat{F} nebo tisíc *C*mil

R: Ved' mě *C*dál, cesto *G*má,
 ved' mě *Ami*dál, vždyť i \widehat{F} já
 Tam kde *C*končíš, chtěl bych *G*dojít
 Ved' mě \widehat{F} dál, cesto *C*má

Chodím dlouho po všech cestách,
 všechny znám je, jen ta má mi zbývá
 Je jak dívky co jsem měl tak rád
 Plná žáru bývá, hned zas samý chlad

*Ami*Pak na *G*patník *C*poslední
 napíšu křídou \widehat{F} jméno své
 A pod *C*něj, že jsem *G*žil *C*hrozně *G*rád
*Ami*Písně své, co mi \widehat{B} v kapsách zbydou
 \widehat{F} Dám si bandou *C*cvrčků hrát
 A *G*půjdu spát, půjdu *G*₇spát

Country roads, take me home
 to the place, where I belong
 West Wirginia, country mamma
 Country roads, take me home

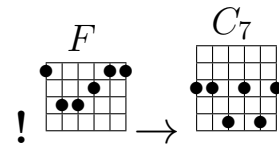
Pojď dál a zpívej

(Pavel Bobek)

G Píseň jak C pláč D v uších G mi zní
vchá C zí vždy D s tmou, G ty přicházíš s ní,
 D do mých C dveří tiše G vstoupí tvůj smích,
 C sám teď být byl D by D^+ hřích.

\mathfrak{R} : G Pojď dál a zpívej C a se mnou se dívej
 G jak stárne svět a my D stár D^+ nem s ním.
 G Mám stále rád, C co rád měl jsem dříve,
jen G teď možná D líp C už to vím.

Krásnou a zvláštní léta tě znám,
pojď dál a zhasni, já bydlím tu sám.
Jen málo, ale trápím se tím,
mám spoustu chyb, já to vím.

Lano, co nás k nebi poutá

(Traband)

Já \widehat{F} sedával v přístavu, \widehat{Gmi} popíjel kořalu, \widehat{F} s holkama $\widehat{C_7}$ laškoval
 A \widehat{F} bylo mi fuk, co je, \widehat{Gmi} hlavně když fajfka mi \widehat{F} dout $\widehat{C_7}$ ná
 Co \widehat{F} bylo už není, \widehat{Gmi} všechno mý jmění jsem $\widehat{A_7}$ dávno \widehat{Dmi} rozfofroval
 ☛ Jsme \widehat{F} silný jak silný je \widehat{Gmi} lano, co k nebi nás \widehat{F} pou $\widehat{C_7}$ tá \widehat{F}

Ale najednou zmatek, když vešel ten chlápek, na mou duši!

Objedná si drink a sedne si vedle do kouta

Pak se nakloní ke mně a povídá jemně: Matouši!

Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá

\widehat{F}	\widehat{Gmi}	\widehat{F}	C_7
\widehat{F}	\widehat{Gmi}	\widehat{F}	C_7
\widehat{F}	\widehat{Gmi}	$\widehat{A_7}$	\widehat{Dmi}
\widehat{F}	\widehat{Gmi}	\widehat{F}	C_7 \widehat{F}

Já povídám: Pane, odkud se známe? Esli se nemýlíte?

A co je vám do mě, starýho mrchožrouta?

On na to: Pojd', dej se na moji loď, má jméno Eternité

Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá

Dmi D₇

G Ty jeho slova se \widehat{Ami} zařízly do mě G jako bys břitvou D_7 šmik

G Jako když po ránu \widehat{Ami} vzbudí tě křik G kohou D_7 ta

Tak G povídám: Jdem! A \widehat{Ami} ještě ten den stal se H_7 ze mě námoř \widehat{Emi} ník

Jsme G silný jak silný je \widehat{Ami} lano, co k nebi nás G po D_7 u G tá

Tak zvedněme kotvy a napněme plachty, vítr začíná vát!

Černý myšlenky vymetme někam do kouta

Hudba ať hraje o dobytí ráje, teď není čeho se bát

Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá

Jsme silný jak silný je lano, co k nebi nás poutá

\widehat{Gmi} Kdysi a kdesi na širém moři

\widehat{B} vezl náš koráb do přístavu

\widehat{F} vzácný náklad, drahé zboží: D_7 zlato, šperky, koření, kávu

\widehat{Gmi} A jak to bejvá, zlej osud \widehat{B} mořský vlky nešetří

\widehat{F} Daleko od břehu uvízl koráb D_7 v úplném bezvětrí

\mathfrak{R} : \widehat{B} Nic dobrýho z toho nekouká \widehat{F}

když \widehat{Cmi} do plachet nám vítr nefouká \widehat{Gmi} , D_7

\widehat{Gmi} Hou, hou, samá voda \widehat{F} Hou, hou, samá voda

\widehat{Gmi} Hou, hou, samá voda D_7 Nepřihořívá \widehat{Gmi}

**Tak míjejí dny a míjejí týdny
a pořád jako na potvoru**

vlny se nehnou, moře je klidný a žádná země na obzoru
Námořníkům kručí v břiše, hlady přišli o rozum
Vrhají se přes palubu do tlamy žralokům

**Kormidelník v poledním žáru
oběsil se na stožáru**

a v podpalubí leží tam ožralej kapitán

Kompas je nanic, mapy jsou nanic, zbytečně se vesluje
když není nikdo, kdo by věřil, že ještě někam dopluje

Gmi
B
F D7
Gmi B
F D7

**Já jedinej zbyl na týhle lodi
a dobře vím, že na mně je**

dovézt náklad do přístavu až vítr znovu zavěje

Je zle, když dojde proviant, je zle, když přijdou kurděje

Ale běda, třikrát běda těm, co chybí naděje!

\mathfrak{R} : Hou, hou, samá voda, nepřihořívá 162

Černej pasažér

(Traband)

Mám Dmi kufr plnej přebytečnejch A krámů
a mapu zabalenou do plát Dmi na
Můj vlak však jede na opačnou A stranu
a moje jízdenka je dávno nepla Dmi tná

\widehat{F} \widehat{Dmi} \widehat{F} \widehat{Dmi}

Někde ve vzpomínkách stojí dům, ještě vidím, jak se kouří z komína
V tom domě prostřený stůl, tam já a moje rodina

Moje minulost se na mě šklebí a srdce bolí, když si vzpomenu
že stromy, který měly dorůst k nebi teď leží vyvrácený z kořenů

\mathfrak{R} : \mathfrak{R} Jsem černej \widehat{B} pasažér

\widehat{C} Nemám \widehat{F} cíl ani směr

Vežu se \widehat{B} načerno \widehat{C} životem a \widehat{F} nevím

Jsem černej \widehat{B} pasažér

\widehat{C} Nemám \widehat{F} cíl ani směr

Vežu se \widehat{B} odnikud \widehat{C} nikam a \widehat{A}_7 nevím, kde skončím

Mám to všechno na barevný fotce někdy z minulého století
Tu jedinou a pocit bezdomovce si nesu s sebou jako prokletí

Dmi A
Dmi
A
Dmi

\mathfrak{R} : Jsem černej pasažér ...

Mám kufr plnej přebytečnejch krámů a mapu zabalenou do plát
Můj vlak však jede na opačnou stranu a moje jízdenka je dávno neplatná

Sáro

(Traband)

*Ami*Sáro, *Emi*Sáro, \widehat{F} v noci se mi *C* zdálo
že \widehat{F} tři andělové *C* Boží k nám \widehat{F} přišli na o *G* běd
*Ami*Sáro, *Emi*Sáro, jak \widehat{F} moc a nebo *C* málo
mi \widehat{F} chybí abych *C* tvojí duš \widehat{F} i mohl ro *G* zumět?

Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích
A z prohraných válek se vojska domů vrací
Však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich + **R**:

Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně a pak mává na pozdrav
A srdcová dáma má v každé ruce růže
Tak snadno poplést může sto urozených hlav + **R** hore:

Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék + **R** hore:

Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci ve tvých zahradách
A já – potulný kejklíř, co svázali mu ruce
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah + **R**:

*Ami*Sáro, *Emi*Sáro, \widehat{F} pomalu a *C* líně
 \widehat{F} s hlavou na tvém *C* klíně \widehat{F} chci se probou *G* zet
 \widehat{F} Sáro, Sáro, *C* Sáro, \widehat{F} rosa padá *C* ráno
a \widehat{F} v poledne už *C* možná \widehat{F} bude jiný *G* svět
 \widehat{F} Sáro, *C* Sáro, \widehat{F} vstávej, milá *C* Sáro!
 \widehat{F} Andělé k nám *Dmi* přišli na o *Cmaj*₁₆₄ bĕd

Krasojezdkyně

(Traband)

$F^\#mi$ Přijel jsem D na chvíli E pozdravit $\widehat{C}_7^\#$ přátele

$F^\#mi$ Po hospodách D vést silácké E řeči $\widehat{C}_7^\#$

$F^\#mi$ Představení D skončilo, E zítra je $\widehat{C}_7^\#$ neděle

$F^\#mi$ Odplouvám $\widehat{C}_7^\#$ do bezpečí $F^\#mi$ čí

Bolestí jednoho je druhého štěstí
Co nelze vyslovit, to voní po neřesti

R: Krasojezdkyně, sestro akrobatů
Lotova dcero oděná do šarlatu
Kdo smí se dotknout lemu od tvých šatů?
Jsem na cestě a toužím po návratu

Čas je šarlatán a věci sotva změní
Tahleta zastávka byla jen na znamení
Naše cesty už se asi těžko skříží
Hledám tě v Babylóně, a ty jsi v Paříži

$F^\#miDEC\widehat{C}_7^\#$
$F^\#miDEC\widehat{C}_7^\#$
$F^\#miDEC\widehat{C}_7^\#$
$F^\#mi\widehat{C}_7^\#F^\#mi$

R: Krasojezdkyně, sestro akrobatů
Lotova dcero oděná do šarlatu
Kdo smí se dotknout lemu od tvých šatů?
Jsem na cestě a toužím po návratu

Bitva o Karlův most

(Framus 5)

C Má vlasy *G* dlouhý do pů *C* l pasu,
C k turistům j *F̂* istou náklonn *C* ost,
C barokní s *G* ochy v letním j *C* asu
C sedí tu j *F̂* ako hejno v *C* os.

/: *Ami* Má vlasy d *Emi* o pasu a j *F̂* en tak pro rad *C* ost,
C nabízí *G* ortel nebo sp *C* (*F̂*) ásu, :|v bitvě o Karlův m *C* ost.
Emi To pro teb *F̂* e král Karel Čtv *C* rtý,
F̂ má l *Emi* ásko vlasat *Dmi* á,
/: *G* dáv *C* al do malty žl *F̂* outek
a mrhal *Dmi* úsilím a pr *C* uty z *F̂* e zlat *C* a. :|

Má vlasy dlouhý do půl pasu,
svůj bledej šampónovej chvost
a svádí právě toho času
bitvu o Karlův most.

/: *Ami* Má v očích m *Emi* uškety, děla a č *F̂* eká na Švéd *C* a,
C klíč k *G* e zbrojnici t *F̂* ěla až na Kampě mu d *C* á. :|

℞: To pro tebe král Karel Čtvrtý, ...

Máš vlasy dlouhý do půl pasu,
tvou svatou válku vidí most,
barokní sochy v letním jasu
a Němců kolem jako vos.

Ami Máš vlasy d *Emi* o pasu a j *F̂* en tak pro rad *C* ost
C nabízíš *G* ortel nebo sp *F̂* ásu 3x *F̂* v bitvě o Karlův m *C* ost *C* .

Odjezd

(Michal Prokop)

\widehat{F} Nejsm C šťasten nejsm Dmi zoufalý
bylo to C jiné \widehat{B} než lze předví \widehat{F} dat
nosiči kuf C rů, kteří Dmi volali
poslední C vagón \widehat{B} bral jej líný \widehat{F} spád

\mathfrak{R} : \widehat{F} Lenivý C strašný spád mé \widehat{B} slavné řeky \widehat{F} Jihu
 \widehat{F} lenivý C strašný spád mé \widehat{B} slavné řeky \widehat{F} Jihu
 \widehat{F} necítím C nic a Dmi cítím nic jak \widehat{B} tíhu
 \widehat{F} železných C kotoučů výhybek Dmi na trati
po které C odplouvá, po které \widehat{B} odplouvá, co mělo zůsta \widehat{F} ti

Nejsm klidný jen mé vědomí
chvěje se horkem z nástupištních střech
nejhorší láska která nezlomí
jenom tu je a jenom čítá dech

$\widehat{F}CDmi$
$C\widehat{B}\widehat{F}$
$CDmi$
$C\widehat{B}\widehat{F}$

Lenivý volný dech těch úst která tu zbyla
lenivý volný dech těch úst která tu zbyla
co ještě dál a bílá černá bílá
vývěsky nádraží ukazující kam
odcházím z nádraží, odcházím z nádraží, .. a nejdu – zanikám

\mathfrak{R} : Lenivý strašný spád mé slavné řeky Jihu...

Lenivý volný dech těch úst která tu zbyla
lenivý volný dech těch úst která tu zbyla
co ještě dál a bílá černá bílá
jak je to dávno už dávno jak bahno dna
co od té doby pak, co od té doby pak, .. ach je jen náhoda

$\widehat{F}C\widehat{B}\widehat{F}$
$\widehat{F}C\widehat{B}\widehat{F}$
$\widehat{F}CDmi\widehat{B}$
$\widehat{F}CDmi$
$C\widehat{B}\widehat{F}$

Blues o spolykaných slovech

(Michal Prokop)

A Jasně, že ti dlužím spoustu **D** hezkejch slov

A Se mnou děvče nemáš na ně **G** kliku **D**

A Dávno už je umím všechny **D** nazpaměť

Cmaj7 Jenomže mi vážnou na **D** jazyku

A D
A G D
A D
Cmaj D

Takový ty slova jako čmeláčci

Huňatý a milý s kapkou medu

Stokrát ti je v duchu šeptám do ucha

Ale znáš mě řečnit nedovedu

R: ♯ **Emi** Tak mi promiň, děvče, však to **D** napravím

A Můj ty smutku, já si dám tu **Emi** práci

F#mi Vyklopím je všechny aspoň **Cmaj7** naposled

D Až si pro mě **Emi** přijdou

D Až si pro mě **Emi** přijdou **D** Až si pro mě **Emi** přijdou **Funeb** **A** ráci

Karavana mraků

(Karel Kryl)

D Slunce je zlatou skobou *Hmi* na vobloze přibitý,
G pod sluncem *A* sedlo kožeDný, *A7D* pod sedlem kůň, pod koněm *Hmi* moje
 boty rozbitý
G a starý *A* ruce sedře *D* ný.

R: *D7* Dopředu *G* jít s tou *A* karavanou *Hmi* mraků,
 schovat svou *G* pleš pod *A* stetson děra *Hmi* vý,
 |:jen kousek *Emi* jít, jen *A7* chvíli, *Hmi* do soumra *Emi* ku,
 až tam, kde *Hmi* svítí město, *F#* město běla *Hmi* vý. *A7Hmi* :|

Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
 v tom městě nikdo nezdraví,
 šerif i soudce – gangsteři, voba řádně zvolený,
 a lidi strachem nezdravý.

Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
 a zákon džungle panuje,
 provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
 a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je řád a pro každého práce,
 buď ještě rád, když huba voněmí,
 |:může tě hrát, že nejsi na voprátce
 nebo že neležíš pár inchů pod zemí.:|

1. sloka ...

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
 kde tichej dům a pušky rezaví,
 |:orat a sít od rána do soumraku
 a nechat zapomenout srdce bolavý. :|

Píseň neznámého vojína

()

Recitativ: Zpráva z tisku: „Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína.“ A co na to Neznámý vojín?

V *Ami* čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzantém,
černá saka a žena hrdiny pod paží s aman *Ami* tem, *E7*
Ami kytky v dlaních a pásy smuteční civí tu před *E7* branou,
ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehra *Ami* nou.

Co tady *F* čumíte? Vlezte mi *G* někam!
Copak si *Ami* myslíte, že na to *G* čekám?
Co tady *Ami* civíte? Táhněte *G7* domů!
Ami Pomníky stavíte, *F* prosím vás, *E7* komu? *Ami*, *E*

Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet,
pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.

Co tady čumíte? Zkoušíte vzdechnout,
copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?
Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?
Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!

Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
ježto s těmi, co střílej' po sobě vůbec nic nemají,
mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.

Kolik vám platějí za tenhle nápad?
Táhněte raději s děvkama chrápat!
Co mi to *Ami* říkáte? Že šel bych *G* zas? *G7* Rád?
Ami Odpověď čekáte? *F* Nasrat, jo, *E* nasrat! *Ami*, *Ami* ₆

Král a klaun

(Karel Kryl)

*D*Král *C* do boje *G*táh' *C*, *G* do *C* veliké *G*dálky *C*, *G*
a s *C* ním do té *G*války *D*₇jel na mezku *G*klaun,
D než *C* hledí si *G*stáh' *C*, *G* tak z *C* výrazu *G*tváře, *C*
GC bys nepoznal *G*lháře, *D*₇co zakrývá *G*strach.

R: *D*₇Tiše šeptal při té hrůze:

G „Inter arma silent musae,“

A místo zvonku cinkal brněním *D*₇, *C*, *D*₇,

Král *C* do boje *G*táh' *C*, *G*, do *C* veliké *G*dálky,

C, *GC* a s ním do té *G*války

*D*₇jel na mezku *G*klaun *H*, *C*, *G*, *A*₇.

Král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice páčil a dobýval měst,
klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
jak smývali v páře prach z rukou a krev.
Tiše šeptal při té hrůze: Inter arma silent musae
místo loutny držel v ruce meč,
král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice páčil a dobýval měst.

Král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,
když v noci byl klid, tak oklamal strážce
a, nemaje páže, sám burcoval lid.
Všude křičel do té hrůzy ve válce že mlčí Múzy
muži by však mlčet neměli,
král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.

Král do boje táh', a v červácích vlídných
zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun,
když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
klaun tušení neměl jak zahynul král:
kdekdo křičel při té hrůze:
„Inter arma silent musae,“
krále z toho strachu trefil šlak,
klaun tiše se smál a zem žila dále
a neměla krále, klaun na loutnu hrál,
*D*₇klaun na loutnu *G*hrál,
*D*₇klaun na loutnu *G*hrál ...

Podívám se zblízka

(Marsyas)

Ami Svět je víc než záhadný, *Emi* píšou v novinách,
Ami tohle číst je zábavný, *Emi* klid se mění v strach.

\widehat{F} Podívám se G zblízka *Ami*

Kolem Země pluje svět, připomíná tér,
čtvrtý rozměr bránou je, zmatek černejch děr.

\widehat{F} Podívám se G zblízka. C

\Re : C Ptám se, G kde svítá, \widehat{F} kde mám bílý C ráj

Prázdná místa Dmi glóbus má žár, chlad a C sníh

Prázdná místa Dmi glóbus má žár, chlad a \widehat{F} sníh G , \widehat{F} , G , *Ami*

Lehce šálek uchopím, otisk prstů tvých,
že se pozná, kdo z něj pil, vyvolává smích.

Podívám se zblízka.

Možná zjistím z otisků, bytost nevinou,
nebo holku z notýsků, marnou, lacinou.

Podívám se zblízka.

Šíp lásky slétá, den dřív píchne stín,

plná náruč, plný klín, týdnů a dní,

plná náruč, plný klín, týdnů a dní.

Otvírám ti v přízemí nedobytou věž,
v zakázaném území dělej si, co chceš.

Podívej se zblízka.

Nese nůši rozpaků, bloudí po stěnách,
vstoupí s vůní tabáku, zvolna ztrácí nach.

Podívám se zblízka.

\Re : Šíp lásky slétá...

Marsyas a Apollón

(Marsyas)

D Ta krásná dívka, *Emi* co se bojí o *A* svoji krásu
D Athéna *Emi* jméno má *G* za starých *D* dávných časů
D Odhodí flétnu, *Emi* hrát nejde s *A* nehybnou tváří
D Ten, kdo ji *Emi* najde dřív, *G* tomu se *D* přání zmaří *D*

R: *Hmi* Taky Marsyas *A* mámen flétnou *Hmi* věří, že *G* musí přetnout
|: *D* jedno pravidlo, *Emi* sázku a *G* hrát *D* líp *A* než *D* bůh :|

Bláznivý nápad, snad nejvyšš Marsyas míří
Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří
Král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá
O život soupeří, jen jeden vítěz bývá

R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout
|: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|

Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen
Prohrál a zápolí podveden vůlí krále
Sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno
Satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou

R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit
|: Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh:|

Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu
Dárkyně moudrosti za starých dávných časů
Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása
Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása

R: Dy dy dy

Solnej sloup

(Petr Kalandra)

C Kdysi jsem tě vídal vohoze *Dmi* nou fajn
Emi šla jsi pyšně jako *F* krásná laň, *G* je to tak...
C myslela jsi, že ti všechno *Dmi* patří
Emi a smála jsi se do *F* všech *G* stran
F tvým životem byl *G* jenom flirt
F a všechno byl jen *G* povedenej žert
F všichni *Emi* muži *Dmi* chtěli tě *C* mít
F každej *Emi* chtěl jen s *Dmi* tebou *C* být
Dmi ale najednou musíš pochopit, *F* co je to za *G* potíž

Ted' už to *C* viš *F*, *G*, ted' už to *C* viš *F*, *G*
co je to sama *C* být *F*, *G*, mít na ulici *C* byt *F*, *G*
nemoct se ani *C* hnout *F*, *G*, stát jako solnej *C* sloup *F*, *G*
(like a rolling *C* stone... *F*, *G*)

C Kdysi jsi chodila do školy – all right, *Dmi* miss lonely
a *Emi* tak jsi mohla znát jen *F* jak je to snadný *G* žít
C ale tak bejt bez domova *Dmi* sám
to *Emi* tě v ní nikdo z tvejh učitelů *F* nemoh *G* naučit
F divila ses jen jak *G* tuláci *F* můžou sami bez domova *G* být
F a najednou *Emi* musíš s *Dmi* nima *C* žít
F kdo ti to *Emi* moh líp *Dmi* vysvětlit
C jenže *Dmi* kdo vyplní prázdnotu v očích tvých
a *F* káže ti, kde nalézá se *G* zdviž +*R*:

C Všichni se snažili *Dmi* jen tě pobavit
a *Emi* toužili stát se *F* loutkou v rukou *G* tvých
C ale neviděla jsi jak *Dmi* zraňuješ
Emi když za lásku dáváš jen *F* svůj přezírajej *G* smích
F jezdila jsi ve skvělým bouráku, *G* kterej řídil diplomat
F to bylo něco jinýho *G* než v chladu pod stromama stát
F ale jak ti bylo *Emi* toho rána, *Dmi* když přestala jsi se *C* smát
F když nechal ti jen *Emi* trochu peněz
Dmi a lístek v cizí řeči na rozloučenou *C* snad
Dmi když neměla jsi co dát, tak *F* sebral se a šel *G* pryč +*R*:

C Princezničko zklamaná, *Dmi* všichni lidi *Emi* pijou a pijou,
F nic si z toho *G* nedělej
C máš ještě spoustu *Dmi* krásnejch dárků, *Emi*
tak vem ten zlatej prstýnek *F* nebo ty hodinky a *G* někomu to střel
F a buď už jednou trochu *G* veselejší

F je tolik, tolik cizineců v *G* zemi zdejší

Dětské šaty

(Petr Kalandra)

Emi Setři si *C* tvář *D* a slzí *G* pár
Emi a řekni *C* co ti na tom *D* zále *G* ží
Emi dnes přišla chví *C* le a *D* mě se zdá, *G*
Emi že dětské šaty jsou ti *G* přítěží
C čas je odnáší *G*

GCDGEmiCDG

Šli jsme loukou, šli jsme strání
a dětství odletělo bůhví kam
má pestrost křídel a dívčích přání
a nebo jako kytká uvadá
v nočních zahradách
a nebo jako kytká uvadá
v nočních zahradách

Emi Dětství odletělo *D* bůhví *Emi* kam
Emi zpátky nevrátí se, *D* já ho *Emi* znám
Dětství odletělo bůhví kam
zpátky nevrátí se, já ho znám
C nevěř pohádkám *G*

Slunce a déšť

(Marsyas)

AVčera ráno mi **G**řekli, žes **D**jela někam **A**ven
ať už ti **E**víckrát nevo**G**lám
Avstával jsem po **G**zdě a **D**viděl ten **A**den
a vůbec ne**E**vím, kde tě **G**hledat mám

DÓ, **F#mi** já tě **E**znám, znám tvůj **A**sen
kde se často střídá déšť se sluncem
jednou temný jindy bleděmodrý len
a **G**já ti říkám vše si **A**vem

Podívej se na mě dolů vím, že vždycky pro mě radu máš
a nechytej se za hlavu, proč naříkáš
Dělám všechno co můžu, ty můj čas v rukou máš
tak proč na mě se vším tolik pospícháš

Chodím svou dlouhou myslí, zády otočen k vám
a říkám, co mi napadne a taky co z toho mám
teď tady stojím a blues v rukou mám
blues je dvanáct taktů, který vždycky spočítám

Ó, já tě znám, znám tvůj sen
a taky to blues, to je déšť se sluncem
a duhu, kterou spolu projdem ven
a všechny její barvy, ty si vem

a vlastně všechno co chceš to si vem
všechno, všechno, všechno si vem

Severní vítr

C,Ami,F,C

(Svěrák, Uhlíř)

Jdu s děravou patou,

mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Hlava mě pálí a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.
Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mně psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý,
počítej láska má s tím,
k nohám ti dám zlaté pruty,
nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem

a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu a slyší že kopu
a stloukám si dřevěnej kříž. Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář.

Není nutno

(z filmu Tři veteráni)

ANení nutno, není nutno, aby bylo přímo vese **Hmi**lo,
E7 hlavně nesmí býti smutno, natož aby se breče **A**lo. **E**

Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

R: Nemít **F#mi**prachy – **A**nevadí, nemít **F#mi**srdce – **A**vadí,
zažít **F#mi**krachy – **A**nevadí, zažít **F#mi**nudu – **D**to va **E**dí.

Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.

Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.

Lásko má já stůňu

(Filmová muzika)

Ami Já, ač spánek mám *Emi* bezesný,
mně *D* včera *E7* sen se *Ami* zdál.

Ami I když dávno *Emi* nejsem s ním,
mně *D* navští *E* vil sám *F* král.

Řekl: *C* lásko má, já *G* stůňu,
svoji *Dmi* pýchu, já jen *Ami* hrál.

Kvůli *C7* vám se vzdávám *F* trůnu,
kleno *C* tů i *G* kate *E* drál. *E7*

Ač den mám jindy poklidný,
dnes nevím, kudy kam.

Trápí mě sen ošidný
a trápí mě král sám.

3x Řekl: lásko má, já stůňu,
svoji pýchu, já jen hrál.

Kvůli vám se vzdávám trůnu,
kleno *C* tů i *G7* kate *C* drál. *G7*

C Ami, F Ami
F Emi, F G7

Chodili spolu z čisté lásky

a sedmnáct jim bylo let
a do té lásky bez nadsázky
se vešel celý širý svět.
Ten svět v nich ale viděl pásy,
a jak by mohl nevidět.
Vždyť horovali pro texasky
a sedmnáct jim bylo let.

A v jedné zvláště slabé chvíli,

za noci plné úkladů,
ti dva se spolu oženili
bez požehnání úradů.
Ať vám to je či není milé,
měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé,
jestli vám o to bude stát.

Ať vám to je či není milé,

měla ho ráda, měl ji rád.
A bylo by moc pošetilé,
pro život hledat jízdní řád.
Tak jeden mladík s jednou slečnou,
se spolu octli na trati.
Kéž dojedou až na konečnou,
kéž na trati se neztratí,
kéž na trati se neztratí.

Do věží

(Jiří Štaidl, Karel Svoboda)

C C7 F Dmi G7 C

G C

Prozrad' mi můj pane vážený,
kampak vedou dveře zamčený,
kudy kráčí tajně ten, kdo je láskou popleten.

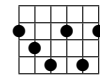
Prozrad' mi můj pane ctihodný,
proč je tvůj hrad k lásce nevhodný
a kam skrývá vyznání, kdo se lásce nebrání.

℞: Asi do věží asi do věží asi do věží asi do věží.

Prozrad' mi můj pane šlechetný,
kudy vedou dveře záletný,
kde se schází potají, ti co láskou roztají.

Já ti za to potom prozradím,
jak se struny v ženě naladí,
za to chtěl bych pouze znát,
kam se skrývá, kdo má rád.

Cdim

Život je jen náhoda

(V&W&J)

\widehat{G} Proč že se mi každou \widehat{B} noc o tom jen zdá \widehat{G} ,
o tom jen E zdá,

jak v A_7 mém životě vyšla G má tak D_7 šťastná
a G krás Emi ná Ami hvěz D_7 da.

\widehat{G} Proč že se mi každou \widehat{B} noc o tom jen zdá, \widehat{G} že ta hvězda E
mi A_7 dá to štěstí, o ně G mž se D_7 mi ve dne G nezdá
 Hmi Zdání E klame, Hmi mimo E každý sen,
který D v noci mí A_7 váme, zaže D ne C přiš D_7 tí den.

☛ \widehat{G} Život je jen \widehat{C}_7 náhoda,

\widehat{G} jednou jsi dole jednou \widehat{G}_7 nahoře,

\widehat{C} život plyne, $\widehat{C}mi$ jak voda a \widehat{G} smrt je \widehat{D}_7 jako mo \widehat{G} ře.

Každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později.

Kdo v životě miluje ať neztrácí naději.

☛ C Až uvidíš v C_7 životě G zázraky,

kte C ré jenom C_7 láska u G mí.

A_7 Zlaté ryby vyletí nad mraky, D pak po - ro Emi - zu $Ddim$ ³ - D_7 mí.

\widehat{G} Že je život \widehat{C}_7 jak voda, \widehat{C} kterou láska ve víno \widehat{G}_7 promění,

\widehat{C} Láska že je $Cdim$ náhoda a \widehat{G} bez ní \widehat{D}_7 štěstí není \widehat{G} .

Děti z Pirea

(Milan Chladil)

A E A

℞:A E D A

AKaždého jit^Era z toho přístavu
Avyplují bárky a lodi do moři

a slunce kulaté jak míč s každým úsvitem
z dálky se z hlubin vynoří
Jen děti z Pirea se po břehu loudají,
moře jim nohy omývá
ty modré nedozírné dálky je lákají víc
nežli země šedivá

℞: Co moře zpívá pod křídly kormoránů
o tom se zdává k ránu všem dětem z Pirea
Však každý mívá své jedno velké přání
sní o něm za svítání,jak děti z Pirea

**Každého večera se k přístavu
od moře bárky a lodi vracejí**

a čluny připlouvají s nákladem ryb
starých lásek a nových nadějí
jen děti z Pirea už nejsou tu na břehu ,
dávno už museli jít spát
a budou do ranního úsvitu snít
o tom všem o čem snili tolikrát

C Světýlka G₇ svíček a jedno G jediný C přání:

jen tak dál, \widehat{FCGCGC} jen tak dál,
v pokoře písnička najednou hlavu nám sklání,
jen tak dál, jen tak dál,
 G ještě v nás zůstala C víra a cit,
 \widehat{F} ještě se umíme C za ruce G vzít,
nezasnou světýlka, když prostě nebudem chtít,
jen tak dál, jen tak dál,
jen tak dál, jen tak dál.

Vítr nám pohladil vlajku, a jak by chtěl říct:

jen tak dál, jen tak dál,
nevadí, málo je spánku, však zpívá se víc,
jen tak dál, jen tak dál,
s drátěnou košilí pěšáci jdou,
co letadlem do ráje nedolétnou,
řeknou si „ahoj“ a určitě dají si tón,
jen tak dál, jen tak dál,
jen tak dál, jen tak dál.

Kdo bez řeči nabídnul celtu, když začalo lejt,

jen tak dál, jen tak dál,
ten lásku sel po lidech, a na to netřeba glejt,
jen tak dál, jen tak dál,
za Terezou do města bez okenic
vydal se Toulavej, co zbejvá víc,
tak, jak tu sedíme, zkusíme potichu říct:
jen tak dál, jen tak dál,

Ami Někdo z vás, kdo *G* chutnal dálku,
jeden z *Ami* těch, co rozu *E* měj',
ať vám poví *Ami*, proč mi ří *G* kaj',
proč mi *F* říkaj' Toulavej. *Ami*

Kdo mě zná a v sále sedí,
kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den,
tomu zpívá Toulavej.

R: *F* Sobotní ráno mě *G* neuvidí
u cesty s klukama stát, *C*
F na půdě celta se pra *G* chem stydí
F a starý songy jsem *G* zapomněl hrát,
zapomněl hrát. *Ami*

Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše „umí“, kterou splácí Toulavej.

Každej měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej',
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

Vím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou, řeknou: vítej, Toulavej.

Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívat jeden blázen – Toulavej.

R: Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

Nedej se opít vzduchem léta,

když s větrem vůni roznáší,
obláček v oblak slunce vplétá,
zprávu nám listí přináší.

Tu zprávu lesům, vodám, stráním,

jak mají létu sbohem dát,
všem dobrým lidem aspoň přání,
nechat si jen o létu zdát.

Já malíř Podzim jsem tu zpátky, ty malíř Podzim jseš tu zpátky,

v korunách stromů plátno mám, v korunách stromů plátno máš,
já musím spěchat, čas mám krátký, ty musíš spěchat, čas máš krátký,
než řekne Zima: „jsem tu pán“, než řekne Zima: „Jsem tu pán“.

„Jsem tu pán“, řekne Zima bílá, „jsem tu pán“, řekne Zima bílá,

konec je s malováním tvým, konec je s malováním mým,
z barev tvých jenom špína zbývá, z mých barev jenom špína zbývá,
tvé plátno sněhem rozpíjím, mé plátno sněhem rozpíjíš.

Ami Kolikrát jsem minul
tuhletu výlohu *G*s panáčkem od sazí.

Dmi Nikdy jsem nepřišel na to, co znamená *Ami* „Ztráty a nále^{*E*}zy“.

Ami Když dneska pomyslím na ta dvě slovíčka, *G* trochu mně zamrazí.

Dmi Vždyť i v mém životě hrají hlavní roli *Ami* „Ztráty a nále^{*E*}zy“.

R: A tak ať *Ami* hledám, či nehle^{*F*} dám,
staré *G* ztrácím, nové nalé^{*C*}zám,

něco *Ami* mám a pak ne^{*F*} mám
zase *E* nic. *E*₇

Říká *Ami* jí, že je jen ^{*F*}klam
úsměv *G* čarokrásných *C* dam,

stále *Ami* ztrácím a nalé^{*F*}zám,
někdy *E* málo a někdy *E*₇ víc.

**Najít můžeš černé peklo
a ztratit zas nejmodřejší nebe.**

Vždycky však pamatuj: na „Ztráty-nálezy“ nechod' hledat sebe.
Až jednou uvidíš, že nemáš vůbec nic, neztrácej naději.

Vždyť kdo hledá – najde, a tak znovu hledat začínej raději.

R: Jednou ten koloběh poznáš,
že staré ztrácíš, nové nalézáš,
něco máš a pak nemáš
zase nic.

Proto včerejšek dnes zmaž,
málo vezmeš a snad více dáš,
stále ztrácíš a nalézáš,
někdy málo a někdy víc.

Co dál k tomu říct?

Je *Ami* půlnoc nádherná *G* spí i lucerna,
 \widehat{F} tys mě opustil *E₇* ospalou
Z *Ami* hloubi zahrady *G₇* cítím úklady
s \widehat{F} píšťalou *E₇* někdo sem *Ami* kráčí.

R:

C Hrál náramě *G* krásně a na mě \widehat{F} tíha podivná *E₇* doléhá.
C Hrál náramě, *G* zná mě nezná mě,
 \widehat{F} něha a *E₇* hudba až k *Ami* pláči.

S^C álem zn^Gí p^F otlesk posledn^Cí,
j^F eště chvíli m^Cáš proč se sm^Gát,
sb^Círáš z n^Gěj vš^F echno nevšedn^Cí,
i kd^F yž ti předtím zn^Cěl už tisíckr^Gát.

Slábne smích i reflektorů zář,

končí další den úklonou,
skládáš cajk, obracíš kalendář
za zaprášenou oponou.

***Ami* A pak zavřou krám a jseš v autě sám,**

st^Gále dál štych do očí sv^{Ami}ítí
a z rádia zas slyšíš vlastní hlas,
n^Ga na na *Ami ... G, Ami, G*

Ráno spíš, jas oken zářících,

vůni černé kávy si dát,
závidíš všem lidem v ulicích,
na chvíli jdeš na domov si hrát.

R: A zas jedeš dál, vstoupíš na portál,
kdopak ví, kolikrátš' tu zpíval,
pak přijde tvůj čas, slyšíš vlastní hlas,
na na na ...

D Je tam brána zdobená, cestu oteví **Emi** rá,
zahradu zele **C** nou **G** všechno připomíná **D**.

Jako dým závoju mlhou upředemých,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.

Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.

Kolik chceš tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh.

Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přejdou do ticha zas.

Světlo připomíná rána slunečných dnů,
v zahradě zelený, v zahradě beze snů.

Uprostřed závratí sluncem prosvícených
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Ten den, co vítr listí z města svál,

můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj, že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.

Já z dálky viděl město v slunci stát

a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát:
Proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulicích auta, jinak nic?

Do prázdných beden zotvíranejch aut

zaznívá odněkud něžnej tón flaut
a v závějích starýho papíru
válej se černý klapky z klavírů.

Tak loudám se tím hrozným městem sám

a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
A osamělý město mlčí.

Mississippi blues

()

Ami Říkali mu Charlie a *Dmi* jako malej kluk
Ami kalhoty si *G* o plot roztr *Ami* hal,
Ami říkali mu Charlie a *Dmi* byl to Toma vnuk,
Ami na plácku rád *G* košíkovou *Ami* hrál.
C Křídou kreslil po ohradách *F* plány dětskejch snů,
Dmi až mu jednou ze tmy řekli, *E7* konec je tvejch dnů,
Ami někdo střelil ze zadu a *Dmi* vrub do pažby vryl,
nikdo *Ami* neplakal a *G* nikdo nepro *Ami* sil.

R: Missi *C* ssippi, Missi *Ami* ssippi, *F* černý tělo *G* nese říční *C* proud,
Missi *C* ssippi, Missi *Ami* ssippi, *F* po ní bude *G* jeho duše *C* plout. *Ami*

Říkali mu Charlie a jako každej kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát,

v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i policajtům smát.

Od malička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří, co sám může mít,
že si do něj někdo střelí, jak do hejna hus,
netušil a neví, řeka zpívá blues.

<i>Ami Dmi</i>
<i>Ami G Dmi</i>
<i>Ami G Dmi</i>
<i>C F Dmi E7</i>
<i>Ami Dmi Ami G Ami</i>

Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,

chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus, jako slepý na kolejích stál.
Nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhý klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí, kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

Řekni, kde ty kytky jsou

()

C Řekni, kde ty *Ami* kytky jsou,

F co se s nima **G** mohlo stát,

C řekni, kde ty *Ami* kytky jsou, *Dmi* kde mohou **G** být,

C dívky je tu *Ami* během dne *D7* otrhaly **G** do jedné,

kdo **F** to kdy **C** pochopí, kdo *Dmi* to kdy **G** pochopí **C**?

Řekni, kde ty dívky jsou,

co se s nima mohlo stát,

řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,

muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,

kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Řekni, kde ti muži jsou,

co se s nima mohlo stát,

řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,

muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,

kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

A kde jsou ti vojáci,

co se s nima mohlo stát,

a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,

řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,

kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Nad stádem koní

(Buty)

DNad stádem **A**koní

Emi podkovy **G** zvoní,

zvoní **D** černý vůz **A** vlečou

Emi a slzy **G** tečou

a já vo **D** lám:

Tak neplač můj kamaráde

náhoda je blbec když krade

Je D tuhý jak **A**veka

a řeka ho zpla **Emi** ví

Máme ho **G** rádi

☛ No tak **C** co, (no) tak **G** co, (no) tak **A** co

Vždycky si přál až bude popel

i s kytarou, hou. Vodou ať plavou

jen žádný hotel s křížkem nad hlavou

Až najdeš místo kde je ten pramen.

A kámen co praská. Budeš mít jisto

Patří sem popel a každá láska

No tak co, (no) tak co, (no) tak co

D A

Emi G D

C G A

Nad stádem koní podkovy zvoní zvoní

černý vůz vlečou a slzy tečou

a já šeptám Vysyp ten popel kamaráde

do bílé vody vody Vyhasnul kotel

a Náhoda je Štěstí od **G** podkovy

Vysyp ten D popel / Heja hejD A Emi G D

kamaráde / Heja hej

do bílé vody vody / Heja hej

Vyhasnul kotel / Heja hej

a Náhoda je / Heja hej

Štěstí od podkovy / Heja hej

Ami Vlny moře *E* bouří, větry *Ami* dují,
 lod' *Dmi* unáší *Ami* v dál *E*,
Ami američtí *E* námořníci *Ami* plují
 na *Dmi* Quadalca *E* nal.
Ami Harmonika *E* tesknou *Ami* píseň zpívá
 do *Dmi* přívitu *Ami* hvězd,
 a *Dmi* jak píseň zní,
Ami mnohý z nich to ví,
E že se možná nevrá *A* tí.

R: ♯ → *A* Krásná Mere *C#mi* dith, ty *D* víš, kdo jel se *A* bít,
 kdo *E* plul na kříž *A* ní *F#mi* ku
Hmi na *E* Quadalca *A* nal. *E*
A Krásná Mere *C#mi* dith, přijď *D* se pomod *A* lit za *E* ty, *A*
F#mi jež *Hmi* nevrátil *E* nám *A* Quadalcanal.
E Jak tam pod palmami pad'
A ten, který tě měl tak *D* rá- *C#mi* ád.
A Krásná Mere *C#mi* dith, *D* až zas budeš *A* snít,
 ne *E* zapomeň *A* ní *F#mi* kdy
Hmi na *E* Quadalca *A* nal.

<i>A</i>	<i>Cmi#</i>	<i>D</i>	<i>A</i>
<i>E</i>	<i>A</i>	<i>Fmi#</i>	
<i>Hmi</i>	<i>E</i>	<i>A</i>	<i>E</i>
-opak-			
<i>E</i>			
<i>A</i>	<i>D</i>	<i>Cmi#</i>	
<i>A</i>	<i>Cmi#</i>	<i>D</i>	<i>A</i>
<i>E</i>	<i>A</i>	<i>Fmi#</i>	
<i>Hmi</i>	<i>E</i>	<i>A</i>	

V širém moři na ostrůvku malém,
 o kterém ty sníš,
 v háji stinných mlčenlivých palem
 jen prostý jen kříž.
 Pod nim mnohý z malých námořníků
 sní věčný svůj sen,
 když se hvězdy skví v ticho půlnoční,
 ve větvích palem píseň zní.

<i>Ami</i>	<i>E</i>	<i>Ami</i>
<i>Dmi</i>	<i>Ami</i>	<i>E</i>
<i>Ami</i>	<i>E</i>	<i>Ami</i>
<i>Dmi</i>	<i>E</i>	
<i>Ami</i>	<i>E</i>	<i>Ami</i>
<i>Dmi</i>	<i>Ami</i>	
<i>Dmi</i>	<i>Ami</i>	
<i>E</i>	<i>A</i>	

Stín katedrál

(Václav Neckář)

AStín **D**katedrál **A**půl nebe s bůhví čím **G**jé **D**jé **E**
Asvůj **D**ideál **A**sen, co si dá **H̄**vám zdát **E**, **E**₇
Az úsmě **D**vů šal **A**dům nebo básní **G**rým je **D**jé **E**jé **A**
Dco ti dál **A**mám řekni **H̄**dárkem **E**dát **E**₇

☛ **C**Přej si co **D**chceš zlatý důl **G**nebo **D**věž
sladkou **C**sůl, smutný **D**ráj, suchý déšť **G**
Cber, tady **D**máš mořskou **G**pláň nebo **D**pláž
hudbu **C**sfér jenom **D**ber se mnou **E**těž je **Hmi** **E**₇jé
AMůj ide **D**ál víš **A**, to co já mám rád **G**jé **D**jé **E**
Astín ka **D**tedrál **A**sen, co si k rá **H**₇nu dá **D**vám **E**₇zdát **A**

A, D, A, G, D, E, A, D, A, H7, E, E7
Á ááá...

CPřej si co chceš zlatý důl nebo věž
sladkou sůl, smutný ráj, suchý déšť
ber, tady máš mořskou pláň nebo pláž
hudbu sfér jenom ber se mnou těž je je
AMůj ideál víš, to co já mám rád je je
stín katedrál sen, co si k ránu dávám zdát

Strom

(Ozvěna)

Ami Polní cestou kráčeli šuma *G*ři do vísky hrát,
Ami svatby, pohřby tahle cesta pozna *G*la mnohokrát,
po *F* jedné svatbě se chu *G*dým lidem *Ami* synek narodil
a *F* táta mu u pra *G*šný cesty *E*života strom zasadil.

R: A on tam *A* stál, a on tam stál,
a koukal *F#mi* do polí, a koukal do polí,
a byl jak *D* král, a byl jak král, sám v celém *E* okolí,
korunu *A* měl, korunu *F#mi* měl, i když ne *D* ze zla *Dmi* ta,
a jeho *D* pokladem byla trá *E* va střapatá. *A*

Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

R: Jak tam stál, stál tam sám,
a koukal do polí, a koukal do polí,
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva střapatá ...

Balada pro banditu

()

C Zabili \widehat{F} zabili, *Dmi* chlapa z Kolo \widehat{F} čavy
C řekněte \widehat{F} hrobaři *Dmi* kde je pocho \widehat{F} vaný
Bylo tu *C* není tu havrani \widehat{F} na plotu
bylo víno v *C* sudě teď tam voda \widehat{F} bude
není *C* není tu

Špatně ho zabili špatně pochovali
vlci ho pojedli ptáci rozklovali
Bylo tu, není tu ...
Vítr ho roznesl po dalekém kraji
havrani pro něho na poli krákají
Bylo tu, není tu ...
Kráká starý havran krákat nepřestane
dokud v Koločavě živý chlap zůstane

Zátoka

()

C V zátoce naší je \widehat{F} celý den *C* stín,
dneska je *Ami* tichá, já dobře to *C* vím,
kdy ten stín *Ami* zmizí i z duše *C* mojí,
za vodou \widehat{F} čekám na *C* lásku svoji.

Amaj₇

Koa - Taši delé

(Zuzana Navarová)

Přicházíš z **A** hor ze Země sněhů slunce, co **A₇** pálí do mra **F[#]** ků
 kde řeky se **Hmi** rvou o kámen z **E** břehu a duše **A** lítaj na draku **E**

Přicházíš z **A** hor ze Země sněhů na střeše **A₇** světa usí **F[#]** náš
 já vím, každej **Hmi** tvor zná soucit i **E** něhu jenže ty **A** dlouho se neozýváš **E**

|:Taši de **Hmi** lé, Slunce Sanghy a **E** Dharmy, taši de **A** lé :|

|:**A** Tu **Amaj₇** túdu tu **Hmi** tú **E** ú.:|

You come from up **A** heights from a land of snowcaps
 And a sun that **A₇** chisels through the **F[#]** clouds
 Where rivers run **Hmi** quick and stumble on **E** gemstones
 And spirits **A** fly with dragon wings **E**

You come from up **A** heights from a land of snowcaps
 You doze on the **A₇** rooftops of the **F[#]** sky
 I know that all **Hmi** creatures know feelings and **E** questions
 I just haven't **A** heard you for so long **E**

|:Taši delé **Hmi** shining sun of **E** Sangha taši de **A** lé :|

|:**A** Tu **Amaj₇** túdu tu **Hmi** tú **E** ú.:|

|:Taši de **Hmi** lé, Slunce Sanghy a **E** Dharmy, taši de **A** lé :|

|:**A** Tu **Amaj₇** túdu tu **Hmi** tú **E** ú.:|

You come from up **A** heights from a land of snowcaps
 And a sun that **A₇** chisels through the **F[#]** clouds
 Where rivers run **Hmi** quick and stumble on **E** gemstones
 And spirits **A** fly with dragon wings **E**

Přicházíš z **A** hor ze Země sněhů
 na střeše **A₇** světa usí **F[#]** náš
 já vím, každej **Hmi** tvor zná soucit i **E** něhu
 jenže ty **A** dlouho se neozýváš **E**

|:Taši de **Hmi** lé, Slunce Sanghy a **E** Dharmy, taši de **A** lé :|

Skála

(Folk team)

Hodím návnadu E psům a A omámím \widehat{H} strážce
 $\widehat{G}^\#$ pak se proplížím $C^\#mi$ tmou A přes tři \widehat{H} nádvoří
ty mi podáš svůj E klíč a A propustíš \widehat{H} páže
 $\widehat{G}^\#$ a na křídlech $C^\#mi$ sov A přelétnem \widehat{H} pohoří

\mathfrak{R} : Budeš na skále E stát já A budu ta \widehat{H} skála
 $\widehat{G}^\#$ budeš třeshňový $C^\#mi$ sad na A mém \widehat{H} úbočí
tam si stvoříme E stát a A tam kde jsi \widehat{H} stála
 $\widehat{G}^\#$ já postavím $C^\#mi$ tvrz A ať si \widehat{H} útočí

Budou chtít naši krev budou chtít naše kosti
půjdou přes štíty hor přes pět údolí
bude znít jejich řev jejich běsnění zlosti
ať zkosí nás mor ať se lvi zápolí

\mathfrak{R} : Budeš na skále stát já budu ta skála
budeš třeshňový sad na mém úbočí
tam si stvoříme stát a tam kde jsi stála
já postavím tvrz ať si útočí

Alternativně:
 $CCsus4C$
 $\widehat{F}G$
 $EmiAmi\widehat{F}G$

Jak spráskaní psi odtáhnou domů
čistí se vzduch nasáklý ocelí
já jsem a ty jsi dvě koruny stromů
nebyl ukován šíp který nás rozdělí

\mathfrak{R} : Budeš na skále...

$E A \widehat{H} \widehat{G}^\# C^\#mi A \widehat{H}$

Hodím návnadu psům a omámím strážce

Piráti

(Zuzana Navarová)

Ami Hubená noc *Dmi* přisedla si *Ami* s otráveným *E* vínem
Ami Bledá holka *Dmi* přikryla tmu *G* černým *C* baldachýnem
E Divá jízda na Parnasu
Ami holka z oka loví řasu
Dmi Ještě chvíli slyším basu
C purpurovým *E* stínem

Ami Hubená noc *Dmi* přisedla si, *Ami* pobaveně zv *Ami* adla
Ami Bledá holka *Dmi* přikryla tmu, *G* koukla *C* do zrcadla
E Zablýsklo se nad Parnasem
Ami marně hodil básník lasem
Dmi Drobná píseň tenkým hlasem
C zachřadla, *E* až chřadla

R: *E* Kde jste mí kumpáni nahořklých *Ami* nocí
kde jste mí *Dmi* piráti *G* houpu se *C* v bocích
Dmi Kde jste mé přízraky *G* pobledlých *C* svic
Dmi Vezte mě tramvaje *E* do Voko *Ami* vic

Hubená noc přisedla si s otráveným vínem
Bledá holka přikryla tmu černým baldachýnem
Ztratila se v nočním dešti
moje tramvaj, vem ji nešť i
básník ten jak Tokaj z Pešti
koktal na mě svý: nem...

Nem tudom... Piráti nahořklých nocí

R
Hubená noc přisedla si, pobaveně zvadla
Bledá holka přikryla tmu, koukla do zrcadla
Divá jízda na Parnasu
moje tramvaj mění trasu
Ještě chvíli slyším basu
Zachřadla, až chřadla

R: Kde jste mí piráti nahořklých nocí
Kde jste mí kumpáni V tichnoucích krocích
Zdravím vás přízraky a pak už nic
jenom ty tramvaje do Vokovic

Ami Dmi Ami E Ami
Ami Dmi GC
E
Ami
Dmi
CE

E Ami
Dmi GC
Dmi GC
Dmi E Ami

Co je to blues

(Bluesberry)

E_7 Blues je cesta starým vlakem, opuštěnou krajinou blues je span A_7 í pod širákem
s myšlenkama na jinou E_7
blues je touh H_7 a stát se ptákem nad rozbouřeno A_7 u hladinou E_7

blues je smutek čili hoře, gigantický závaží
blues je hra na školním dvoře se spolužačkou pod paží
blues je tichej šumot moře o půlnoci na pláži

blues je ráno pod Petřínem, ve všední den za školou
blues je džbán s červeným vínem před plakáty s kofolou
blues je člověk lízlej splínem a policejní patrolou

blues je tklivej akord touhy na rozladěnou kytáru
blues je úsměv jenom pouhý krásný dámy u baru
blues je žába na dně strouhy, co hledá druhou do páru

blues jsou čtyři bílý stěny, opuštěný kanape
blues je obraz nahý ženy, oprejskanej parapet
blues je pivo plný pěny, kapka která nekape

blues je doušek alkoholu na dně flašky poslední
blues je pád zezhora dolů dříve než se rozední
blues je polštář tvýho stolu o přestávce polední

blues jsou dlouhý blond vlasy, splývající na záda
blues je pohled z okna basy na slunce, co zapadá
blues je možná všechno asi, když je smutná nálada

Drákulova zpověď

(Paleček A Janík)

Emi Hádej mi prosím hádej mi cikánko *Ami* z ruky
Cdim^① chci slyšet co mě *H₇* čeká a *Emi* nemine
Emi nebudu asi případ jedno *Ami* duchý
Cdim^① nepatřím mezi *H₇* bytosti *Emi* nevinné

Vám není snadné hádat z ruky pane,
byla bych raději kdyby jste nepřišel
až vám přečtu to co máte v očích psané
bylo by lépe kdyby jste neslyšel

G Nestraš mě cikánko *D* já se *C* stejně nebudu *G* bát *Emi*, *H₇*
G Doufám že se mě *D* nepokusíš *C* obel *G* hat *Emi*, *H₇*

Čeká vás neštěstí a velká láska vás zradí
den se vám stane nocí a noc dnem
Věrnější bude Vám připadat přátelství hadí
nakonec sám se rozžehnáte se světem

Asi Ti cikánko nebyla platná má ruka
dávno už jedině noc je mým dnem
dalších sto let budu zakoušet pekelná muka
neboť věz, že hřbitov je mým domovem

Šípková Růženka

(Jiří Schellinger)

Ještě *Ami* spí a spí a spí zámek *G* šípkový
Ami žádný princ tam v lesích, *Emi* ptáky neloví

Ještě spí a spí a spí dívka zakletá
u lůžka jí planá růže rozkvétá

R:

C To se *D* schválně dětem *Ami* říká

F aby s *G* důvěrou šli *C* spát, klidně *Emi* spát,

že se *Ami* dům probou *G* zí a ta *C* kráska proci *F* tá

Zatím *Dmi* spí tam *Emi* dál, spí tam v *Ami* růžích.

G D F C Ami F D

Ospalá vrátnice a na polici poslední dva klíče,

v skleněné vitrínce se smutně krčí pro turisty kýče.

Vrzavé schodiště, ošlapané snad miliony kroků,

kráčíte nejistě, vnímáš jen křivku jejích boků.

Manželský postele a vycházková uniforma v skříni,

zelená košile, ty zatím dumáš o svatební síni.

Hodinky na ruce, které tvůj čas tak neúprosně měří,

kdy sáhneš po klice těch oprýskaných hotelových dveří.

Kdy vstaneš z postele a městem v předpisovém saku,

vůbec ne vesele ji budeš doprovázet k poslednímu vlaku.

Když ještě ucítíš naposled ve svých její teplé dlaně,

zašeptáš tiše piš a její pusa bude chutnat slaně.

Kdy trochu zklamaně a smutně projdeš pod nápisem „východ“,

kdy řekneš na bráně: vojín X Ypsilon vám hlásí příchod.

*Ami*Láska je jako *F* večernice *G*
plující černou *Ami* oblohou,
zavřete dveře *F* na petlice, *G* zhasněte v domě *Ami* všechny svíce
a opevněte svoje *F* těla, *G* vy, kterým srdce *Ami* zkameněla.

*Ami*Láska je jako krásná *F* loď,
G která ztratila *Ami* kapitána,
námořníkům se třesou *F* ruce a *G* bojí se, co bude *Ami* zrána,
láska je jako bolest z *F* probuzení a *G* horké ruce *Ami* hvězd,
které ti oknem *F* do vězení *G* květiny sypou *Ami* ze svatebních cest.

*Ami*Láska je jako *F* večernice
G plující černou *Ami* oblohou
|: náš život hoří *F* jako svíce a *G* mrtví milovat *Ami* nemohou :|

Hrozně C ráda máš ten bar tam v příze G mí
proč já C blázen jsem tam byl a chtěl tě G mít?

Z velkých F fotek a malých roliček G tvých, já C znal tvůj smích

A ten úsměv dvouřadý jsem chtěl mít sám,
byl sem pryč z té záhady že tě vážně mám
byl jsem s tebou od těch dob několikrát,
mám a nemám tě rád.

C	G	
C	G	
F	G	C

\mathfrak{R} : C Hvězdičko blýskavá, $Fmaj7$ mám život svázaný s C tvým.

C Těžko tě získávám, $Fmaj7$ lehko tě ztrácím já C vím.

Jak mám Dmi spát, co s C tím? Jak mám Dmi žít a s C kým?

Dál se vrhat za tebou, to nic nezmění,

úděl bumerangů dvou je míjení,

tak tě míjím, ať tě někdo lepší má, jen ať v tom nejedu já.

Ze tvé krásy chladných stěn šel někdy mráz,

mohla's mít sto známých jmen a já se třás

ale štěstí jsem dostal víc, než kdy dřív, už nechod', zas bych kýv.

V stínu kapradiny

(Jana Kratochvílová)

D C D

D Ami D

(lanovka Rejdice, Příchovice 2011)

D V stínu kapradiny **C** spal,
svět pod hlavou **D** měl **Dsus₄**, **D Dsus₄**
D V stínu kapradiny **Ami** snil, vím o mně ne, **D** žel **Dsus₄**, **D Dsus₄**
D V háji po zbojnicích **C** spal, když lámal se **D** den **Dsus₄**, **D Dsus₄**
D Kéž by do spánku mě **Ami** vzal, jen pro jednu **D** jen **Dsus₄** **DDsus₄**

Víly možná v hlavě měl, snad umřít si přál

Rej těch rukou, nohou, těl má na čele dál
V stínu kapradiny zhas, měl na čele šrám
Z touhy vílám na pospas já znovu ho dám

R: **Dsus₄** No tak **D** vstávej na **Dsus₄** pár **D** chvil,
zbývá touha jed **Dsus₄** né z **D** víl
Už cinkot zní všech **Dsus₄** tambu **D** rin,
tak se stává stříb **Dsus₄** rem **D** cín

V stínu kapradiny spal, sám splácel si daň

V stínu kapradiny dál bil stohlavou saň
Já tam zrovna stála jen, tak náhodou jen
Touha má sto nálad, sen je naštěstí sen

Víly možná v hlavě měl, snad umřít si přál

Rej těch rukou, nohou, těl má na čele dál
V stínu kapradiny zhas, měl na čele šrám
Z úcty k vílám na ten čas já nový mu dám

Neviem byť sám

(Elán)

\widehat{F} Nestrážim maják, nie som Dmi pocestný v púšti.

\widehat{B} Z úloh pre silných C nezložím skúšky.

Priateľov každú noc môj telefón trápi,
na tričku nosím dúhový nápis:

\mathfrak{R} : Nevieš byť \widehat{F} sám, C nevieš byť Dmi sám, G sám,

v meste \widehat{B} sám žiť nechcem,

C neviem byť \widehat{F} sám. $C/-$

Neviem byť sám, neviem byť sám, sám,
v meste lásky, kde ste, neviem byť sám.

Nad ránom príde ku mne na balkón hviezda,

vtáci tu v starom klobúku hniezdia.

Pred flámom mačky zložia mláďatá v spálni,
u mňa je počet osôb vždy párny.

\mathfrak{R} : Dmi Sklá výkladov \widehat{B} zrkadlia tvár, Gmi sen sa túla \widehat{B} po uli C ciach. Ja

hľadám pár, ty dotyk rúk,

človek v meste nemá byť sám.

Mesiac vraj svetlom ostrie žiletiek brúsi,

samote stačí súmrak a úsvit.

Priateľov každú noc môj telefón trápi,
na tričku nosím dúhový nápis:

C Máš má ovečko G dávno spát, už \widehat{F} píseň ptáků končí, C
 C kvůli nám přestal G vítr vát, jen \widehat{F} můra zírá zvenčí. C
Já G znám její zášť, tak \widehat{F} vyhledej skrýš,
 G zas má bílej plášť a v \widehat{F} okně je mříž. G

Kdo vchází do tvých snů má lásko (Václav Neckář)

Tvůj \widehat{G} krok je lehký jako \widehat{Hmi} dech,
kudy C jdeš, tam začíná D bál,
šaty \widehat{G} tvé, ty šila tvá \widehat{Hmi} máma,
nemáš C prsten, kdo by ti jej D dal, nevím sám.

Tvým bytem je studentská kolej,
jedna postel, gramofon,
Ringo Starr se z obrázku dívá,
já bych snad, co vidí jen on, viděl rád.

\Re : Kdo v \widehat{G} chází do tvých snů, má \widehat{Hmi} lásko,
 C když nemůžeš v noci D spát,
komu \widehat{G} patří ty kroky, co \widehat{Hmi} slycháš,
a C myšlenky tvé chtěl bych D znát jedenkrát.

Co znám, to jsou známky z tvých zkoušek,
a vím, že máš ráda beat
a líbí se ti Salvátor Dalí,
jen pro lásku chtěla bys žít, milovat.

\widehat{G} \widehat{Hmi}
C D

Pojedeš na prázdniny k moři,
až tam, kde slunce má chrám,
jeho paprskům dáš svoje tělo
a dál se jen věnuješ hrám milostným, a ty já znám.

Když pak napadne sníh, pojedeš do hor
se svou partou ze školních let,
přátel máš víc, než bývá zvykem,
ale žádný z nich nezná tvůj svět, netuší.

R: Kdo vchází do tvých snů, má lásko,
když nemůžeš v noci spát,
čí jsou ty kroky, co slýcháš,
a myšlenky tvé chtěl bych znát jedenkrát.

Tvůj stín, to je stín něžných písní,
tvá dlaň je tajemství víl,
kdo slýchá tvůj hlas, ten je ztracen,
ten se navždy polapil, úsměv tvůj, to je ta past.

Ten pán, co prý si tě vezme,
musí být multimilionář,
říkáš to všem tak vážně, že ti věří,
jen já stále pročítám snář a hledám v něm.

R:

Já tu čekám, až vrátíš se z toulek,
ty dálky nevedou dál,
ať chceš nebo nechceš, tak končí,
a vítr nikdo nespoutal, ani já.

Pojď jednou ke mně blíž, jedenkrát,
a já ti povím, kdo vlastně jsem,
vypni gramofon, nech té hry, zanech přátel,
slétni z oblak na pevnou zem, tiše stůj a poslouvej.

R: To já vcházím do tvých snů, má lásko,
když nemůžeš v noci spát,
a mé jsou ty kroky, co slýcháš,
jen myšlenky tvé chtěl bych znát ...

Něco o lásce

(Pavel Dobeš)

Z^C a ledovou h^F orou a černými l^Cesy
je stříbrná ř^Feka a za ní kd^Cesi
stojí d^Fomek bez adr^Cesy a bez dech^{Dmi}u, ^G
b^Fydlí v něm – nechci říkat „v^Cíla“,
ale co n^Fa tom, i kdyby b^Cyla,
př^Fed lidmi se trošku skr^Cyla
a v^{Dmi}íme o ní hl^Gavně z doslech^Cu.

℞: Že lidi r^{Dmi}ozumné blbnout n^Gutí
a není ^Cna ni nejmenší spolehn^{Ami}utí,
co^{Dmi}ji zrovna napadne ^G, co uděl^Cá:, ^{Ami}
z pubertáků chl^{Dmi}apy a z chlapů pubert^Gáky,
o ženských n^Cemluvím, tam to platí t^{Ami}aky,
a ^{Dmi}urážlivá je a h^Gořkosladkokysel^Cá.
Genetičtí ^{Dmi}inženýři l^Gámou její k^Cód, ^{Ami},
po Praze se ^{Dmi}o nich šíří, že ^Gjezdí tramvají^C, ^{Ami}
strkají hl^{Dmi}avy ^Gpod vodovod^C, ^{Ami}
a pak i ^{Dmi}oni nakonec p^Godléhají^C.

^{Dmi}A holubicím dál ^Grostou křídla dravců,
^Cdružstevním rolníkům touha ^{Ami}mořeplavců
^{Dmi}a lásce, ^Gté potvoře, ^Csebevědomí, ^{Ami}
že jednou bude ^{Dmi}vládnout světem ^G,
tedy i nám a po nás ^Cnaším ^{Ami}dětem,
které ^{Dmi}na tom ^Gbudou stejně špatně ^Cjako my.

Když chlap zmagoří *Dmi* láskou, utíká za *G* ní,
platí i *C* s úroky a nepočítá s *Ami* daní,
Dmi u ženských je to přímo *G* námět na *C* horor, *Ami*
papuče letí *Dmi* pod pohovku, *G*
nákupní *C* tašky padaj' na *Ami* vozovku,
Dmi ať si tramvaj zvoní, *G* ať se *C* zblázní semafor *Ami*.

F Až vám ta potvora zastoupí *C* cestu,
sedněte *F* na zadek a sed'te jak *C* z trestu,
jen ať si *F* táhne, jak to *C* dělají vandráci *DmiG*,
F láska se totiž, *C* i když je prevít,
nikomu *F* dvakrát nemůže *C* zjevit,
láska *F* se totiž, i *C* když je prevít, *Dmi* nevrací. *G*

F A nesmí vám to nikdy přijít *C* líto,
kupte si *F* auto a cucejte *C* Chito,
F odreagujte *C* se psychi *Dmi* cky, *G*
F protože jestli byste na ni měli *C* myslet,
to radši *F* vstaňte a jděte za ní *C* ihned,
F utíkejte, *C* než vám zmizí navždycky *DmiG*.

Převrhňte *Dmi* stůl, opusťte *G* dům,
fíkusy *C* rozdejte sousedům *Ami*,
Dmi nechte vanu vanou, *G* ať si přeteče *C Ami*,
na světě *Dmi* není větší *G* víra,
pro žádnou *C* z nich se tolik *Ami* neumírá
Dmi ani v žádné jiné *G* zemi na *C* světě. *Ami*

Hm hm hm ...

Holubí dům

(Svěrák & Uhlíř)

Ami Zpí *G* vám *F̂* ptákům a *E* zvlášť holu *Ami* bům
Ami stá *G* val v *F̂* údolí *E* mém starý *Ami* dům
C ptá *G* ků *C* houf zalé *G* tal ke kro *C* vům
Ami měl *G* jsem *F̂* rád holu *E* bích křídel *Ami* šum

Hledám *Dmi* dům holu *G* bí
kdopak z *C* vás cestu *Ami* ví
míval *Dmi* stáj roube *G* nou
bílý *C* štít
kde je *F̂* dům holu *G* bí
a ta *C* dívka kde *Ami* spí
vždyť to *Dmi* ví že jsem *E* chtěl
pro ni *Ami* žít.

Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.

Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

Proměny

(Čechomor)

Ami Darmo sa ty trápíš *G* můj milý sy *C* nečku

nenosím ja tebe *Dmi* nenosím v sr *Ami* děčku

A já tvo *G* ja *C* nebudu *Dmi* ani jednu *E* hodi *Ami* nu

Copak sobě myslíš má milá panenka

vždyť ty si to moje rozmilé srdénko

A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám malú veverěčku

a uskočím tobě z dubu na jedličku

Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takú sekéřečku

ona mi podetne dúbek i jedličku

A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám tú malú rybičku

a já ti uplynu přeč po Dunajíčku. Přece tvoja nebudu ..

A já chovám doma takovú udičku

co na ni ulovím kdejakú rybičku. A ty musíš býti má ..

<i>Ami</i> <i>G</i> <i>C</i>
<i>Dmi</i> <i>Ami</i>
<i>G</i> <i>C</i>
<i>Dmi</i> <i>E</i> <i>Ami</i>

A já sa udělám tú velikú vranú

a já ti uletím na uherskú stranu. Přece tvoja nebudu ..

A já chovám doma starodávnú kušu

co ona vystřelí všeckým vranám dušu. A ty musíš býti má ..

A já sa udělám hvězdičku na nebi

a já budu lidem svítiti na nebi. Přece tvoja nebudu ..

A sú u nás doma takoví hvězdáři

co vypočítajú hvězdičky na nebi. A ty musíš musíš býti má ..

Dezertér

(Miloš Dvořáček)

|: **C** Zdál se mi, **F** má milá, **G** jednou **C** sen:|,
|: **C** žes' přišla k **Ami** nám, žes' přišla k **G** nám,
C já jsem mašíroval **F** pod **G** oknem **C**, :|

|: To nebyl, můj milej, žádněj sen, :|
|: já přišla k vám, já přišla k vám,
ty jsi byl na vojnu odveden. :|

|: Na vojnu do Hradce Králové, :|
|: tam prej na nás, tam prej na nás
šavlema blejskají Prajzové. :|

|: Tejden už v zákopu ležíme, :|
|: co přijde dál, co přijde dál,
kdy budem ládovat, nevíme. :|

|: Vtom se zved' větríček májovej, :|
|: od Prajza k nám, od Prajza k nám
přinesl papírek notovej. :|

|: Tak mě tu máš zase, má milá, :|
|: proč měl bych jít, proč bys měl jít
s Prajzem se bít,
když on je muzikant jako já. :|

Až jednou červánky

(Petr Ulrych)

C **Až** *F* jednou *G* červánky

C potkáte *F* mamičku *G*

F vzkažte, že *C* nepříjdu

Dmi po lesním *G7* chodníčku

F vzkažte, že *C* nepříjdu

G7 po lesním *C* chodníčku

Vzkažte, že nemusí

košulenu žehlit

že její synáček

daleko musel jít

Vzkažte ať nepláče

že jenom chvilinka

a život uplyne

jak bystrá voděnka

Vzkažte ať zajde si

zvečera do hory

ze ju tam žežulka

ode mě pozdraví

Nezacházej, slunce

(lidová)

CNezacházej, slunce,
neza**Dmi**cházej ještě,
G7já mám potěšení
Fna da **G7**lekej cestě,
Cjá mám potě**Emi**šení
Ami, **CDmi**na dalekej **G7**ces **C**tě.

**Já mám potěšení
mezi hory-doly,**

|: žádněj neuvěří,
co je mezi námi.:|

**Mezi náma dvouma
láska nejstálejší**

|: a ta musí trvat
do smrti nejdelší.:|

**Trvej lásko, trvej,
nepřestávaj trvat,**

|: až budou skřiváci
o půlnoci zpívat.:|

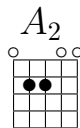
**Skřiváci zpívají,
můj milý nepřišel,**

|: on se na mě hněvá,
snad i za jinou šel.:|

**Můj milý nepřišel,
rodiče mu brání,**

|: škoda naší lásky,
toho milování.:|

Zafúkané

(Fleret)

Ami Větr sněh A^2 zanésl z *Ami* hor do A^2 polí,
Ami já idu C přes kopce, G přes údolí *Ami*,
 idu k C tvej G dědině zatúla C nej,
 \widehat{F} cestičky sně C hem sú E zafúkané. *Ami* A_2

Ami Zafúkané C , G zafúkané C
 \widehat{F} kolem mňa vše C cko je *Dmi* zafúkané E
Ami Zafúkané C , G zafúkané C ,
 \widehat{F} kolem mňa C všeccko je E zafúkané *Ami*

Už vašu chalupu z dálky vidím,
 srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
 snáď enom pár kroků mi zostáva,
 a budu u tvého okénka stát.

<i>Ami</i> A_2 <i>Ami</i> A_2
<i>Ami</i> C G <i>Ami</i>
..... C G C
F C E <i>Ami</i>

|:Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :|

Od tvého okna sa smutný vracám,
 v závějoch zpátky dom cestu hledám,
 spadl sněh na srdce zatúlané,
 aj na mé stopy – sú zafúkané.

<i>Ami</i> C G C
F C <i>Dmi</i> E
<i>Ami</i> C G C
F C E <i>Ami</i>

|:Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané.:|

Ej padá padá rosénka

(Lidovka)

*G*Ej padá *D*padá *G*ro*D*sén *G*ka,
*G*spaly by *D*moje *G*o*D*čén *G*ka
|: *G*spaly by *C*moje, *Ami*spaly by aj *D*tvoje,
*G*spaly by, *C*duša má, *D*obo *G*je :|

Ej padá padá listopad,
pozdravuj milú nastokrát
|:pozdravuj milú, holuběнку sivú
že sa já nevrátim nikdy vjac :|

Ej padá padá deštíček,
cos taký smutný janíček
|:cos taký smutný, prečo zadumaný
šohájíčku namluvaný.:|

What a wonderful world (Louis Armstrong, George Weiss,
Bob Thiele)

**I see trees of green,
red roses too**

I see them bloom

for me and you

And I think to myself,
what a wonderful world

(G) C Emi Ami C F C Emi Ami F Dmi G C G
--

I see skies of blue and clouds of white

The bright blessed day, the dark sacred night

And I think to myself, what a wonderful world

**The colours of the rainbow,
so pretty in the sky**

Are also on the faces

of people going by

I see friends shakin' hands,
sayin' "How do you do?"

They're really saying "I love you"

Dmi počkat G C Dmi G C Ami Emi Ami Emi Ami Emi Dmi G

I hear babies cryin', I watch them grow

They'll learn much more than I'll ever know

And I think to myself, what a wonderful world

Yes, I think to myself, what a wonderful world

Oh yeah _____

Cadd₉

Mother

(Pink Floyd)

Pozn:Varianty: *G C G_{ci} G Cadd₉ G_{ci} G D₇ C G C G*

G Mother do you think they'll *D₇* drop the bomb? *C, G*

G Mother do you think they'll *D₇* like this song? *C, G*

C Mother do you think they'll try to break my *G* balls?

D Oooh *C* aaah, mother should I build the *G* wall

G Mother should I run for *D₇* president? *C, G*

G Mother should I trust the *D₇* government? *C, G*

C Mother will they put me in the firing *G* line?

D Oooh *C* aaah, mother is it just a waste of *G* time?

R:G Hush now baby, baby don't you *C* cry

F Mama's gonna make all of your *C* nightmares come true

F Mama's gonna put all of her *C* fears into you

F Mama's gonna keep you right here *C* under her wing

She *F* won't let you fly but she *C* might let you sing

F Mama's gonna keep baby *C* cosy and *G* warm

D Oooh *C* baby, *D* oooh *C* baby, *D* oooh baby

Of *C* course mama's gonna help build the *G* wall

G Mother do you think she's **D** good enough for me? **C**, **G**

G Mother do you think she's **D** dangerous to me? **C**, **G**

C Mother will she tear your little boy **G** apart?

D Oooh **C** aaah, mother will she break my **G** heart?

R: **G** Hush now baby, baby don't you **C** cry

F Mama's gonna cheak out all of your **C** girlfriends for you

F Mama's won't let anyone dirty **C** get through

F Mama's gonna wait up untill **C** you get in

Mama **F** will always find out just **C** where you've been

F Mama's gonna keep baby **C** healthy and **G** clean

D Oooh **C** baby, **D** oooh **C** baby, **D** oooh baby

You'll **C** always be a baby to **G** me

G Mother did it need to be so **C** high?

Comfortably numb

(Pink Floyd)

– *Hmi* Hello, Is there anybody *A* in there ?
Just nod if you *G* can hear me. *Emi* Is there *Hmi* anyone at home ?
– Come on now, I hear your feeling down
I can ease your pain And get you on your feet again
– Relax, I'll need some information first
Just the basic facts, can you show me where it hurts?

D There is no pain you are re-*A*ceding
D A distant ship smoke on the ho-*A*rizon
C You are only coming through in *G* waves
C Your lips move but I can't hear what you're *G* saying
When *D* I was a child I had a *A* fever
My *D* hands felt just like two ball-*A*oons
C Now I've got that feeling once *G* again
I can't explain, you would not *C* understand
This is not how I *G* am. *A* I *C* have be-*G*come comfortably *D* numb

– O.K. Just a little pinprick
There'll be no more aaaaaaaah! But you may feel a little sick
– Can you stand up? I do believe it's working, good
That'll keep you going through the show Come on it's time to go.

D There is no pain you are re-*A*ceding
D A distant ship smoke on the ho-*A*rizon
C You are only coming through in *G* waves
C Your lips move but I can't hear what you're *G* saying
D When I was a child, I caught *A* a fleeting glimpse
D Out of the corner of my *A* eye
C I turned to look but it *G* was gone
I cannot put my finger *C* on it now. The child is grown
G The dream is gone. *A* I *C* have be-*G*come comfortably *D* numb

Wish you were here

(Pink Floyd)

** *Pomalu ..!*

C So, so you think you can *D* tell,
Heaven from *Ami* Hell, blue skies from *G* pain.
Can you tell a green *D* field from a cold steel *C* rail,
a smile from a , *Ami* veil,
Do you think you can *G* tell?

And did they get you to *C* trade your heroes for *D* ghosts,
Hot ashes for *Ami* trees, hot air for a cool *G* breeze,
cold comfort for *D* change,
And did you ex *C* change a walk on part in the *Ami* war
for a lead role in a *G* cage?

Emi G Emi G Emi A Emi A

C How I wish, how I wish you were *D* here.
We're just *Ami* two lost souls swimming in a fish bowl,
G year after year,
D Running over the same old ground. What *C* have we found?
The same old *Ami* fears. Wish you were *G* here!

Emi G Emi G Emi A Emi A G—————

Knockin' On Heaven's Door

(Bob Dylan)

G Mama **D** take this badge from *Ami Ami*₇ me

G I can't **D** use it any **C C**₇ more

G It's getting dark **D**, too dark to *Ami Ami*₇ see

G Feels like I'm **D** knockin' on heaven's **C C**₇ door

R: **G** Knock, knock, **D** knockin' on heaven's *Ami Ami*₇ door,

Hey, hey, hey, hey, yeah

G Knock, knock, **D** knockin' on heaven's **C C**₇ door,

G Ooh, knock, knock, **D** knockin' on heaven's *Ami Ami*₇ door

Ooh yeah

G Knock, knock, **D** knockin' on heaven's **C C**₇ door

Hey, hey, hey, hey, yeah

G Mama put **D** my guns in the ground *Ami Ami*₇

G I can't **D** shoot them any more **C C**₇

G That cold black cloud **D** is comin down *Ami Ami*₇

G Feels like I'm **D** knockin' on heaven's door **C C**₇

Mama, wear this tears off of my face

I can't see through them any more

get out of here into some other place

I feel like I'm knockin' on heavens door

R: Knock, knock, knockin' on heaven's door

Knock, knock, knockin' on heaven's door

Knock, knock, knockin' on heaven's door

Just like so many times before

Sounds of Silence

(Simon & Garfunkel)

Emi Hello darkness my old fr*D* iend

I've come to talk with you ag*Emi* ain

because a v*G* ision softly cr*C* eep *G*ing

left it seeds while I was sl*C* eep *G*ing

and the v*C* ision that was planted in my br*G* ain

still remains *Emi*

G within the *D* sound of *Emi* silence.

In restless dreams I walked alone

narrow streets of cobble-stone

neath the halo of a street lamp

I turned my collar to the cold and damp

when my eyes were stabbed by the flash of a neon light

that split the night

and touched the sound of silence.

And in the naked light I saw

ten thousand people maybe more

people talking without speaking

people hearing without listening

people writing songs that voices never share

and no one dare

disturb the sound of silence.

“Fools!” said I “you do not know

silence like a cancer grows

hear my words that I might teach you

take my arms that I might reach you.”

But my words like silent raindrops fell

and echoed in the wells of silence.

And the people bowed and prayed

to the neon god they made

and the sign flashed out its warning

in the words that it was forming

and the sign said: “The words of the prophets are written on the subway *G* walls

and tenement halls”

and whispered in the sound of silence.

<i>Emi D</i>
<i>Emi</i>
<i>G C G</i>
<i>C G</i>
<i>C G</i>
<i>Emi</i>
<i>GDEmi</i>

El Condor Pasa

(Simon & Garfunkel)

I'd r^{*Emi*}ather be a sparrow than a sn^{*G*}ail
yes I would if I could I surely w^{*Emi*}ould
I'd rather be a hammer than a n^{*G*}ail
yes I would if I only could I surely w^{*Emi*}ould.

R: Aw^{*C*}ay I'd rather sail away
like a sw^{*G*}an that's here and gone
a m^{*C*}an gets tied up to the ground
he gives the w^{*G*}orld its saddest sound
its saddest s^{*Emi*}ound.

I'd rather be a forest than a street
yes I would if I could I surely would
I'd rather feel the earth beneath my feet
yes I would if I only could I surely would.

Boxer

(Simon & Garfunkel)

C I am just a poor boy though my story's seldom *Ami* told
 I have *G* squandered my resistance
 For a *G7* pocket full of *G6* mumbles, such are *C* promises
 All lies and *Ami* jest, still a *G* man hears what he *F* wants to hear
 And disregards the *C* rest *GG7G6 C*

When I *C* left my home and my family, I was no more than a *Ami* boy
 In the *G* company of strangers
 In the *G7* quiet of a *G6* railway station, *C* running scared
 Laying *Ami* low, seeking *G* out the poorer *F* quarters
 Where the ragged people *C* go
 Looking *G* for the places *G7* only *F* they would *C* know

R: Lie la *Ami* lie, Lie la *Emi* lie la lie la lie, Lie la *Ami* lie,
G Lie la lie la la la la, lie *F* la la la la *C* lie.

Asking *C* only workman's wages I come looking for a *Ami* job
 But I get no *G* offers
 Just a *G7* come-on from the *G6* whores on Seventh *C* Avenue
 I do de *Ami* clare, there were *G* times when I was *F* so lonesome
 I took some comfort *C* there + *R*

Then I'm *C* laying out my winter clothes and wishing I was *Ami* gone
 Going *G* home where the *G7* New York City winters *G6* aren't *C* bleeding me *Emi*
 Leading *Ami* me, to going *G* home *G7C*
 In the *C* clearing stands a boxer and a fighter by his *Ami* trade
 And he *G* carries a reminder of ev'ry *G7* glove that laid him down
 Or *C* cut him till he cried out in his anger and his *Ami* shame
 I Am *G* leaving, I Am *F* leaving But the fighter still re *C* mains mmm *G* mm mmmm
G7C

Perfect day

(Lou Reed)

Ami Just a *D* perfect day
G drink sangria *C* in the park
F and later when it *Dmi* gets dark
we go *E* home

Just a perfect day, feed animals in the zoo
and later a movie too, and them home

A it's such a *D* perfect day
C#mi I'm glad I spend it with *D* you
O A such a *E* perfect day
F#mi you just keep me *E* hanging *D* on
F#mi you just keep me *E* hanging *D* on

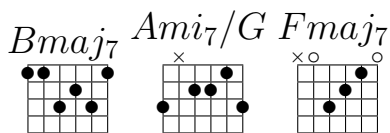
Just a perfect day, problems all left alone
weekenders on our room, it's just fun

Just a perfect day, you made me forget myself
I thought I was some else, someone good

It's such a perfect day
I'm glad I spend it with you
such a perfect day
you just keep me hanging on
you just keep me hanging on
You're gonna reap just what you saw (5x)

<i>Ami D</i>
<i>G C</i>
<i>F Dmi</i>
<i>E</i>

Space Oddity

(David Bowie)

C Ground control to Major *Emi* Tom, *C* ground control to Major *Emi* Tom:
Ami Take your *Am7/G* protein pills and *D7* put your helmet on
CD : Ten, Nine, Eight, Seven, Six *C* Ground control to Major *Emi* Tom:
CD : Five, Four, Three *C* commencing countdown engine's *Emi* on
CD : Two, One *Ami* Check ignition and may *CD : Liftoff* *D7* God's love be
 with you.

C This is ground control to Major *E7* Tom, you've really made the *F* grade!
 And the *Fmi* papers want to *C* know whose shirts you *F* wear,
 now it's *Fmi* time to leave the *C* capsule if you *F* dare.

C This is Major Tom to ground con*E7*trol, I'm stepping through the
F door And I'm *Fmi* floating in the *C* most peculiar *F* way and the
Fmi stars look very *C* different to *F* day.

For *Fmaj7* here am I
Emi7 sitting in a tin can, *Fmaj7* far above the *Emi7* world
Bmaj7 Planet Earth is *Ami* blue and there's *G* nothing I can *F* do.

C, F, G, A, C, F, G, A, Fmaj7, Em7, A, C, D, E

C Though I'm passed one hundred thousand *E7* miles, I'm feeling very *F* still
 And I *Fmi* think my spaceship *C* knows which way to *F* go,
 tell my *Fmi* wife I love her *C* very much she *F* knows.

G Ground control to *E7* Major Tom:
 Your *Ami* circuit's dead, there's *Am7/G* something wrong.
 Can you *D7* hear me Major Tom? Can you *C* hear me Major Tom?
 Can you *G* hear me Major Tom? Can you *Fmaj7*

Here am I *Emi7* floating round my tin can, *Fmaj7* far above the *Emi7* moon
Bmaj7 Planet Earth is *Ami* blue and there's *G* nothing I can *F* do.

Hotel California

(Eagles)

Ami On a dark desert highway, *E* Cool wind in my hair,
G Warm smell of colitas *D* rising up through the air.

F Up a head in the distance, I *C* saw a shimmering light
My *Dmi* head grew heavy and my sight grew dim, I *E* had to stop for the night

There she stood in the doorway, I heard the mission bell
And I was thinking to myself, this could be heaven or this could be hell
Then she lit up a candle, And she showed me the way
There were voices down the corridor, I thought I heard them say:

F „Welcome to the Hotel Cali *C* fornia.
Such a *E* lovely place (such a lovely place), such a *Ami* lovely face.

F Plenty of room at the Hotel *C* California.
Any *Dmi* time of year (any time of year), you can *E* find it here.“

Ami Her mind is Tiffany twisted, she got a *E* Mercedes Benz,
G she got a lot of pretty, pretty boys *D* that she calls friends,

F How they dance in the courtyard *C* sweet summer sweat.

Dmi Some dance to remember *E* some dance to forget.

Ami So I called up the captain: *E* Please bring me more wine

G We haven't had that spirit here *D* since nineteen sixtynine.

F And still those voices are calling *C* from far away

Dmi wake you up in the middle of the night *E* just to hear them say:

F Welcome to the Hotel Cali *C* fornia.

Such a *E* lovely place (such a lovely place), such a *Ami* lovely face.

F Plenty of room at the Hotel *C* California.

Dmi What a nice surprice (what a nice surprice) *E* bring your alibis.

A**mi* Mirrors on the ceiling, ***E The pink champagne on ice, (and she said,)
G „We are all just prisoners here ***D*** of our own device.“,
F And in the master’s chambers ***C*** They gathered for the feast,
D**mi* They stab it with their steely knives, ***E but they can’t kill the beast.
A**mi* Last thing I remember, ***E I was running for the door
G I had to find the passage back ***D*** to the place I was before.
F „Relax, said the night man, ***C*** We are programmed to receive,
D**mi* You can check out any time you like, ***E but you can never leave.“

Lemon Tree

(Fools Garden)

I'm *Emi* sitting here in a *Hmi* boring room,
it's *Emi* just another rainy Sunday *Hmi* afternoon
I'm *Emi* wasting my time I got *Hmi* nothing to do,
I'm *Emi* hanging around I'm *Hmi* waiting for you
But *Ami* nothing ever happens \widehat{H} and I *Emi* wonder

I'm *Emi* driving around *Hmi* in my car,
I'm *Emi* driving too fast I'm *Hmi* driving too far
I'd *Emi* like to change my *Hmi* point of view,
I *Emi* feel so lonely I'm *Hmi* waiting for you
But *Ami* nothing ever happens \widehat{H} and I *Emi* wonder

\mathfrak{R} : I *G* wonder how I *D* wonder why
Emi yesterday you told me 'bout the *Hmi* blue blue sky
and *C* all that I can *D* see is just a yellow *G* lemon-tree. *D*
I'm *G* turning my head *D* up and down
I'm *Emi* turning turning turning turning *Hmi* turning around
And *C* all that I can *D* see is just a yellow *G* lemon-tree *D*

Emi Dip, *Hmi* da da di da da *Emi* di dap di di... *Hmi* ... *Ami* ... *Hmi* ...
Emi ...

I'm *Emi* sitting here I *Hmi* miss the power,
I'd *Emi* like to go out *Hmi* taking a shower
But *Emi* there's a heavy cloud in *Hmi* side my head,
I *Emi* feel so tired put *Hmi* myself into bed
Where *Ami* nothing ever happens \widehat{H} – and I wonder *Emi*

\widehat{H} Isolation – *Emi* is not good for me –
D Isolation – *G* I don't want to \widehat{H} sit on a lemon-tree

I'm *Emi* steppin' around in a *Hmi* desert of joy,
Emi baby anyhow I'll get an *Hmi* other toy
and *Ami* everything will happen \widehat{H} – and you'll wond*Emi*er

\mathfrak{R} : I *G* wonder how I *D* wonder why
Emi yesterday you told me 'bout the *Hmi* blue blue sky
and *C* all that I can *D* see is just a yellow *G* lemon-tree. *D*
I'm *G* turning my head *D* up and down
I'm *Emi* turning turning turning turning *Hmi* turning around
And *C* all that I can *D* see is just a yellow *G* lemon-tree *D*

And *C* all that I can *D* see – *C* All that I can *D* see – is just a yellow *G* lemon-tree

Don't worry be happy

Luskání prstů

(Bob Marley)

Úuuuh ..

(1) **C** Here's a little song I wrote

Dmi You might want to sing it note for note

F Don't worry be happy **C**

(2) Every life we have some trouble

When you worry you make it double

Don't worry be happy

+ Úuuuh ..

Aint got no place to lay your head

Somebody came and took your bed

Don't worry be happy

The landlord say your rent is late

He may have to litigate

Don't worry be happy

+ Úuuuh ..

Aint got no cash aint got no style

Aint got no gal to make you smile

But don't worry be happy

Cos when you're worried your face will frown

And that will bring everybody down

So don't worry be happy

C
Dmi
F C

+(1) + (2) _____

Yesterday

(Beatles)

C Yesterday *E* all my troubles seemed so *Ami* far away
F now it *G* looks as though they're *C* here to stay
oh *Ami* I be *D* lieve in *F* yester *C* day.

Suddenly I'm not half the man I used to be
there's a shadow hanging over me
oh yesterday came suddenly.

☹️☹️ ☹️☹️

E Why she *Ami* had *G* to *F* go I don't *Dmi* know she *G* wouldn't *C* say
E I said *Ami* somet *G* hing *F* wrong now I *Dmi* long for *G* yester day *C*.

C Yesterday *E* love was such an easy game to *Ami* play
F now I need *G* a place to hide *C* away
Ami oh I *D* believe in *F* yesterday. *C*

Let it be

(Beatles)

** *Bacha na Báru Kořínkovic*

C When I find myself in **G** times of trouble

Ami Mother Mary **F** comes to me

C speaking words of **G** wisdom let it **F** be **C**

C and in my hour of **G** darkness

she is **Ami** standing right in **F** front of me

C speaking words of **G** wisdom let it **F** be. **C**

R: Let it **Ami** be let it **G** be let it **F** be let it **C** be

C whisper words of **G** wisdom let it **F** be. **C**

And when the broken hearted people

living in the world agree

there will be an answer let it be

for though they may be parted

there is still a chance that they will see

there will be an answer let it be.

Let it be let it be let it be let it be

there will be an answer let it be.

And when the night is cloudy

there is still a light that shines on me

shine until the morrow let it be

I wake up to the sound of music

Mother Mary comes to me

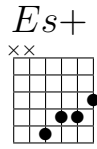
speaking words of wisdom let it be.

C	G
Ami	F
C	G
F	C

Let it be let it be let it be let it be

there will be an answer let it be.

Let it be let it be let it be let it be

(Beatles)

All my loving

Close your *Ami* eyes and I'll *D7* kiss you
 to *G* morrow I'll *Emi* miss you
 re *C* member I'll *Ami* always be *F* true *D7*
 and then *Ami* while I'm *D7* away
 I'll write *G* home every *Emi* day
 and I'll *C* send all my *D7* loving to *G* you. *C G D G*

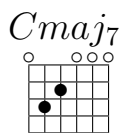
I'll pretend that I'm kissing
 the lips I am missing
 and hope that my dreams will come true
 and then while I'm away
 I'll write home every day
 and I'll send all my loving to you.

R: All my *Emi* loving *Es+* I will send to *G* you
 all my *Emi* loving *Es+* darling I'll be *G* true.

3.=1.

4.=2.

R: + all my *Emi* loving all my *G* loving
 all my *Emi* loving I will send to *G* you ...

Imagine

(John Lennon)

C Imagine *Cmaj7* there's no \widehat{F} heaven

C It's easy *Cmaj7* if you \widehat{F} try

C No hell *Cmaj7* below \widehat{F} us

C Above us *Cmaj7* only \widehat{F} sky

\widehat{F} Imagine *Ami* all the *Dmi* people \widehat{F}

G Living for *C* to *D* day

Imagine there's no countries It isn't hard to do

No greed or hunger And no religion too

\widehat{F} Imagine *Ami* all the *Dmi* people \widehat{F}

G Living life *C* in *D* peace

\mathfrak{R} : \widehat{F} You may *G* say I'm a *C* dreamer *E7*

\widehat{F} But I'm not *G* the only *C* one *E7*

\widehat{F} I hope *G* someday you'll *C* join us *E7*

\widehat{F} And the *G* world will live *C* as one

Imagine no possessions^a I wonder if you can

Nothing to kill or die for

A brotherhood^b of man

\widehat{F} Imagine *Ami* all the *Dmi* people \widehat{F}

G Sharing all *C* the *D* world

\mathfrak{R} : \widehat{F} You may *G* say I'm a dreamer ..

^a~bohatství

^bbratrství

The house of Rising Sun

(The Animals)

There *Ami* is a *C* house in *D* New Orleans *F̂*
They *Ami* call the *C* Rising *E* Sun
And it's *Ami* been the *C* ruin of *D* many a poor *F̂* boy
And *Ami* God I *E* know I'm *Ami* one *C*, *D*, *F̂*, *Ami*, *E*, *Ami*, *E*

My mother was a tailor
She sewed my new blue jeans
My father was a gamblin' man
Down in New Orleans
Now the only thing a gambler needs
Is a suitcase and a trunk
And the only time he'll be satisfied
Is when he's all a-drunk

Oh mother, tell your children
Not to do what I have done
Spend your lives in sin and misery
In the house of the Rising Sun

Well I've got one foot on the platform
The other foot on the train
I'm going back to New Orleans
To wear that ball and chain

Well there is a house in New Orleans
They call the Rising Sun
And it's been the ruin of many a poor boy
And God I know I'm one

<i>Ami C D F</i>
<i>Ami C E</i>
<i>Ami C D F</i>
<i>Ami E Ami C</i>

<i>D F Ami E Ami E</i>

What shall we do with a drunken sailor (The Irish Rovers)

Ami What shall we do with a drunken sailor

wh^{*G*}at shall we do with a drunken sailor

wh^{*Ami*}at shall we do with a drunken sailor

early ^{*Emi*}in the m^{*Ami*}orning?

℞: H^{*Ami*}ooray and up she rises h^{*G*}ooray and up she rises

h^{*Ami*}ooray and up she rises early ^{*Emi*}in the m^{*Ami*}orning.

Put him in the longboat till he's sober

put him in the longboat till he's sober

put him in the longboat till he's sober

early in the morning.

Pull out the plug and wet him all over

pull out the plug and wet him all over

pull out the plug and wet him all over

early in the morning.

Heave him by the leg in a runnin' bowlin' ...

Shave his belly with a rusty razor ...

Put 'im in bed with the Captain's daughter ...

You are always on my mind

(Elvis Presley)

D Maybe I didn't *A* treat you
Hmi Quite as *D* good as I should *G* have *A*
D Maybe I didn't *A* love you
Hmi Quite as *D* often as I could *G* have *A*
G Little things I should have *D* said and done
G I just never *D* took the *Emi* time *A*

R: *D* You were *A*₇ always on my *D* mind
G You were *A*₇ always on my *D* mind *GA*

D Maybe I didn't *A* hold you
Hmi All those *D* lonely, lonely *G* times *A*
D And I guess I never *A* told you
Hmi I'm so *D* happy that you're mine *GA*
G If I make you feel *D* second best
G Girl, I'm *D* sorry I was *Emi* blind *A*

R: *D* You were *A*₇ always on my *D* mind
G You were *A*₇ always on my *D* mind *GA*

G Little things I should have *D* said and done
G I just never *D* took the *Emi* time *A*

R: *D* You were *A*₇ always on my *D* mind
G You were *A*₇ always on my *D* mind *GA*

Can't help fall in love with you

(Elvis Presley)

C Wise *Emi* men *Ami* say only \widehat{F} fools *C* rush *G* in,
But \widehat{F} I \widehat{G}_7 can't *Ami* help
Dmi falling in *C* love *G* with *C* you.

C Shall *Emi* I *Ami* stay? Would it \widehat{F} be *C* a *G* sin
 \widehat{F} If I \widehat{G}_7 can't *Ami* help
Dmi falling in *C* love *G* with *C* you.

Emi Like the river *H*₇ flows
Emi surely to the *H*₇ sea
Emi darling so it *H*₇ goes.
Emi Some things are *A*₇ meant to *Dmi* be. *G*₇

C Take *Emi* my *Ami* hand,
take my \widehat{F} whole *C* life *G* too.
 \widehat{F} For I \widehat{G}_7 can't *Ami* help
Dmi falling in *C* love *G* with *C* you.

Like the river flows
surely to the sea
darling so it goes.
Some things are meant to be.

Take my hand,
take my whole life too.
For I can't help
falling in love with you.
For I can't help
falling in love with you.

Sailing

(Rod Stewart)

** *Rozpumpovat ..*

D .. I am **G** sailing, I am **Emi** sailing
Home **C** again. Cross the **G** sea.
I am **A** sailing, stormy **Emi** waters,
To be **Ami** near you to be **G** free. **D**

I am flying, I am flying,
like a bird, cross the sky.
I am flying, passing high clouds
to be with you, to be free.

Can you hear me, can you hear me?
Thro' the dark night, far away.
I am dying, forever trying
to be with you who can say.

Can you hear me, can you hear me?
Thro' the dark night, far away.
I am dying, forever trying
to be with you who can say.

We are sailing, We are sailing
Home again. Cross the sea.
We are sailing, stormy waters,
To be near you to be free.

G Emi
C G
A Emi
Ami G D

We are the champions

(Queen)

I've paid my *Ami* dues,
Emi time after *Ami* time, *Emi*
I've done my *Ami* sentence,
Emi but committed no *Ami* crime *G*

And bad *C* mistakes,
F I've made a *C* few, *F*
I've had my *C* share of *G* sand *Ami* kicked in my *D* face,
but *G* I've *Emi* come *G* through *A*

R: *D* We are the *F#mi* champions, my *Hmi* friend *G*, *A*
And *D* we'll keep on *F#mi* fighting *G* 'till the end *H*,
Emi We are the *A* champions, *Gmi* we are the *F#* cham *E* pions! *D*
No time for *Ami* losers *F*, cause *G* we are *Ami* the *Emi* champions of the world

I've taken my *Ami* bows
Emi and my curtain *Ami* calls *Emi*
You brought me *Ami* fame
and fortune and everything that *Emi* goes with it
I thank you *Ami* all *G*

But it's been no bed of *C* roses,
F no pleasure *C* cruise *F*.
I consider it a *C* challenge *G* before *Ami* the human
D race – *G* and I *Emi* never *G* lose *A*

R: We are the champions...

We will rock you

(Queen)

Buddy you're a boy make a big noise
Playin' in the street gonna be a big man some day
You got mud on yo' face
You big disgrace
Kickin' your can all over the place

R: Singin'

We will we will rock you
We will we will rock you

Buddy you're a young man hard man
Shoutin' in the street gonna take n the world some day
You got blood on yo' face
You big disgrace
Wavin' your banner all over the place

R: We will we will rock you
(Sing it!)
We will we will rock you

Buddy you're an old man poor man
Pleadin' with your eyes gonna make you some peace some day
You got mud on your face
You big disgrace
Somebody better put you back into your place

R: We will we will rock you
(Sing it!)
We will we will rock you

Blowing in the Wind

(Bob Dylan)

C How many *F* roads must a *C* man walk *Ami* down
be *C* fore you ca *F* ll him a *G* man ?

C How many *F* years must a *C* white dove *Ami* sail
be *C* fore she sle *F* eps in the *G* sand ?

C How many ti *F* mes must a ca *C* nnon ball *Ami* fly
be *C* fore they're fo *F* rever *G* banned ?

The *F* answer, my *G* friend
is *C* blowing in the *Ami* wind
the *F* answer is *G* blowing in the *C* wind

How many years can a mountain exist
before it is washed to the sea ?

How many years can some people exist
before they're allowed to be free ?

How many times can a man turn his head
and pretend that he just doesn't see ?

How many times must a man look up
before he can see the sky ?

How many ears must one man have
before he can hear people cry ?

How many deaths will it take till he knows
that too many people have died ?

<i>C</i> <i>F</i> <i>C</i> <i>Ami</i>
<i>C</i> <i>F</i> <i>G</i>

I have a dream

(Abba)

C I have a dream G_7 , a song to sing C
to help me cope G_7 with anything C .
if you see the wonder G_7 of a fairy tale C ,
you can take the future G_7 even if you fail C .
I believe in angels G_7 , something good in \widehat{F}
everything I see C , I believe in angels G_7
when I know the time \widehat{F} is right for me C .
I'll cross the stream G_7 , I have a dream C .

C I have a dream G_7 , a fantasy C ,
To help me G_7 through reality C ,
And my destination G_7 makes it worth the while C ,
Pushing through the G_7 darkness still another mile C ,
I believe in angels G_7 ,
Something good in \widehat{F} everything I see C ,
I believe in angels G_7 ,
When I know the time \widehat{F} is right for me C ,
I'll cross the stream G_7 , I have a dream C ,
I'll cross the stream G_7 , I have a dream C .

My way

(Frank Sinatra)

And n^Cow, the end is ^{E \widehat{m} i} near,
and so I ^{G \widehat{m} i} face the final ^{A $_7$} curtain
my fr^{D \widehat{m} i}end, I say it clear,
I state my ^{G $_7$} case of which I ^Cm certain.
I've ^C lived a life that's ^{C $_7$} full,
I travelled ^{F $\widehat{}$} each and evr ^{F \widehat{m} i}y highway
And m^Core, much more than ^{G $_7$} this,
I did it ^{F \widehat{m} i} my ^C way.

Regre^Cts, I've had a ^{E \widehat{m} i} few,
but then a ^{G \widehat{m} i} gain, too few to ^{A $_7$} mention.
I d^{D \widehat{m} i}id, what I had to do,
I saw it t^{G $_7$} rough without e^Cxemption
I ^Cplanned each charted ^{C $_7$} course
each careful ^{F $\widehat{}$} step along the ^{F \widehat{m} i} by way
And m^Core, much more than ^{G $_7$} this,
I did it ^{F \widehat{m} i} my ^C way.

Yes, there were t^Cimes, I'm sure you ^{C $_7$} knew
when I bit ^{F $\widehat{}$} off, more than I could chew
but trough it ^{D \widehat{m} i} all, when there was ^{G $_7$} doubt
I ate it ^{E \widehat{m} i} up, and spit it ^{A \widehat{m} i} out
I faced it ^{D \widehat{m} i} all, and I stood ^{G $_7$} tall,
and did it ^{F \widehat{m} i} my ^C way.

I've l^Coved, I've laughed and c^{Emi}ried

I had my f^{Gmi}ill, my share of^{A7} losing

And n^{Dmi}ow, as tears subside,

I find it^{G7} all, so ^Camusing

To t^Chink I did it all^{C7} that

and may I^F say, not in a^{Fmi} shy way

Oh n^Co, oh no not ^{G7}me,

I did it^{Fmi} my^C way.

For what is a m^Can, what has he^{C7} got

if not him^Fself, then he has not

to say the^{Dmi} things he truly^{G7} feels

and not the^{Emi} words of one who k^{Ami}neels

The record s^{Dmi}hows I took the^{G7} blows, and did it^{Fmi} my^C way.

Stand by me

(B.E.King)

When the *C* night has come *Am* and the land is dark
And the *F* moon is the *G* only light we *C* see
No I won't be afraid, oh, I won't be afraid
Just as long as you stand, stand by me

R: So darling, darling, stand by me, oh stand by me
Oh stand, stand by me, stand by me

If the sky that we look upon should tumble and fall
Or the mountains should crumble to the sea
I won't cry, I won't cry, no I won't shed a tear
Just as long as you stand, stand by me

R: Whenever your in trouble won't you stand by me,
oh stand by me Oh stand, oh stand, stand by me

Country roads

(John Denver)

Almost *G* heaven, *Emi* West Virginia,
D Blue Ridge Mountains, *C* Shenandoah *G* River.
Life is old there, *Emi* older than the trees,
D younger than the mountains
C growin' like a *G* breeze.

R: Take me *G* home, country *D* roads to the *Emi* place, where I bel *C* ong.
West Vir *G* ginia, Mountain *D* momma, take me *C* home Country *G* roads

All my *G* mem'ries, *Emi* gather round her,
D miner's lady, *C* stranger to blue *G* water.
Dark and dusty, *Emi* painted on the sky,
D misty taste of moonshine
C teardrop in my *G* eye.

R: Take me *G* home, country...

I *Emi* hear her *D* voice in the *G* morning hour she calls me,
The *C* radio remi *G* nds me of my *D* home far away
And *Emi* driving down the *F* road I get a *C* feeling
that I *G* should have been home *D* yesterday, yester *D* day.

R: Country *G* roads.....

Hallelujah

(Leonard Cohen)

I **C** heard there was a **Am** secret chord
That **C** David played and it **Am** pleased the Lord
But **F** you don't really **G** care for music, **C** do you? **G**
And it **C** goes like this: the **F** fourth, the **G** fifth
The **Am** minor fall and the **F** major **G** lift
The **G** baffled king com**Em**posing Halle**Am**lujah

R: Halle**F**lujah, Halle^{**Am**}lujah, Halle**F**lujah, Halle**C**lu**GC**jah**G**

Well your faith was strong but you needed proof
You saw her bathing on the roof
Her beauty and the moonlight overthrew ya
She tied you to her kitchen chair
She broke your throne and she cut your hair
And from your lips she drew the Hallelujah

C Am C Am F G C G C F G Am F G G Em Am
--

Well, maybe I've been here before
I've seen this room and I've walked this floor
I used to live with Leonard before I knew ya
I've seen your flag on the marble arch
But love is not a victory march
It's a cold and it's a broken Hallelujah

There was a time when you let me know
What's really going on below
But now you never show that to me do ya
But remember when I moved in you
And the holy dove was moving too
And every breath you drew was Hallelujah

C Ami
C Ami
F G C G
C F G
Ami F G
G Emi Ami

R: Halle^{**F**}lujah, Halle^{**Am**}lujah, Halle^{**F**}lujah, Halle^{**C**}lu^{**GC**}jah^{**G**}

And maybe there's a God above
But all I've ever learned from love
Was how to shoot somebody who outdrew ya
Well it's not a cry that you hear at night
It's not somebody who's seen the light
It's a cold and it's a broken Hallelujah

Soldier of fortune

(Deep Purple)

Ami I have often told you stories *G* about the way
Ami I lived the life of a drifter *Emi* waiting for the day.
When I'd take your hand and sing you songs
then maybe you would say: come lay with me and love me
and I would surely stay.

C But I *D* feel I'm growing *Ami* older
F and the *G* songs that I have *C* sung,
E echo in the *Ami* distance like the *G* sound
of a *C* windmill goin' *F* 'round,
Dmi I guess I'll always *Emi* be
a soldier of *Ami* fortune.

Many times I've been a traveller I looked for something new.
In days of old when nights were cold
I wondered without you.
But those days I thought my eyes had see you standing near
to blinders is confusing, it shows that you're not her.

Now I feel I'm growing older
and the songs that I have sung,
echo in the distance
like the sound, of a windmill goin' 'round.
I guess I'll always be a soldier of fortune.

Yes, I can hear the sound of a windmill goin' 'round.
I guess I'll always be a soldier of fortune.

F I guess I'll always *Emi* be
a soldier of *A*fortu*A*ne. _____

Velrybářská výprava

(Pacifik)

Jed^D nou plác mě přes ^Grameno

Joh^{A₇}ny zvanej Knecht^D:

„Mám ^{Hmi} pro tebe, ho ^{Emi} chu, v pácu moc ^{A₇} fajновеj kšeft!^D“

Objednal hned litr ^Grumu a ^{A₇} pak nežně řval^D:

“Sbal ^{Hmi} se, jedem na ^{Emi} velryby, prej ^{A₇} až za polár.^D”

R: Výprava vel^D rybářská kole^G m Grónska nez^{A₇} dařila se,^D
protože nejeli ^{Hmi} jsme na vel^{Emi} ryby, ale ^{A₇} na mrože.^D

Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,

nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,

vypluli jsme časně zrána, smer severní pól,

dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,

hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,

na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,

v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

Když jsme domů připluli, už psal se přítí rok,

starej řejdař povídá, že nedá ani flok:

“Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,

tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“

Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,

stáhli jsme mu kuži z těla, tomu hadovi,

z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet, chachacha,

máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

Strč prst skrz krk

()

1. |:**D/A**Strč prst skrz krk zřetelně nám přeříkej:|
bude z tebe zpěvák velikej, bá jó.
 2. **Na cvičišti čtyři svišti piští**
 3. **Jak Julie olejuje koleje**
 4. **Teď už umím: Kaplan plakal v kapli**
hlasivky už se mi naply.
 5. **Dalajláma v lomu láme slámu**
já si na tom jazyk zlámu.
 6. **Od poklopu ku poklopu Kyklop kouli koulí**
už mám z toho na jazyku bouli.
 7. **Skákalo psisko přes příkopisko**
hop sem, hop tam, v rytmu disco.
 8. **Na klavír hrála královna Klára**
a při tom se na mě smála.
 9. **V roli lorda Rolfa Leraus alternoval**
už bych to nezopakoval.
 10. **Šel pštros s pštrosicí a s pštrosáčaty na mě**
už mám z toho sucho v tlamě.
 11. **Šil švec sešlý se šlí sesli snivě**
sešil švec šlí sesli křivě.
 12. **Kmotře Petře, nepřepepřete mi vepře**
kmotře Petře, šetřte pepře.
 13. **Brzy prsty scvrnkly hrst zrn scvrklých**
zvládnou to i bez chyb zbrklých.
 14. **V srpnu já na drsném krbu drbu vrbu**
jen ať to zase nezdrbu.
 15. **Tato teta to je této tety teta**
je to bída, tahle věta.
 16. **Zas ta Vlasta rozprostovlasatila se**
zlaté vlasy má až v pase.
 17. **Ztepilý svišť v stepi sice svisle visel**
zasvištěl, svist slyšel sysel.
 18. **Jdou dvě děti dědit dědictví po dědu**
z dubu dudy a sud medu.
 19. **Seno snese se se sesečené louky**
není to nic pro samouky.
 20. **Plch zdrh skrz drn, prv zhlt hrst zrn**
-

Šel jsem jednou sám, lesní pěšinou

měsíc svítil na cestu mou

když tu náhle zřím postavu malou.

Oči černý má a dlouhý nos,

kabát zelený, stále mokrý šos,

tu jsem pochopil, že to Vodník byl.

On povídá, mužík zelený,

mám tři ženy a je to k zbláznění,

všechny chtějí dnes se mnou jít na ples.

Já nepůjdu ó na ten bál,

čert aby ty všechny ženský spral,

vždyť já to vím, já to dobře znám.

10 malých černoušků

()

CDeset malých černoušků **G**mělo rádo med,
jeden z nich se ulízal, **C**zbylo jich devět.

CDevět malých černoušků stavělo si dům,
Gjeden spadnul do malty, **C**zbylo jich osm.

Osm malých černoušků mělo rádo rum,
jeden z nich se uchlastal, zbylo jich sedm.

Sedm malých černoušků šlo na medvěda,
medvěd jich pět roztrhal, zbyli jenom dva.

Dva malí černoušci pajdají světem,
jeden z nich se upajdal, zbyl jenom jeden.

Jeden malý černoušek vzal si černošku,
a tí měli spolu zas deset černoušků.

C Černoušek Joe jel sava^F nou

ztratil **C** tam boty **G** své a zvo^C lal:

„Ach boty **C** mé jsou ztrac^F né “

vraťte **C** mi zlodě^G ji boty **C** mé.

Ted' si **C** nos papu^G če zele^C né.

R: Ty už mě nemáš ráda,

máš ráda kamaráda,

ty stará vykopávko,

vlez mi na záda.

Černoušek Joe jel savanou

ztratil tam kšandy své a zvolal:

“Ach kšandy mé jsou ztracené,

vraťte mi zloději kšandy mé,

ted' si nos kalhoty na laně.”

Černoušek Joe jel savanou

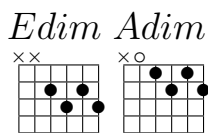
ztratil tam sukni svou a zvolal:

Ach sukně má je ztracená,

vraťte mi, zloději sukni mou

ted' si nos prcinu nahatou

Elektrický valčík

(Svěrák & Uhlíř)

Ami Jednoho letního večera na návsi pod starou E_7 lípou
hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s *Ami* pípou,
neby \widehat{F} lo to posvícení, neby *Ami* la to neděle,
v naší \widehat{F} obci mezi kopci plnily E_7 se korbele.

☛
R: A Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden E_7 elektri *Edim*^② cký p E_7 roud,
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden A elektri *Adim*^① cký p A roud,
st A_7 řídavý D , st E řída $C^\# \widehat{mi}$ vý, $F^\# mi$ silný Hmi elekt E_7 rický A proud,
st A_7 řídavý D , E střída $C^\# \widehat{mi}$ vý, zk $F^\# mi$ rátka Hmi elekt E_7 rický A proud.

A nyní, kdo tu všechno byl:
okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor,
poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy,
zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky,
početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru
sedláka Krušiny, dále krojované družiny,
alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi
na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán. + Rf

Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní. + Rf

Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků:
vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté:
od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty,
odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva,
při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu,
kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane,
kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky.
Do každé rodiny elektrické hodiny!

Jóžin z bážin

()

Ami Jedu takhle tábořit *E* Škodou 100 na *Ami* Oravu,
spěchám proto, riskuji, pro *E* jízdim přes Mo-*Ami* ravu.
G7 Řadí tam to stra *C* šidlo, *G7* vystupuje z ba *C* žin *E*,
Ami žere hlavně Pražáky a *E* jmenuje se *Ami* Jožin. *G7*

R: *C* Jožin z bažin močálem se plí *G7* ží,
Jožin z bažin k vesnici se blí *C* ží,
Jožin z bažin už si zuby brou *G7* sí,
Jožin z bažin kouše, saje, rdou *C* sí.

Na *F* Jožina z *C* bažin, *G* koho by to napadlo, *C*
F platí jen a *C* pouze práš *G* kovací letadlo. *C*, *E*

Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,

přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
“Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!”

**Říkám: „Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,“
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.**

Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin – tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

<i>Ami</i>
<i>E Ami</i>
<i>G7 C G7 C E</i>
<i>Ami E Ami G7</i>
R: <i>C G7</i>
<i>C</i>
<i>G7</i>
<i>C</i>
<i>F C G C</i>
<i>F C G C E</i>

Medvědi nevědí

()

Ami Medvědi *Dmi* nevědí, *Ami* že turisti *E* nemaj'
zbraně,

Ami až jednou *Dmi* procitnou,
Ami počíhají *E* si někde na *Ami* ně. *E*, *Ami*

Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se,
turisté zajisté rozutíkají se po lese.

R: *G*₇ Na pěšine zbydou po nich *C* tranzistoráky
a *G* dívčí dřeváky a *C* drahé foťáky,
*G*₇ medvědi je v městě vymě *C* ní za zlatá *C*₇ky,
|: *F* za ty si koupí *F* # *dim* maliny,
Ami med a *Dmi* slané *G* burá *C* ky. :| *G*, *C*

Ježčí píseň

()

Nejenom jelenům slušejí parohy,
může je nositi vlčák i drozd,
jen ježek nemůže, radši jdi od toho,
i když ta ježková je pěkná kost.
Usměj se na lišku, navštiv ji v pelíšku
Za trochu lásky bys světem šel bos,
u ježků neklepej, radši jdi od toho,
i když ta ježková je pěkná kost!

R: Když rozdovádíš sta a sta a starou ježkovou,
jí postaví se ka a ka a každá bodlina.
Však tobě zvadne ta a ta a ta tvá jediná,
Však tobě zvadne ta a ta a ta tvá jediná.
Ježkové prostě takové už jsou,
ač chtěj to tak stejně nemohou.
Když vidíš krásnou ježkovou, tak nech si zajít chuť,
jen ježek zná to tajemství, jak dobýt její panenství
a nemít při tom příšerně rozpíchanou hrud'.
Píchy píchy umřu smíchy,
víte, kde to ježek se svou starou nejvíc roztáčí,
Píchy píchy umřu smíchy,
přece když si dají rande v bodláčí.
Jau, jau.

Kudlanka nábožná kudláka sežrala, cosi fan tutte, furt nemaj dost,
ježek má monopol, radši jdi od toho, i když ta ježková je pěkná kost!
Když orel, kondor, komár, čmelák, pilot, čáp, krkavec,... za prací odletí,
pak pánem v domě stává se host, ježkovi vynechej radši jdi od toho.
i když ta ježková je pěkná kost!

R:
Blboun je nejapný, blbounka japná je, zajdi a klidně jí předved' svůj skvost,
ježka však nezkoušej, radši jdi od toho, i když ta ježková je pěkná kost.

Mackie Messer

(Miloš Kopecký)

Žralok C zuby má jak Dmi_7 nože
a z těch G_7 zubů čiší C strach,
Mackie Ami Messer, ach můj Dmi_7 Bože,
kdo do Dmi_7 káže, že G_7 je C vrah ?

Na nábřeží řeky Temže
lecko život dokonal,
mor tam nebyl, víme jen, že
Mackie Messer blízko stál.

Jednou zmizel chudák Majer,
jindy boháč Miller zas,
Mackie s hůlkou, jako frajer
obcházel tam v onen čas.

Pěkná hůlka na procházku
a v té hůlce nůž je skryt.
Mackie Messer vyhrál sázku,
nic mu Dmi_7 nelze do G_7 svěd C čít. $C^\#$

$G_7^\#$ Jednou $C^\#$ změnil požár $D^\#mi_7$ v Soho
půlnoc $G_7^\#$ temnou v denní $C^\#$ jas.
Pode $A^\#mi$ zřelých bylo $D^\#mi_7$ mnoho,
ale $D^\#mi_7$ Mackie zmi $G_7^\#$ zel $C^\#$ včas.

Jindy zasa mladá žena
zhasne lampu a jde spát,
probudí se zneuctěna,
Meckie jí však nechce znát.

Žralok zuby má jak nože
a z těch zubů čiší strach,
Mackie Messer, ach můj Bože,

Dumb Ways to Die

(John Mescall & Ollie McGill)

Set fire to your hair
Poke a stick at a grizzly bear
Eat medicine that's out of date
Use your private parts as piranha bait

C Dumb Emi ways to Ami die C
So \widehat{F} many dumb D ways to G die \widehat{F}
 C Dumb Emi ways to Ami die Emi
So \widehat{F} many dumb G ways to die C

Get your toast out with a fork
Do your own electrical work
Teach yourself how to fly
Eat a two week old unrefrigerated pie

Invite a psycho killer inside
Scratch a drug dealer's brand new ride
Take your helmet off in outer space
Use a clothes dryer as a hiding place

Keep a rattle snake as a pet
Sell both your kidneys on the internet
Eat a tube of superglue
'I wonder what's this red button do'

Obsah

1 Semafor

2

	Marnivá sestřenice	2
	Krajina posedlá tmou	3
	Honky Tonky Blues	3
	Pramínek vlasů	4
	Jako kotě si příst	5
	Tulipán	6
	Tři Tety	7
	Jó, to jsem ještě žil	8
2	Matuška	9
	Sbohem lásko	9
	Tisíc mil	10
	Eldorádo	10
	Slavíci z Madridu	11
	Jó, třešně zrály	12
	Růže z Texasu	13
	Čert ví, kdy kotvy zvednem	14
	What shall we do with a drunken sailor	15
	Když máš v chalupě orchestrion	16
	Tereza	17
	Santiáno	18
	To všecko vodnes čas	19
	Míle	20
3	Spirituál kvintet	21
	Stará archa	21
	Batalion	22
	Poutník a dívka	23
	Diego	24

	Doney Gal	24
	Město s pěti věžemi	25
	Kočárem vrzavým	26
	Zelené pláně	27
	Žízeň	28
	Mlýny	29
	Širý proud	30
	Za svou pravdou stát	31
	Starý příběh	32
	Krutá válka	33
	Soudný den	34
4	Rangers a Plavci	35
	Mám radost	35
	Pole s bavlnou	36
	Zvedněte kotvy	36
5	Olympic	37
	Vysokým nebem nad hlavou	37
	Slzy tvý mámy	38
	Snad jsem to zavinil já	39
	Dej mi víc své lásky	39
	Hvězda na vrbě	40
6	Jarek Nohavica	41
	Divoké koně	41
	Kometa	42
	Až to se mnu sekne	43
	Muzeum	45

Hlídač krav	47
Dokud se zpívá ještě se neumřelo	48
Potulní kejklíři	49
Zítř ráno v pět	50
Když mě brali za vojáka	51
Tři čuníci	52
Darmoděj	53
Jdou po mně jdou	55
Starý muž	57
Bláznivá Markéta	58
Mám jizvu na rtu	59
Řeka zapomnění	61
O Jakobovi	62
Vlaštovko leť	63
Ukolébavka	64
Jiné to nebude	65
Přítel	67
Zbloudilý koráb	69
Minulost	70
V moři je místa dost	71
7 Radůza	72
Půjdu, kam chci	72
Větre můj	73
Tam, pod Ještědem	74
Ať není mi líto	75
Jednou to pomine	75
Pandora	76
Madeleine	77

8	Pavel Žalman Lohonka a spol.	78
	Jdem zpátky do lesů	78
	Svatá Kateřina	79
	Na rozloučenou	79
	Všech vandráků múza	80
	Watanay	81
	Kdyby tady byla	82
	Ráno bylo stejné	83
	Píseň malých pěšáků	84
	Já písnička	85
	Dej mi tón	86
	Severní vítr	87
	Rána v trávě	88
9	Nezmaři	89
	Fénix	89
	Modravý dým	90
	Bodláky ve vlasech	91
10	Kameloti	92
	Čas rozchodů	92
	Setři si slzy z očí	93
	Zachraňte koně	94
11	Nedvěd, Brontosauři a spol.	95
	Jarní tání	95
	Tulácký ráno	96
	Stánky	96
	Růže z papíru	97

Na kameni kámen	97
Frankie Dlouhán	98
Signály	99
Slunovrat	99
Toronto	100
Valčíček	100
Ptáčata	101
Kytka	101
Hráz	102
Mrazík	103
12 Samson & Hop Trop & Maci	104
Sotva se narodíš	104
Amazonka	105
Dlouho nejel žádnéj vlak	106
Betty	107
Bláto na botách	108
Poslední kabriolet	109
Už to nenapravím	110
Podběl	111
Nehrálo se o ceny	112
Hraju dál	113
Dvě noty půlový	114
Jasný jak facka	115
Tři kříže	116
Říkal mi brácho	117
Čas to vzal	118
Vandrovní	119

13	Vlasta Redl, AG Flek	120
	Smrti	120
	Carpe diem	121
	Večer křupavých srdíček	122
	Sbohem, Galánečko	123
	Husličky	124
	Carpe Diem	125
14	Pacifik	126
	Jaro nad Bretaní	126
	Blátivou	127
	Tvůj čas jen hvězdy měří	128
15	Poutníci, Křesťan a Druhá Tráva	129
	Ještě jedno kafe	129
	Panenka	129
	Praha bolestivosti	130
	Pojďme se napít	130
	Než zazvoní hrana	131
	Ještě není tma	132
	Podobenství o náramcích	133
	Napsal jsem jméno své na zdi	134
	Až uslyším hvízdání	135
	To ráno	136
	Prostři mi plátnem	137
	Řada snů	138
	Až si jednou	139
	Zas padne noc	140
	Komu mám lhát	141

	Marcipán z Toleda	142
	Dívka ze Severu	143
	Pověz mi	143
	Noc	144
	Infielo	145
	Každé zrnko písku	146
	Na španělských schodech	147
	Ossian	148
16	Karel Plíhal	149
	Námořnická	149
	Když jsi smutná	150
	Vzpomínky	150
17	Wabi Daněk, Wabi Ryvola	151
	Hejkal	151
	Hudsonský šífy	152
	Zvláštní znamení touha	153
	Outsider Waltz	154
	Mávej	155
	Jarní kurýr	156
	Tak už mi má holka mává	157
	Bedna od Whisky	158
18	Pavel Bobek	159
	Ved' mě dál	159
	Pojd' dál a zpívej	160
19	Traband	161

	Lano, co nás k nebi poutá	161
	Námořnická	162
	Černej pasažér	163
	Sáro	164
	Krasojedkyně	165
20	Michal Prokop	166
	Bitva o Karlův most	166
	Odjezd	167
	Blues o spolykaných slovech	168
21	Karel Kryl	169
	Karavana mraků	169
	Píseň neznámého vojína	170
	Král a klaun	171
22	Marsyas, Zuzana Michnová, Petr Kalandra	172
	Podívám se zblízka	172
	Marsyas a Apollón	173
	Solnej sloup	174
	Dětské šaty	175
	Slunce a déšť	176
23	Filmová muzika	177
	Severní vítr	177
	Není nutno	178
	Lásko má já stůňu	179
	Milenci v texaskách	180
	Do věží	181

24	Směs	182
	Život je jen náhoda	182
	Děti z Pirea	183
	Jen tak dál	184
	Toulavej	185
	Podzimní	186
	Ztráty a nálezy	187
	Pan	188
	Opona	189
	Zahrada ticha	190
	Osamělý město	191
	Mississippi blues	192
	Řekni, kde ty kytky jsou	193
	Nad stádem koní	194
	Quadalcanal	195
	Stín katedrál	196
	Strom	197
	Balada pro banditu	198
	Zátoka	198
	Koa -Taši delé	199
	Skála	200
	Piráti	201
	Co je to blues	202
	Drákulova zpověď	203
25	Romantický koutek	204
	Šípková Růženka	204
	Vojín XY	205
	Variace na renesanční téma	206

Hvězdičko blýskavá	207
V stínu kapradiny	208
Neviem byť sám	209
Bláznova ukolébavka	210
Kdo vchází do tvých snů má lásko	211
Něco o lásce	213
Holubí dům	215
26 Lidovky nově	216
Proměny	216
Dezertér	217
Až jednou červánky	218
Nezacházej, slunce	219
Zafúkané	220
Ej padá padá rosénka	221
27 Cizácké ..	222
What a wonderfull world	222
Mother	223
Comfortably numb	225
Wish you were here	226
Knockin' On Heaven's Door	227
Sounds of Silence	228
El Condor Pasa	229
Boxer	230
Perfect day	231
Space Oddity	232
Hotel California	233
Lemon Tree	235

Don't worry be happy	237
Yesterday	238
Let it be	239
All my loving	240
Imagine	241
The house of Rising Sun	242
What shall we do with a drunken sailor	243
You are always on my mind	244
Can't help fall in love with you	245
Sailing	246
We are the champions	247
We will rock you	248
Blowing in the Wind	249
I have a dream	250
My way	251
Stand by me	253
Country roads	254
Hallelujah	255
Soldier of fortune	257
28 Dětské & Ptákoviny	258
Velrybářská výprava	258
Strč prst skrz krk	259
Vodník	260
10 malých černoušků	261
Černoušek Joe	262
Elektrický valčík	263
Jóžin z bážin	264
Medvědi nevědí	265

Ježčí píseň	266
Mackie Messer	267
Dumb Ways to Die	268

Rejstřík

- Čas rozhodů , 92
Čas to vzal, 118
Černej pasažér , 163
Černoušek Joe, 262
Čert ví, kdy kotvy zvednem,
14
Říkal mi brácho, 117
Řada snů, 138
Řeka zapomnění, 61
Řekni, kde ty kytky jsou ,
193
Šípková Růženka , 204
Širý proud, 30
Žízeň, 28
Život je jen náhoda , 182
10 malých černoušků, 261
Ať není mi líto , 75
Až jednou červánky, 218
Až si jednou, 139
Až to se mnu sekne, 43
Až uslyším hvízdání, 135
All my loving, 240
Amazonka, 105
Balada pro banditu, 198
Batalion , 22
Bedna od Whisky, 158
Betty, 107
Bitva o Karlův most, 166
Blátivou, 127
Bláto na botách, 108
Bláznivá Markéta , 58
Bláznova ukolébavka, 210
Blowing in the Wind, 249
Blues o spolykaných slovech,
168
Bodláky ve vlasech , 91
Boxer, 230
Can't help fall in love with
you, 245
Carpe diem, 121
Carpe Diem , 125
Co je to blues , 202
Comfortably numb , 225
Country roads , 254
Dívka ze Severu, 143
Děti z Pirea, 183
Dětské šaty, 175
Darmoděj, 53
Dej mi tón, 86
Dej mi víc své lásky, 39

Dezertér, 217
 Diego, 24
 Divoké koně , 41
 Dlouho nejel žádněj vlak, 106
 Do věží , 181
 Dokud se zpívá ještě se neumřelo,
 48
 Don't worry be happy , 237
 Doney Gal , 24
 Drákulova zpověď, 203
 Dumb Ways to Die , 268
 Dvě noty půlový, 114
 Ej padá padá rosénka, 221
 El Condor Pasa , 229
 Eldorádo , 10
 Elektrický valčík , 263
 Fénix, 89
 Frankie Dlouhán, 98
 Hallelujah, 255
 Hejkal, 151
 Hlídač krav, 47
 Holubí dům, 215
 Honky Tonky Blues , 3
 Hotel California, 233
 Hráz, 102
 Hraju dál, 113
 Hudsonský šífy, 152
 Husličky, 124
 Hvězda na vrbě , 40
 Hvězdičko blýskavá, 207
 I have a dream, 250
 Imagine, 241
 Infielo , 145
 Já písnička, 85
 Jó, třešně zrály, 12
 Jó, to jsem ještě žil , 8
 Jóžin z bázín, 264
 Jako kotě si příst , 5
 Jarní kurýr, 156
 Jarní tání, 95
 Jaro nad Bretaní, 126
 Jasný jak facka, 115
 Jdem zpátky do lesů, 78
 Jdou po mně jdou, 55
 Ještě jedno kafe, 129
 Ještě není tma , 132
 Ježčí píseň , 266
 Jednou to pomine , 75
 Jen tak dál, 184
 Jiné to nebude, 65
 Každé zrnko písku, 146
 Karavana mraků, 169
 Kdo vchází do tvých snů má
 lásko , 211
 Když jsi smutná, 150

Když máš v chalupě orchestr **M**
 , 16 **Marnivá sestřenice , 2**
 Když mě brali za vojáka, 51 **Marsyas a Apollón, 173**
 Kdyby tady byla , 82 **Medvědi nevědí, 265**
 Knockin' On Heaven's Door **Milenci v texaskách , 180**
 , 227 **Minulost , 70**
 Kočárem vrzavým, 26 **Mississippi blues, 192**
 Koa -Taši delé, 199 **Mlýny , 29**
 Kometa, 42 **Modravý dým , 90**
 Komu mám lhát, 141 **Mother , 223**
 Král a klaun, 171 **Mrazík, 103**
 Krajina posedlá tmou , 3 **Muzeum, 45**
 Krasojezdkyně , 165 **My way , 251**
 Krutá válka, 33 **Námořnická, 149**
 Kytka, 101 **Námořnická , 162**
 Lásko má já stůňu, 179 **Něco o lásce, 213**
 Lano, co nás k nebi poutá , **Na španělských schodech, 147**
 161 **Na kameni kámen, 97**
 Lemon Tree , 235 **Na rozloučenou, 79**
 Let it be, 239 **Nad stádem koní , 194**
 Míle , 20 **Napsal jsem jméno svý na**
 Mám jizvu na rtu, 59 **zdi, 134**
 Mám radost, 35 **Než zazvoní hrana, 131**
 Mávej, 155 **Nehrálo se o ceny, 112**
 Město s pěti věžemi , 25 **Není nutno, 178**
 Mackie Messer, 267 **Neviem byť sám , 209**
 Madeleine, 77 **Nezacházej, slunce, 219**
 Marcipán z Toleda, 142 **Noc, 144**
O Jakubovi, 62

Odjezd , 167
 Opona, 189
 Osamělý město, 191
 Ossian, 148
 Outsider Waltz , 154
 Píseň malých pěšáků, 84
 Píseň neznámého vojína, 170
 Půjdu, kam chci, 72
 Přítel , 67
 Pan , 188
 Pandora, 76
 Panenka, 129
 Perfect day , 231
 Piráti , 201
 Podívám se zblízka, 172
 Podběl, 111
 Podobenství o náramcích, 133
 Podzimní, 186
 Pojd' dál a zpívej , 160
 Pojd' me se napít, 130
 Pole s bavlnou, 36
 Poslední kabriolet, 109
 Potulní kejklíři , 49
 Poutník a dívka , 23
 Pověz mi, 143
 Praha bolestivosti, 130
 Pramínek vlasů , 4
 Proměny, 216
 Prostři mi plátnem, 137
 Ptáčata, 101
 Quadalcanal , 195
 Rána v trávě , 88
 Ráno bylo stejné, 83
 Růže z papíru, 97
 Růže z Texasu, 13
 Sáro , 164
 Sailing, 246
 Santiáno , 18
 Sbohem lásko, 9
 Sbohem, Galánečko, 123
 Setři si slzy z očí, 93
 Severní vítr, 87
 Severní vítr , 177
 Signály, 99
 Skála , 200
 Slavíci z Madridu, 11
 Slunce a déšť, 176
 Slunovrat, 99
 Slzy tvý mámy , 38
 Smrti , 120
 Snad jsem to zavinil já , 39
 Soldier of fortune , 257
 Solnej sloup , 174
 Sotva se narodíš, 104
 Soudný den, 34
 Sounds of Silence , 228

Space Oddity , 232
 Stín katedrál , 196
 Stánky, 96
 Stand by me, 253
 Stará archa, 21
 Starý muž, 57
 Starý příběh, 32
 Strč prst skrz krk, 259
 Strom, 197
 Svatá Kateřina, 79

 Tři čuníci, 52
 Tři kříže, 116
 Tři Tety, 7
 Tak už mi má holka mává,
 157
 Tam, pod Ještědem , 74
 Tereza , 17
 The house of Rising Sun, 242
 Tisíc mil, 10
 To ráno , 136
 To všechno vodnes čas, 19
 Toronto, 100
 Toulavej , 185
 Tulácký ráno, 96
 Tulipán , 6
 Tvůj čas jen hvězdy měří ,
 128
 Už to nenapravím, 110

 Ukolébavka, 64
 V moři je místa dost , 71
 V stínu kapradiny, 208
 Větře můj, 73
 Všech vandráků múza, 80
 Valčíček, 100
 Vandrovní , 119
 Variace na renesanční téma
 , 206
 Večer křupavých srdíček , 122
 Ved' mě dál, 159
 Velrybářská výprava, 258
 Vlaštovko leť , 63
 Vodník, 260
 Vojín XY, 205
 Vysokým nebem nad hlavou,
 37
 Vzpomínky, 150

 Watanay, 81
 We are the champions , 247
 We will rock you , 248
 What a wonderfull world ,
 222
 What shall we do with a drun-
 ken sailor, 15, 243
 Wish you were here , 226
 Yesterday , 238

You are always on my mind,
244

Zíttra ráno v pět , 50

Zátoka , 198

Za svou pravdou stát, 31

Zachraňte koně, 94

Zafúkané, 220

Zahrada ticha, 190

Zas padne noc, 140

Zbloudilý koráb, 69

Zelené pláně , 27

Ztráty a nálezy , 187

Zvedněte kotvy , 36

Zvláštní znamení touha, 153